ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ [illegible] ΔΡ[illegible]ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 95α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 979
ΤΕΤΑΡΤΗ
5
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 0 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 45
ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 30.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 21.0 ΜΕΣΗ ΥΓΡ ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΑΣΘ ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦ ΑΣΘ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤ. ΙΟΝΙΟΝ ΓΑΛΗΝΗ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 763.5

ΣΤΑΥΛΟΙ ΤΟΥ ΑΥΓΕΙΟΥ...

Γράφοντες χθὲς περὶ τῆς ἐλαφρό- τος, μὲ τὴν ὁποίαν τὸ ἐν τῇ ἐ- σίᾳ πολιτικὸν κόμμα ἐχειρίσθη τ' ρῶντα τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύ- αν ζητήματα,—ἐλαφρότης εἰς ὁποίαν ὀφείλομεν καὶ τὴν μα- ζουσαν ἡμᾶς πανδημίαν — ἀπε- αμεν νὰ προβῶμεν εἰς οἱασδήπο- ὑποδείξεις περὶ τοῦ πρακτέου. Εἰς τόπον ἄλλως τε ὅπου ὅλοι ἐμ- ίζονται ὡς εἰδικοὶ καὶ ὅλοι ἔχουν ίμους συνταγάς, ποίαν ὠφέλειαν παρείχαμεν ἂν ἐνεφανιζόμεθα καὶ εῖς μὲ τὴν συνταγήν μας; Ἠ- σαμεν μίαν «ἀρχιβενιζελικὴν» ταγὴν προχθές, ἡ ὁποία μᾶς ἐ- ησε τόσον ὥστε νὰ θεωροῦμεν ἀ- καίαν τὴν δι' ὅλων τῶν δυνάμε- τὰς ὁποίας διαθέτομεν καταπο- ησίν της... Ἠκούσαμεν ὅτι διὰ διοικηθοῦν καλὰ αἱ Ἀθῆναι καὶ Πειραιεὺς καὶ τὰ περίχωρα πρέπει μεταβληθῇ ὁλόκληρον τὸ Ἀττι- λεκανοπέδιον εἰς μίαν ποίμνην ἕνα ποιμένα: Ἰδοὺ μία μωρία ἡ ία, ἂν ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογήν, θὰ ετέλει ὥστε τὴν πανδημίαν τοῦ γκείου νὰ ἐπακολουθήσῃ πανδη- γρίππης καὶ τὴν πανδημίαν γρίππης πανδημία χολέρας καὶ δημία εὐλογίας.

Εἶναι γνωσταὶ αἱ συνθῆκαι ὑπὸ ὁποίας ἐπεξετάθη τὸ σχέδιον Ἀθηνῶν καὶ τὸ σχέδιον τοῦ ραιῶς. Γνωστὸν εἶναι ποῖα σκάν- α, ποῖαι κερδοσκοπίαι ἐπὶ οἰκο- ων κρύπτονται ὀπίσω ἀπὸ τὴν ἰ- ρίαν αὐτήν. Ἂν εἰς ταῦτα προσ- ητε τὰς προχείρους σκηνοπηγίας προσφύγων καὶ τὴν συναφῆ λε- σίαν τοῦ προσφυγικοῦ δανείου, ἔ- τε τὴν ἐξήγησιν τοῦ γεγονότος δύο πόλεις τῶν ὁποίων ὁ πληθυ- δὲν φθάνει τὸ ἑκατομμύριον ἔ- ν ὁμοῦ ἔκτασιν ἴσην πρὸς τὴν ἔκ- ιν τῶν Παρισίων. Ἀλλ' οἱ Πα- οι κατοικοῦνται ἀπὸ ἑπτὰ ἑκα- μύρια...

Ὅταν δὲ οὕτως ἔχουν τὰ πράγ- α, ὅταν αἱ Ἀθῆναι ἐκτείνωνται τῶν Πετραλώνων μέχρις Ἡρα- ίου καὶ ἀπὸ τοῦ Βοτανικοῦ Κή- μέχρι τῶν προπόδων τοῦ Ὑμητ- , λύσις ἄλλη δὲν χωρεῖ ἀπὸ τὴν στόμησιν ἢ τὴν τριχοτόμησίν . Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ κ. Κονδύλης με- αλεν εἰς αὐτόνομον Κοινότητα τὸ Παλαιὸν καὶ τὸ Νέον Φάληρον, τὸ Μοσχᾶτον καὶ τὸν Ρέντην καὶ τὴν Καλλιθέαν, ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ μεταβληθοῦν εἰς Κοινότητας ἢ Δήμους ἡ Νέα Ἰωνία καὶ ὁ Βύρων εἶναι πλέον ἢ καταφανής. Ἐπίσης εἶναι ἐπάναγκες ὅπως καὶ ἡ Κοκκινιὰ ἀποσπωμένη τοῦ Πειραιῶς ἀποτελέσῃ δῆμον.

Διὰ τὰς κυρίως Ἀθήνας ἡ διχοτόμησις δὲν εἶναι ἄλλως τε κάτι δυσχερές. Ἡ ὁδὸς Αἰόλου, ἡ ὁποία συνεχίζεται ἀπὸ τὴν ὁδὸν Πατησίων μέχρις Ἀλυσίδας, ἠδύνατο νὰ χωρίσῃ φυσικῶς τὴν Πρωτεύουσαν εἰς Ἄνω καὶ Κάτω Ἀθήνας, καθιστῶσα ταύτην μᾶλλον εὐδιοίκητον. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ὑποδιαιρέσεις αὐταὶ ἠδύναντο νὰ συμβιβασθοῦν μὲ τὴν ἰδέαν ἑνὸς συνθέτου δημοτικοῦ ὀργανισμοῦ. Οἱ δῆμοι, δῆλα δὴ αἱ κοινότητες, εἰς τὰς ὁποίας θὰ διῃροῦντο αἱ Ἀθῆναι, θὰ ἠδύναντο ἔπειτα ν' ἀποτελέσουν μίαν δημοτικὴν ὁμοσπονδίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ συνοικίαι θὰ ἦτο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δυνατὸν νὰ διοικηθοῦν. Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τύχουν τῆς ἀμέσου μερίμνης τῶν ἐπὶ μέρους ἀρχόντων. Ῥίπτοντες τὰς ἰδέας ταύτας πρὸς συζήτησιν, νομίζομεν ὅτι τὸ πράττομεν λίαν ἐπικαίρως... Ὄχι δὲ μὲ τὸν κ. Πάτσην δήμαρχον, ἀλλὰ μὲ δήμαρχον Ἄργον τὸν παντεπόπτην αἱ Ἀθῆναι δὲν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ διοικηθοῦν μὲ τὸ σημερινὸν σύστημα.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον ζήτημα διοικητικῆς διαιρέσεως τὸ ζήτημα τῶν Ἀθηνῶν. Εἶναι πρὸ παντὸς ζήτημα οἰκονομικόν. Καλῶς δὲ γνωρίζομεν ὅτι οἱ Δῆμοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ κ. Βενιζέλος ἐπάτησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐστερήθησαν τοῦ μεγίστου μέρους τῶν ἐσόδων των—καὶ πένονται κυριολεκτικῶς. Θὰ χρειασθῇ λοιπόν, ἂν ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεφάσισε πράγματι ν' ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ τοὺς ἄλλους μεγάλους Δήμους, νὰ προβλέψῃ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ μεγάλης ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν τάξεων, ἡ ὁποία νὰ μελετήσῃ κατὰ ποῖον τρόπον αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεὺς θὰ εὕρουν τὰ μέσα διὰ νὰ γίνουν πόλεις. Διότι πόλεις δὲν εἶναι. Εἶναι σταῦλοι τοῦ Αὐγείου...

ΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΣΤΕΓΟΜΥΓΑ Ἢ Η ΣΚΝΙΠΑ;

Ὁ ἀποσταλεὶς ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν νῶν ἰατρὸς κ. Μάκενζι πρὸς μελέ- τῆς μαστιζούσης τὴν Ἑλλάδα ἐπι- ίας δὲν ἐξέφρασεν ἀκόμη καμμίαν μην περὶ τῆς μορφῆς τὴν ὁποίαν ἔ- νόσος εἰς τὸν τόπον μας. Εἶνε κα- θης, εἶνε κακοήθης; Αὐτὸ θὰ τὸ μά- μεν ἀργότερα ὅσοι, ἐννοεῖται, ἀπο- ουμε ζωντανοὶ ἀπὸ τὸν Δάγκειον. λ' ἐὰν δὲν μᾶς εἶπεν εἰσέτι τὴν γνώ- του ὁ Ἄγγλος ἐπιστήμων περὶ τῆς φῆς τοῦ Δαγκείου, μᾶς ὡμίλησεν ὅ- ἀποκαλύπτως περὶ τῆς προελεύσε- αὐτοῦ. Ἕως τώρα οἱ ἰδικοί μας ἰα- μᾶς ἐβεβαίωνον ὅτι ἡ ἐπιδημία έρχεται ἀπὸ τὰ κουνούπια τὰ ὁποῖα ιτρικὴ ὀνομάζει «στεγομυίας ταινιω- διότι ἔχουν τὴν μανίαν νὰ κάθων- εἰς τὰς στέγας τῶν σπιτιῶν, ἐπάνω- ω ὅπως τὰ χελιδόνια. Ἀπὸ τὰς στέ- κατεβαίνουν, τσιμποῦν τὸν ἄνθρω- καὶ πάλιν ἐπιστρέφουν εἰς τὰ λη- ια τους, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ ἐξόν- ίς των εἶνε δυσχερεστάτη. Λοιπόν, αὐτὴ ἡ ἱστορία δὲν εἶνε ἀληθής. Ἡ χὴς «στεγόμυια» εἶνε τελείως ἀθῶα ἀποδοθείσης εἰς αὐτὴν κατηγορίας , κατὰ τὸν κ. Μάκενζι, τὸν Δάγκει- υρετὸν μεταδίδουν ἡ σκνίπες! Πρα- ῶς δι' ἡμᾶς τὰ θύματα τῆς τρομε- ἐπιδημίας δὲν ἔχει ἀπολύτως καμ- σημασίαν ἐὰν ἀρρωσταίνομεν ἐξ ας τῆς σκνίπας ἢ τῆς στεγομυίας ἢ κοινῆς μυίγας ἢ καὶ τῶν κατσαρί- , ἀκόμη. Πάντοτε ὀκτὼ ἡμέρες θὰ ήσουμε εἰς τὸ κρεββάτι, ἄλλες δεκα- ὼ θὰ τρικλίζουμε εἰς τοὺς δρόμους ἄλλες εἰκοσιοκτὼ θὰ περιμένουμε τομεάρχην τοῦ τομέως μας νὰ μᾶς ῃ ἕνα λεμόνι καὶ τρεῖς χιλιάδας ὁ- ίας περὶ τῆς καταπολεμήσεως τῆς ου. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἔχει ἀξίαν ἐπι- μονικήν, ἐκεῖνο δὲ ποὺ ἐνδιαφέρει ίως αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὴν ἐπιστή- δὲν εἶνε τὸ ἂν πεθαίνουμε ἀπὸ δάγ- ον, ἀλλὰ τὸ νὰ ἀνακαλύψωμεν ποῖος ανᾶς μᾶς τὸν ἔφερε τὸν δάγκειον αὐ- γιὰ νὰ τοῦ δείξουμε ἐμεῖς ἀργότε- "Ε, ρὲ καὶ ἂν τύχῃ καὶ εἶνε σκνίπα, ὴν περιμένει! Θὰ τῆς πάρῃ ὁ διά- τὸν πατέρα! Ὁπωσδήποτε ἔχομεν καὶ ἄλλην μίαν γνώμην περὶ τῆς ελεύσεως τοῦ Δαγκείου, καὶ μίαν εἴχομεν, πρὸ τοῦ ἔλθῃ ὁ κ. Μάκενζι, κάμνουν δύο. Ἐὰν δὲ τυχὸν ἔλθῃ τρίτος ἰατρὸς ἐξ Εὐρώπης, καθόλου θανον νὰ γνωματεύσῃ ὅτι τὸν Δάγ- ον δὲν τὸν προκαλοῦν τὰ κουνούπια ὁποῖα τσιμποῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' νθρωπος, ὁ ὁποῖος τσιμπᾶ τὰ κουνού- ! Μοῦ ἔλεγε ἕνας ἁπλοϊκὸς ἐργάτης ς:

—Μωρὲ οὔτε ἐδῶ δὲν μπόρεσαν νὰ φωνήσουν οἱ γιατροί;

—Δὲν βλέπω καμμιὰ ἀσυμφωνία.

—Νά! Ὁ ἕνας λέει πῶς ὁ δάγκειος ρχεται ἀπὸ τὴν στεγόμυιγα, ὁ ἄλ- πῶς προέρχεται ἀπὸ τὴ σκνίπα! Ὁ λέει πῶς ἅμα πάθῃς μιὰ φορά, ξα- αθαίνεις, ὁ ἄλλος πῶς δὲν ξαναπα- νεις ποτέ. Εἶδα κι' εἶδα συνάφεια, ὰ σὰν κι' αὐτό, ὄχι.

Γιάγιατι ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη παρου- ζει αὐτὸ τὸ περίεργον ἀληθῶς φαι- ενον. Κανένας γιατρὸς δὲν συμφω- μὲ τὸν ἄλλον γιατρόν. "Ολοι θεωροῦν ἐπιστημονικὸν καθῆκον τους νὰ διαφωνήσουν πρὸς ἀλλήλους. Καὶ τὸ περιεργότερον εἶνε ἡ ἐπιμονὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ὑποστηρίζει τὴν γνώμην του. Κάποτε ἐκομίσθη εἰς ἕνα δημόσιον Νοσοκομεῖον μία πάσχουσα ἡ ὁποία εἶχε ἐξαιρετικὸν πρήξιμον περὶ τὴν κοιλίαν. Ὁ πρῶτος ἰατρὸς τοῦ καταστήματος ποὺ τὴν ἐξήτασε ἀπεφάνθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑδρωπικίας, ἀλλ' ὁ δεύτερος ἐγνωμάτευσεν ἀδιστάκτως ὅτι ἡ νοσοῦσα εἶχεν ὄγκον. Καὶ οἱ δύο ὑπεστήριζαν μὲ τόσην πεποίθησιν τὴν γνώμην των, ὥστε ἐν τέλει ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἐγχείρησις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀτυχὴς γυναῖκα ἦτο ἁπλούστατα ἔγκυος!

Ὁ ἀείμνηστος Εὐάγγελος Κουσουλάκος μοῦ εἶχε προτείνει μιὰ φορὰ νὰ γράψουμε ἐν συνεργασίᾳ μίαν κωμῳδίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ἰατρικὰ συμβούλια». Εἰς τὸ ἔργον θὰ ἐσατυρίζετο αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἰδιότης τῶν ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε συμφωνοῦν μεταξύ των. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κωμῳδία δὲν ἐγράφη ἕνεκα πολλῶν καὶ διαφόρων λόγων, ἐκ τῶν ὁποίων σπουδαιότερος ἦτο τὸ ὅτι ἀμφότεροι οἱ συγγραφεῖς ἦσαν τεμπέληδες. Ἀργότερα ὅμως καὶ εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ Κουσουλάκου μᾶς συνέβη νὰ τὴν ἐνθυμηθῶμεν. Ὁ μακαρίτης εἶχε καλέσει διὰ νὰ τὸν ἐξετάσουν τρεῖς ἐν ὅλῳ ἰατρούς, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὴν ἐξέτασιν, ὡς ἦτο ἑπόμενον, διεφώνησαν ῥιζικῶς μεταξύ των, ὁ ἕνας δὲ ἐξ αὐτῶν, ἐνώπιον καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἑτοιμοθανάτου ἀσθενοῦς, ἐσκέφθη νὰ κάμῃ καὶ καλαμποῦρι. Ὅταν ὁ συνάδελφός του τοῦ εἶπεν ὅτι διακρίνει εἰς τὸν πάσχοντα κάποιαν ἠρεμίαν, αὐτὸς ἀνεφώνησε:

—Σεῖς, βλέπετε, κ. συνάδελφε, ἠρεμίαν, ἀλλ' ἐγὼ βλέπω οὐραιμίαν.

· Εἰς τὴν φράσιν αὐτὴν ὁ ἀλησμόνητος εὐθυμολόγος ἐστράφη καὶ μοῦ εἶπε μὲ σβυσμένην τὴν φωνήν:

—Καλὰ κάναμε καὶ δὲν τὴν γράψαμε τὴν κωμῳδία μας. Ἦταν ἀδύνατον νὰ τοὺς πετύχουμε ἀκριβῶς ὅπως εἶνε, τοὺς ἀθεόφοβους!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ: ΦΡΑΝΚ ΜΠΙΛΙΝΓΚΣ ΚΕΛΛΟΓΚ

ΜΙΑ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ

Ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον οἱ Παρισινοὶ ἔσχον, ἐπὶ πενθήμερον, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἰδοῦν, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πρεσβευτοῦ Χέρρικ, εἰς τὰς λεωφόρους τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης, θὰ συμπληρώσῃ, τὴν 22 προσεχοῦς Δεκεμβρίου, τὸ ἑξηκοστὸν δεύτερον ἔτος του. Οἱ ὦμοί του, πολὺ κυρτωμένοι, φέρουν τὸ φορτίον ὄχι μόνον δώδεκα πενταετιῶν καὶ πλέον, ἀλλὰ μιᾶς σταδιοδρομίας ἐξαιρετικῶς δραστηρίας καὶ μαχητικῆς καὶ μιᾶς ὑπάρξεως τόσον γεμάτης ἔργα καὶ ἀγῶνας, ὥστε αὐτὴ μόνη θὰ παρεῖχεν ὑλικὸν εἰς πλείονας ἀνθρωπίνας ὑπάρξεις, ἐπωφελῶς χρησιμοποιουμένας.

Ἡ σωματικὴ ἐμφάνισις τοῦ κ. Κέλλογκ, ἐν τούτοις, κάθε ἢ ἄλλο ἢ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ τραχέος καὶ δραστηρίου ἀγωνιστοῦ, οἷος ὑπῆρξεν ἄλλοτε κατὰ τρόπον ὑπέρλαμπρον καί, κατὰ βάθος, δὲν ἔπαυσε διόλου νὰ εἶναι, εἰς τὸ βράδυασμα τῆς ζωῆς του καὶ ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν διπλωματικῶν του καθηκόντων: μικρὸς τὸ ἀνάστημα, κατατρυχόμενος ὑπὸ ἄκρας νευρικότητος, δίδει τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς φύσεως ἀσθενοῦς, συνεσταλμένης καὶ φοβισμένης. Ἀλλὰ οἱοσδήποτε τὸν πλησιάσῃ κάπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ἐκπλαγῇ πρὸ τῆς ἐκφράσεως λεπτῆς καὶ διεισδυτικῆς εὐφυΐας, ἡ ὁποία ἐμψυχώνει, κάθε στιγμήν, τὸ βλέμμα του. Τὸ αἱματῶδες πρόσωπόν του, τὸ ὁποῖον αὐλακώνουν αἱ ῥυτίδες καὶ καθιστᾷ ἠπιώτερον ἕνας στέφανος ἀσημωμένων μαλλιῶν, προδίδει μίαν πείσμονα θέλησιν. Τὸ καλόβολον μειδίαμα, τὸ ὁποῖον φωτίζει συχνὰ τὰ χαρακτηριστικά του, δὲν κατορθώνει νὰ κρύψῃ τὴν ἀλύγιστον ἀποφασιστικότητα, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ φόντο τοῦ χαρακτῆρός του.

***

Ὁ Φράνγκ Μπίλλινγκο Κέλλογκ ἀνήκει εἰς μίαν ἐκ τῶν παλαιοτάτων ἐκείνων ἀμερικανικῶν οἰκογενειῶν, ἀγγλικῆς καταγωγῆς, ἐκ τῶν ὁποίων στρατολογεῖται κατὰ προτίμησιν τὸ ἀνώτερον πολιτικὸν προσωπικὸν τῆς Οὐάσιγκτον. Κατάγεται, κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, ἐκ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Τζόζεφ Κέλλογκ, προερχομένου ἐκ τοῦ Γρέητ Λάϊ τῆς Ἀγγλίας, τὸν ὁποῖον εὑρίσκομεν ἐγκατεστημένον εἰς τὸ Φάρμιγκτον τῆς Κοννεκτικούτης ἀπὸ τοῦ 1650. Εἰς χώραν τόσον νέαν ὡς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ὅπου ἡ τεραστία πλειονότης τῶν κατοίκων εἶναι υἱοὶ ἢ ἔγγονοι μεταναστῶν, μιὰ τοιαύτη καταγωγὴ εἶναι τίτλος μεγάλως ἐκτιμώμενος. Δὲν θὰ ἦτο ἐντελῶς ἀκριβὲς νὰ ὁμιλήσωμεν ἐδῶ περὶ ἀριστοκρατίας. Ἡ ἀμερικανικὴ κοινὴ γνώμη ἀπορρίπτει ὄχι μόνον τὸν ὅρον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδέαν. Ὑπάρχει μᾶλλον εἰς τὴν ἐκτίμησιν δι' ἧς περιβάλλονται οἱ γόνοι τῶν ἐκχερσωτῶν, εἰς τὴν ἐνστικτώδη ἐμπιστοσύνην ἥτις παρέχεται εἰς αὐτούς, τὸ συναίσθημα ὅτι θὰ ὑπεραμυνθοῦν ἄκαμπτοι τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους μὲ τὸ ὁποῖον ἡ οἰκογένειά των ἔχει συνταυτισθῇ ἀπὸ πολλῶν αἰώνων. Ὅσον παράδοξον, καὶ ἂν φανῇ τοῦτο, ὁ Γερμανὸς ἢ ὁ Ἰταλὸς ὁ νεωστὶ πολιτογραφημένος, ἀλλ' ἔχων ἤδη ὑποστῇ τὴν δραστικωτάτην ἐπιρροὴν τὴν ἀποκαλουμένην «ἐξαμερικανισμός», βλέπει μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν τὰς μεγάλας ὑποθέσεις τῆς χώρας ἀνατιθεμένας εἰς τὴν διαχείρισιν ἑνὸς τῶν παλαιοαμερικανῶν αὐτῶν παρὰ εἰς τὴν διαχείρισιν ἑνὸς τῶν ὁμοεθνῶν του, ὑπόπτου ὅτι διατηρεῖ κάποιον ὑπόλειμμα ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν «παλαιὰν πατρίδα».

Οἱ Κέλλογκ διεκρίθησαν ἐπανειλημμένως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἱστορίας τῶν δεκατριῶν ἀποικιῶν: κάποιος διάκονος Οὐΐλλιαμ Κέλλογκ ἔπαιξε σημαντικὸν ῥόλον κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Λουΐσμπουργκ· ἕνας Ἠλίας Κέλλογκ μετέσχε διακριθεὶς εἰς τὰς μάχας τοῦ πολέμου τῆς Ἀνεξαρτησίας.

***

Ἡ ζωὴ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀποτελεῖ τυπικὸν παράδειγμα τῆς συνήθους σταδιοδρομίας μιᾶς ὑψηλῆς πολιτικῆς προσωπικότητος πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἀγγλοσαξωνικαὶ ῥίζαι, νομικὴ μόρφωσις, δικηγορικαὶ ἐπιτυχίαι, παρέμβασις εἰς μεγάλας ὁμοσπονδιακὰς δίκας, ἕδρα γερουσιαστοῦ καί, τέλος, σημαντικὰ δημόσια ἀξιώματα. Τοιαῦται ὑπῆρξαν αἱ διαδοχικαὶ βαθμῖδες, τὰς ὁποίας διήνυσεν ὁ Φράνκ Κέλλογκ.

Υἱὸς τοῦ Ἄζα Φάρνσουορθ Κέλλογκ καὶ τῆς Ἀμπιγκαΐλ Μπίλλινγκς, ἐγεννήθη τῷ 1856 εἰς Πότσδαμ τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου ἡ οἰκογένειά του εἶχεν ἐγκατασταθῇ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνος. Πρὶν ἀκόμη φθάσει εἰς τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του, πάντως, οἱ γονεῖς του ἐγκατέλειψαν τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὅπου, ἀπὸ διακοσίων ἐτῶν, οἱ Κέλλογκ κατῴκουν μονίμως καὶ εὐημέρουν καὶ ἐπῆγαν νὰ ζήσουν ἐν μέσῳ «Μίντλ Οὐέστ», εἰς Ρότσεστερ τῆς Πολιτείας Μιννεζότα. Ἐκεῖ ἀνετράφη ὁ νεαρὸς Φράνκ, ἐξεπαιδεύθη, ἐσπούδασε τὴν νομικὴν καὶ ἤρχισε τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς νομικός. Ἡ ἰδία Πολιτεία ἐπίσης, τὸν ἔστειλε βραδύτερον νὰ παρακαθίσῃ εἰς τὴν Ἄνω Βουλὴν τοῦ Κογκρέσσου.

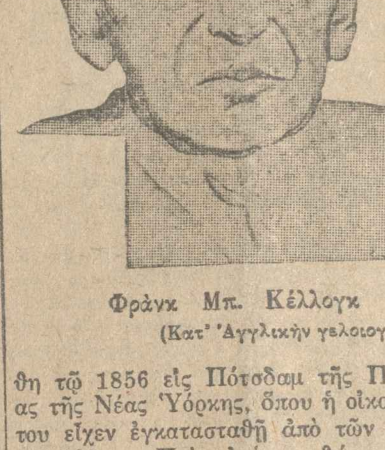

Φράνκ Μπ. Κέλλογκ
(Κατ' Ἀγγλικὴν γελοιογραφίαν)

Ὡς δικηγόρος εἰς τὸ Ρότσεστερ καὶ κατόπιν εἰς τὸ Σαὶν-Πώλ, ἤχθη εἰς ἰδιαιτέραν μελέτην τῶν νομικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τὰς μεγάλας σιδηροδρομικὰς ἑταιρίας. Συντόμως ἀπέκτησε τὴν φήμην διεισδυτικοῦ καὶ φωτεινοῦ ἐγκεφάλου, ἱκανοῦ νὰ διακρίνῃ, μέσα εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν διαφόρων τοπικῶν νομοθεσιῶν, τὴν πρακτικὴν καὶ ἀσφαλῆ ὁδὸν τῆς ἐξόδου ἐκ τῶν δυσχερειῶν. Αἱ γνωμοδοτήσεις του κατέστησαν ὁσημέραι μᾶλλον περιζήτητοι. Ἰσχυροὶ σιδηροδρομικοὶ ὀργανισμοὶ τὸν προσέλαβον ὡς σύμβουλον, ἑνὸς ἐκ τῶν ὁποίων ἔγινε πρόεδρος καὶ ἑνὸς ἄλλου διευθυντής.

Ἡ φήμη του ὡς νομικοῦ ἐμπειρογνώμονος ἐπέφερεν ἐπὶ τέλους εἰς αὐτὸν τὴν καθιέρωσιν, τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἡ κατάληψις μιᾶς πανεπιστημιακῆς ἕδρας: ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι τοῦ 1893, τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μιννεζότα τὸν προσέλαβεν ὡς «καθηγητὴν τῆς δικαιοσύνης».

***

Δευτέρα περίοδος ἀνοίγεται εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Κέλλογκ, μὲ τὴν ἄνοδον εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Προέδρου Ρούζβελτ. Δὲν ἔχει λησμονηθῇ ἡ ὁμηρικὴ μάχη ἡ διεξαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ μαχητικοῦ «Τέντυ» ἐναντίον τῶν τρομερῶν συνασπισμῶν βιομηχανικῶν ἑταιριῶν, οἵτινες ὠνομάσθησαν: τὰ μεγάλα τράστ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΑΧΜΕΤ ΖΩΓΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΔΙΑΒΛΕΠΕΙ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΔΑΚΤΥΛΟΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Οἱ ἐπίσημοι σερβικοὶ κύκλοι ἐξακολουθοῦν καὶ μετὰ τὴν στέψιν τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου νὰ τηροῦν τὴν ἰδίαν ἐπιφυλακτικότητα, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν περίοδον ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀλβανικῶν πραγμάτων.

Τὴν στέψιν τοῦ Ζώγου, τὰς ἐνεργείας αἵτινες προηγήθησαν αὐτῆς καὶ τὰς ἐπιρροὰς αἵτινες ἠσκήθησαν πρὸς πραγματοποίησίν της οἱ ἐπίσημοι Σέρβοι ἀποφεύγουν ἐπιμελῶς νὰ χαρακτηρίσουν. Μόνον, ἀπαντῶντες εἰς τὰς ἐπικρίσεις τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου διὰ τὴν ἔναντι τοῦ νέου ἀλβανικοῦ καθεστῶτος στάσιν τῆς Νοτιοσλαυΐας, τονίζουν ὅτι ἡ στάσις τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς κυβερνήσεως ὑπῆρξε ταυτόσημος πρὸς τὴν στάσιν τῶν κυβερνήσεων Λονδίνου καὶ Παρισίων, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἀπέφυγον νὰ προβοῦν εἰς ἀναγνώρισιν τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ πολιτειακῆς μεταβολῆς.

Ἐξ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, τῶν ἐνδιαφερομένων ἀμέσως διὰ τὴν Βαλκανικὴν—παρατηροῦν οἱ ἐνταῦθα—μόνον ἡ Ἰταλία, ὡς ἦτο φυσικόν, προέβη εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ Ζώγου ὡς βασιλέως· εἰς ταύτην προσετέθη καὶ ἡ Ἑλλάς, ἴσως ἐσπευσμένως ἐνεργοῦσα. Αἱ ἄλλαι Δυνάμεις δὲν διεδήλωσαν εἰσέτι τὴν στάσιν των ἔναντι τοῦ νέου ἀλβανικοῦ καθεστῶτος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Τύπος τοῦ Βελιγραδίου ἐξακολουθεῖ νὰ σχολιάζῃ τὴν τελευταίαν ἐν Ἀλβανίᾳ κίνησιν, ἣν ἀποδίδει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Ἰταλίαν. Τονίζει δὲ ἰδιαιτέρως τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἀχμὲτ Ζώγου ἀφῆκε νὰ στεφθῇ ὄχι ὡς βασιλεὺς τῆς Ἀλβανίας, ἀλλ' ὡς βασιλεὺς ὅλων τῶν Ἀλβανῶν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο προκαλεῖ ζωηρὰν αἴσθησιν ὄχι μόνον ἐνταῦθα, ὅπου θεωρεῖται ὡς μία ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις ὅτι ἡ Ἰταλία ὑπηγόρευσε τὴν τελευταίαν ἐν Ἀλβανίᾳ μεταβολήν, ἀλλά, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, καὶ εἰς τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις, ὅπου μελετᾶται ὁ ἀντίκτυπος τῆς ἀλβανικῆς καταστάσεως.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΜΑΣ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. Λ. ΡΟΥΣΣΕΛ καθηγητοῦ τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονπελλιέ.

Β'

Εἰς τοὺς κόλπους ἑνὸς λαοῦ ὀλιγώτερον ποτισμένου ἀπὸ τραντισιοναλισμὸν καὶ ἀπὸ ἀρχαιολολατρείαν, ἡ παράδοξος αὐτὴ κατάστασις τῆς διγλωσσίας θὰ ἐτελείωνε πολὺ σύντομα. Εἰς τὸ πορφύρινον σάβανον, ὅπου ἀνεπαύοντο οἱ νεκροὶ θεοί, θὰ ἀπέθετον ἐπίσης καὶ τὴν «λογίαν» γλῶσσαν, ἀφοῦ προηγουμένως θὰ ἐξεφώνουν ἕνα ὡραῖον ἐπικήδειον λόγον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐξῆρον τὰς μακρὰς καὶ ἀναμφισβητήτους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸ ἔθνος, καὶ θὰ ἐθρήνουν διὰ πᾶν ὅ,τι ἐθάπτετο μαζί της. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχεν αὐτὸ τ θάρρος. Δὲν ἐγνώριζε (ἡ χώρα εἶνε ἀκόμη πολὺ ὀλίγον δημοκρατικὴ καὶ ἡ ἄγνοια εἶνε ἐπίσης πολὺ μεγάλη!) νὰ ἐκλέξῃ μόνη της τὴν ζωντανὴν γλῶσσαν. Οἱ μὲν εἶνε τυφλῶς προσκεκολλημένοι εἰς ἕνα νεκρὸν παρελθόν. Οἱ ἄλλοι, καθὼς ὁ Κοραῆς, προσεπάθησαν νὰ ἐπιβάλουν μίαν τρίτην γλῶσσαν μὲ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ δανεισθοῦν ἀπὸ τὰς δύο ἄλλας. Τὸ ὀχληρὸν αὐτὸ μῖγμα ὄχι τῶν δύο λεξιλογίων (αὐτὸ δὲν θὰ ἦτο τίποτε), ἀλλὰ τῶν δύο φωνητικῶν καὶ τῶν δύο συντάξεων ἐβαπτίσθη καὶ ἔλαβε τὸ ψευδέστερον ἐξ ὅλων τῶν ὀνομάτων, τὸ ὄνομα «καθαρεύουσα» καὶ αὐτὴ εἶνε ἀκόμη καὶ σήμερον ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τῆς Ἑλλάδος, ἡ γλῶσσα τῶν μορφωμένων καὶ ἡ γλῶσσα τῶν περισσοτέρων ἐφημερίδων. Ἄλλοι πάλιν παρεδέχθησαν μίαν χυδαίαν καὶ καθομιλουμένην καὶ μίαν καθαρεύουσαν καὶ γραφομένην· καὶ ἐρωτᾶται κανεὶς πῶς αἱ ὀλέθριαι συνέπειαι τῆς διγλωσσίας δὲν τοὺς ἔκαμαν νὰ ὑποχωρήσουν. Ἀλλ' ὅ,τι δὲν εἶνε τῆς ζωντανῆς γλώσσης εἶνε ἀντιαισθητικόν, ἀντικαλλιτεχνικὸν πρὸ πάντων. Μία πλειὰς ἀνδρῶν, ἀξίων παντοτεινοῦ σεβασμοῦ, ἠνόησε τὸ γεγονὸς τοῦτο κατὰ τὸ 1880. Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ἦσαν οἱ Δροσίνης, Παλαμᾶς, Ψυχάρης, Πάλλης, Ἐφταλιώτης καὶ Ροΐδης.

Δὲν ἐπρέσβευον ὅλοι τὰς ἰδίας ἀκριβῶς γλωσσικὰς θεωρίας. Ἀλλ' ἡ κυριαρχοῦσα σκέψις των ἦτο αὐτή: δὲν δημιουργεῖ κανεὶς μίαν πολιτισμένην γλῶσσαν παρὰ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς δημοτικῆς καὶ ζωντανῆς γλώσσης· ἂς καλλιεργήσωμεν τὴν ζωντανὴν γλῶσσαν καὶ ἂς τὴν χρησιμοποιήσωμεν ἀποκλειστικῶς. Τὸ ἔργον τοῦ Ψυχάρη, τὸ τιτλοφορούμενον «Τὸ ταξείδι μου» (1888), γραφὲν εἰς γλῶσσαν «χυδαίαν» καὶ εἰς ἄκοον ἀδιάλλακτον ἐνεποίησε βαθυτάτην αἴσθησιν. Ὁ Ἐμμανουὴλ Ροΐδης, μιμούμενος τὸ παράδειγμα τοῦ πρώτου ἔγραψεν (εἰς γλῶσσαν λογίαν, εἶνε ἀληθὲς) ἓν ἔργον τιτλοφορούμενον τὰ «Εἴδωλα», εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέπτυσσε τὰς νέας θεωρίας. Τὸ βιβλίον αὐτό, πρὸ παντὸς ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν συνεγράφη, ἀξίζει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀριστούργημα. Τὰ ὑπάρχοντα ἐν αὐτῷ ἀναρίθμητα ἐπιχειρήματα δὲν ἐγράφησαν οὔτε κατὰ μίαν ἡμέραν. Τὸ γλωσσικὸν αἴσθημά του εἶνε ὀξύ, ἡ ἔκφρασις σαφής, αἱ ἀποδείξεις σύντομοι καὶ καταθλιπτικαί, ἡ παράθεσις καὶ οἱ κατάλογοι τῶν λέξεων ἄφθονοι καὶ πολὺ εἰς τὴν θέσιν των. Ἠμπορεῖ νὰ θεωρήσῃ κανεὶς τὸν Ροΐδην ὡς τὸν μεγαλύτερον καταστροφέα τῆς πρὸς τὰ εἴδωλα πίστεως. Ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς, βαθύτατα ἐπηρεασμένος ἐπίσης, δὲν συνέγραψε πλέον τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα του παρὰ εἰς τὴν νεοελληνικήν, κατέστη δὲ καὶ παραμένει ὁ μεγαλύτερος ποιητὴς καὶ ὁ μεγαλύτερος συγγραφεὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ἔκτοτε, ἡ ζωντανὴ γλῶσσα ἤρχισε νὰ κατακτᾷ διαρκῶς ἔδαφος. Εἰσέδυσε παντοῦ. Ἀλλ' ὅ,τι κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρει ἐν προκειμένῳ εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ζωντανὴ γλῶσσα κατέχει ἔκτοτε ὅλην τὴν λογοτεχνίαν. Τὸ ὅτι εἰς τὰς σελίδας τῶν ἐφημερίδων συναντᾷ κανεὶς ἐπιφυλλίδας γραμμένας εἰς τὴν λεγομένην λογίαν γλῶσσαν, τὸ ὅτι ἕνας γυμνασιάρχης ὑπέργηρως μεταχειρίζεται τὸ νεκρὸν ἰδίωμα διὰ νὰ συνθέσῃ ἕνα ποίημα εὐκαιρίας... δὲν εἶνε καθόλου ἐκπληκτικόν, οὔτε ἐνέχει ποιάν τινα σοβαρότητα. Ἓν καὶ μόνον εἶνε βέβαιον, ὅτι ὅλοι οἱ συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τάλαντον, γράφουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ζωντανὴν γλῶσσαν.

Ἰδού, βεβαίως, κάτι ποὺ ἐμπνέει δεδικαιολογημένας ἐλπίδας. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ κανεὶς ὅτι μία κακὴ συνήθεια εἶνε δευτέρα φύσις, ὅταν μάλιστα εἶνε ῥιζωμένη ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους. Ἡ γλῶσσα θὰ κατορθώσῃ νὰ νικήσῃ τοὺς ἀντιπάλους της, δηλαδὴ τὸ συγκρότημα τῶν ὀπισθοδρομικῶν, τῶν τυράννων καὶ τῶν τυραννίσκων καὶ τῶν ἀπολελιθωμένων; Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, τὸ σύνολον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν του, θὰ ἔχῃ μίαν καὶ μόνην γλῶσσαν καὶ μίαν γλῶσσαν πολιτισμένην. Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ μαντεύσῃ ἐὰν θὰ ἀναφανοῦν νέα πνεύματα. Ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι εἰς τὸ μέλλον καὶ ὄχι εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ θὰ ἠμπορέσῃ νὰ δώσῃ καλύτερον τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών της. Ἡ διαπίστωσις αὐτή, ἱκανὴ νὰ κάμῃ τοὺς ἑλληνιστὰς νὰ ἀναπηδήσουν ἀπὸ τὴν θέσιν των, θὰ φανῇ ἀναμφιβόλως εἰς αὐτοὺς πολὺ ὀλιγώτερον ἱερόσυλος, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θελήσουν νὰ κάμουν μίαν ἔκκλησιν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ πνεύματός των.

Εἶνε, νομίζω, ἔνδειξις εὐθύτητος καὶ ἀμεροληψίας τὸ νὰ ὁμολογήσῃ κανεὶς εἰλικρινῶς ποῖα εἶνε τὰ μειονεκτήματα τῆς λογοτεχνίας τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων. Πιστεύομεν ὅτι, ἀποσιωποῦντες τὰς ἀτελείας της, δίδομεν πεδίον δράσεως εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν ἔλεγχον μὲ τὴν μοναδικὴν πρόθεσιν νὰ ἀνασκευάσουν τὰ ὅσα γράφουν οἱ ἄλλοι. Ἀναγνωρίζομεν ἐν πρώτοις ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν εἶνε πολὺ περιωρισμένον. Δύναται ἀκόμη νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι δὲν ἐπιδιώκει κἂν νὰ εἶνε ἐνήμερον τῆς πνευματικῆς κινήσεως τοῦ τόπου. Πρὸ τινων ἐτῶν παρουσιάσθη ἕνα λυρικὸν ἔργον τοῦ Δελφοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ ἐκτεταμένα σχόλια καί, ὀλίγον βραδύτερον, δύο δράματα τοῦ ἰδίου συγγραφέως, σημαντικῆς ἀξίας. Μόλις καὶ μετὰ βίας ὅμως οἱ βιβλιογράφοι ἀφιέρωσαν διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ ὀλίγας γραμμάς. Τώρα ἐσχάτως, ἕνας λυρικός, τελείως ἄγνωστος, ὁ Μοσχονᾶς, ἐξέδωκεν ἕνα μεγάλο βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ μὴ συμπαθῇ, ἀλλὰ εἶνε ἐν τούτοις πλημμυρισμένον ἀπὸ μίαν συναρπαστικὴν πρωτοτυπίαν. Τὸ βιβλίον αὐτὸ (τυπωμένο χωρὶς πολυτέλειαν) ἐβυθίσθη γρήγορα εἰς τὴν λήθην. Ἀναφέρω δύο περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι μοῦ ἐνεποίησαν αἴσθησιν. Θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ ἀναφέρῃ πλῆθος ἄλλων. Κάθε συγγραφέα τὸν ὁποῖον δὲν κατέστησε πολὺ ἔνδοξον εἴτε ἕνα ἰσχυρότατον τάλαντον, εἴτε μία τεραστία ρεκλάμα, εἴτε μία σύμπτωσις, εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν διαβάζεται παρὰ ἀπὸ ἕνα πολὺ περιωρισμένον κοινὸν ἐκλεκτῶν καὶ ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ κερδίσῃ τὴν ζωήν του. Ἀκόμη καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι τῆς λογοτεχνίας δὲν ἠμποροῦν νὰ ζήσουν ἀπὸ τὴν πέννα των. Ἐκεῖνοι, ποὺ κατορθώνουν νὰ ζοῦν ἀπὸ αὐτήν, καθὼς ὁ Ξενόπουλος, παράγουν μίαν ἐργασίαν καταθλιπτικήν. Συνέπεια τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἀσχολῆται μὲ πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἀφήνουν ἐλεύθερον τὸ πνεῦμα του καὶ νὰ συγγράφῃ κατὰ κανόνα μὲ πολλὴν βίαν. Κατὰ δεύτερον λόγον ἡ μέση ἐκπαίδευσις εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἀκόμη μετρία καὶ δεδομένου ὅτι περιφρονεῖ τὴν λεγομένην δημοτικὴν γλῶσσαν, δηλαδὴ τὴν λογοτεχνικὴν γλῶσσαν, οἱ συγγραφεῖς συμβαίνει συχνὰ νὰ εἶνε, ἐν σχέσει πρὸς τὴν γλῶσσαν αὐτήν, ἀκατάρτιστοι ἢ αὐτοδίδακτοι. Εἰς ἄκρον παρτικολαριστής, ἐλάχιστα γνώστης τῆς φιλολογίας, κακῶς διατεθειμένος νὰ ὑποταχθῇ εἰς ἕνα κανόνα τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ὡς μίαν τυραννικὴν ἐφεύρεσιν τῶν γραμματολόγων, ἐνῷ εἶνε ἁπλῶς ἡ διαπίστωσις τῆς ὑπάρξεως ἑνὸς γλωσσικοῦ νόμου, ὁ Ἕλλην καλλιτέχνης ἀνακατεύει εἰς τὴν γλῶσσαν του στοιχεῖα ἰδιωματικὰ καὶ στοιχεῖα τῆς λογίας παραδόσεως. Λυπεῖται κανεὶς βλέπων εἰς ἔργα, πραγματικῶς ὡραιότατα, τοιαύτας ἀτελείας, ἀτελείας τὰς ὁποίας καὶ ὁ μετριώτερος τῶν γραμμάτων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαλείψῃ μὲ ὀλίγες μόνον μολυβιές. Τέλος τὸ γοῦστο τῆς τελειότητος λείπει κάποτε καὶ ἀπὸ τὰ καλύτερα ἀκόμη ἔργα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ἕνεκα...ὁ Δάγκειος

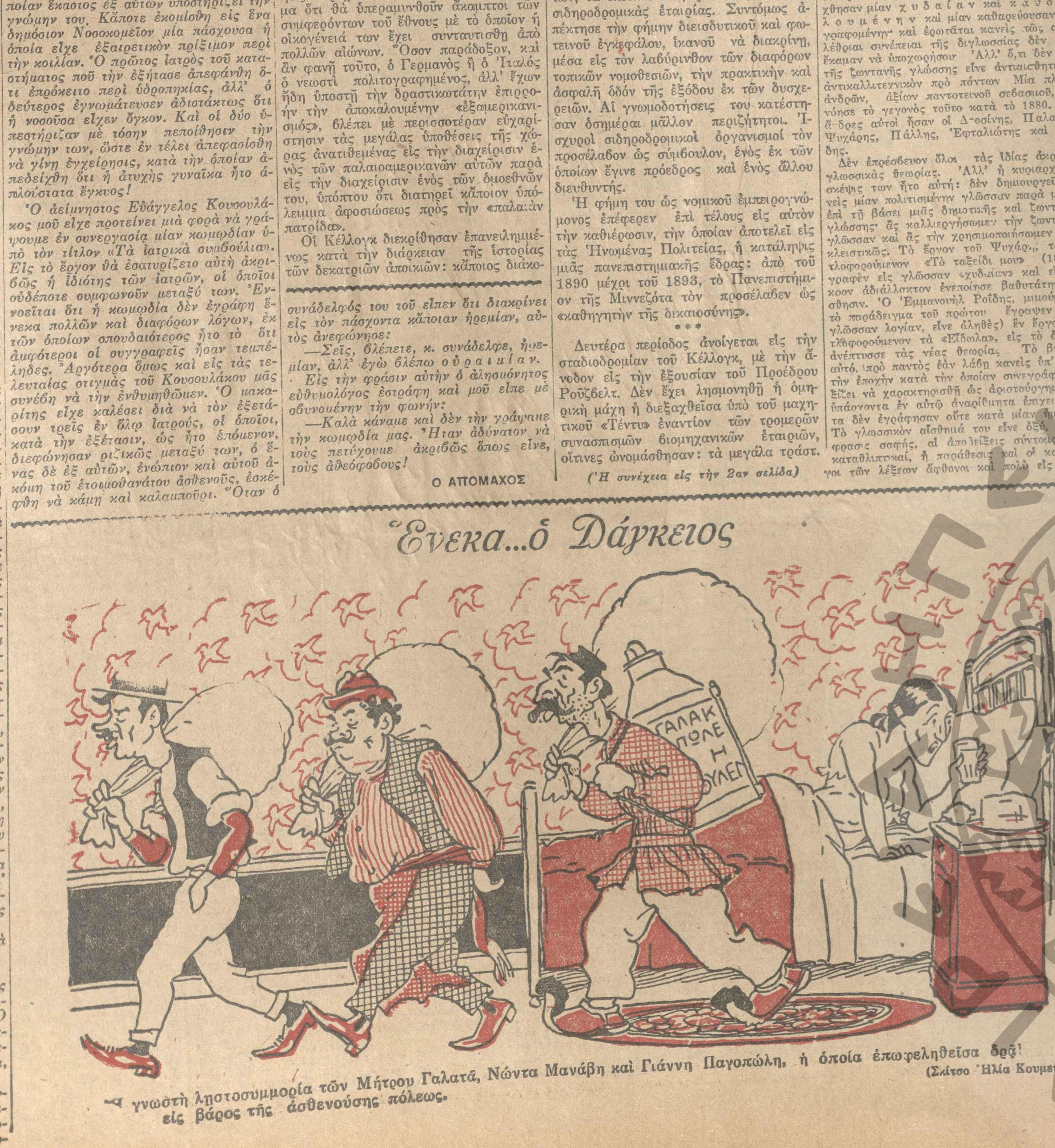

Ἡ γνωστὴ ληστοσυμμορία τῶν Μήτρου Γαλατᾶ, Νώντα Μανάβη καὶ Γιάννη Παγοπώλη, ἡ ὁποία ἐπωφεληθεῖσα ὁρμᾷ!
εἰς βάρος τῆς ἀσθενούσης πόλεως.

(Σκίτσο Ἠλία Κουμετάκη)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δὲν τὴν κλονίζει ἡ πολεμικὴ τοῦ ἀντιπολιτευομένου Τύπου κατ' αὐτῆς ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Δαγκείου· τὴν κλονίζει ἡ κωμικότης τῶν κατὰ τοῦ Δαγγείου μέτρων της. Ὅταν διατάσσεται ἀσβεστόχρισις τῶν ῥείθρων τῶν πεζοδρομίων καὶ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων χαίνουν δυσώδη τὰ στόμια τῶν ὑπονόμων καὶ ὀχετοὶ ἀκάλυπτοι· ὅταν ἐξαγγέλλεται ἡ διανομὴ φαρμάκων καὶ ταῦτα δὲν φθάνουν μέχρι τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν· ὅταν αἱ ἀρχαὶ ὁμιλοῦν περὶ ὑφέσεως καὶ δὲν λείπει ἀπὸ κανένα σπίτι ἄρρωστος· ὅταν ἡ τελευταία βροχὴ παρέσυρε τὴν ἄσβεστον ἀπὸ τὰ ῥεῖθρα τῶν πεζοδρομίων καὶ ἀφῆκε νερὰ λιμνάσαντα, τὰ ὁποῖα ἔκτοτε δὲν ἀπελυμάνθησαν· ὅταν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐντεταλμένοι τὴν κάθαρσιν τῆς πόλεως, γελοῦν ἐρωτώμενοι περὶ τῆς ἀσχολίας των· ὅταν ταῦτα γίνονται ὁ ἀντιπολιτευόμενος Τύπος κλονίζει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ αὐτὴ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις γελοιοποιεῖται πρὸ τοῦ Λαοῦ;

ΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ Τὰ ἄθλια ἐκεῖνα παραπήγματα τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς πρέπει νὰ λείψουν τέλος πάντων καὶ δι' οὓς σοβαρωτάτους λόγους ἀνέπτυξαν οἱ διατηροῦντες καταστήματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔμποροι, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ παραμονὴ αὐτῆς τῆς ἀσχημίας καὶ τὴν στοιχειώδη αἰσθητικὴν προσβάλλει καὶ εἰς κινδύνους θέτει τὴν ὑγείαν τοῦ κεντρικοῦ αὐτοῦ μέρους τῆς πόλεως. Συμφωνοῦμεν νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τοὺς διατηροῦντας τὰ περίπτερα ταῦτα μικρεμπόρους. Ἂς εὑρεθῇ ἕνα μέρος νὰ συγκεντρωθοῦν ἐκεῖ.

Ἐνόσῳ τὰ παραπήγματα ταῦτα μένουν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς πᾶσα ἀπόπειρα καθαριότητος εἶνε προωρισμένη ν' ἀποτύχῃ. Μόνον δὲ ὡς ἀστεῖαι δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν αἱ διαταγαὶ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ τακτικῆς ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν καὶ ἑσπέραν ἀπολυμάνσεως τῶν παραγκῶν αὐτῶν. Νὰ τὰς καίουν δὶς τῆς ἡμέρας οἱ κάτοχοί των; Διότι μόνον ἂν καοῦν θ' ἀπολυμανθοῦν.

Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ *Βουλευτὴς Ἀθηνῶν, ὁμιλῶν εἰς τὸ τραῖνον τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησίν του, διότι ὁ Τύπος παρακολουθῶν τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιδημίας τοῦ Δαγκείου, φοβίζει τὸ Κοινόν:*

—Ἔπρεπε νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ἐκ Δαγκείου θανάτων. Καὶ νὰ τιμωροῦνται αἱ ἐφημερίδες ποὺ ἀναγράφουν τοὺς θανάτους...

Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ῥιζικώτερον μέτρον: νὰ τιμωροῦνται οἱ ἀσθενοῦντες ἐκ Δαγκείου καὶ αὐστηρότερον οἱ ἐξ αὐτοῦ...ἀποθνήσκοντες καὶ παρουσιάζοντες οὕτω τὴν Κυβέρνησιν ὡς οὐδὲν δυναμένην κατὰ τῆς ἐπιδημίας τοῦ δαγκείου.

ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Δὲν εἴδομεν ἀκόμη κανὲν μέτρον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τοῦ περιφήμου Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου τοῦ ἀναλαβόντος νὰ καλύπτῃ ὑπὸ τὸ κῦρος του ὡς κυβερνητικοῦ πρακτορείου τὰ δελτία τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας. Θὰ μείνῃ ἔτσι αὐτὸ τὸ αἶσχος; Ἀλλὰ διατί ἐκπλησσόμεθα; Ὁ διευθύνων ἤδη τὸ Πρακτορεῖον αὐτὸ κατώρθωσε ν' ἀπατᾷ ὁλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν Τύπον καὶ νὰ τὸν φορολογῇ... Ὁ Τύπος ὁ ἑλληνικὸς ἄλλους σώζει, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι ἀπὸ τὴν πληγὴν αὐτήν!...

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ Βενιζελικὴ ἐφημερὶς μᾶς ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλήσῃ εὐφήμως περὶ τῆς μετεκλογικῆς πολιτικῆς ἀρθρογραφίας τῆς ἐφημερίδος μας, ὡς εἰλικρινοῦς, λογικῆς καὶ ἀξίας ἐνδιαφέροντος. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς· θὰ ἠθέλομεν δὲ πολὺ νὰ μᾶς παρεῖχεν ἡ συνάδελφος τὴν εὐκαιρίαν νὰ τῆς ἀνταποδώσωμεν τὴν φιλοφρόνησιν. Πλὴν διατηρεῖ εἰσέτι τὴν νοοτροπίαν διαδηλωτοῦ. Ὁπωσδήποτε, ἐπιφυλασσόμεθα.

Η ΠΑΛΙΝΩΔΙΑ Εἰς τὴν ἑσπερινὴν συνάδελφον, ἥτις ἀπαντᾷ εἰς ὅσα ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἀναγκαστικῆς παλινῳδίας τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀκριβείᾳ γράφουσα ὅτι «οὐδέποτε ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν ὅτι θὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς της, διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν πολιτικήν του εἰς τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων». Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὴν βενιζελικὴν συνάδελφον ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, ὅτε διὰ πρώτην ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἐδήλου ῥητῶς καὶ κατηγορηματικῶς—ἐκτὸς ἂν ἐψεύδοντο αἱ ἀναγράψασαι ταῦτα ἐφημερίδες καὶ πρώτη ἡ ἑσπερινὴ συνάδελφος—ὅτι θὰ μετέβαινεν εἰς Γενεύην κατὰ τὴν πρώτην προσεχῆ σύνοδον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἵνα αὐτοπροσώπως ὑποστηρίξῃ παρ' αὐτῇ τὰς ἀντιλήψεις του καὶ οὕτως ἐπιτύχῃ τὴν μετατροπὴν τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου, καὶ ἀνεγνώριζε μὲν ὡς δυσχερὲς τοῦτο, παρουσιάζετο ὅμως ἔχων τοσαύτην πίστιν ἐπὶ τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης του, ἐπὶ τὴν βαρύτητα τῶν ἐπιχειρημάτων του καὶ τὴν προσωπικήν του ἐπιβολήν, ὥστε νὰ μὴ τῷ μένῃ καμμία ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐπιτυχίας του. Ὑπενθυμίζομεν περαιτέρω ὅτι εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη ὁ κ. Βενιζέλος τὴν δυσμενῆ ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀπήχησιν τῶν ἐπιπολαίων καὶ δημοκοπικῶν ὡς ἀνωτέρω προθέσεών του, ἐθεώρησε τότε φρόνιμον ν' ἀνοίξῃ μερικὰ παράθυρα καὶ πρῶτον νὰ ἐξαγγείλῃ ὅτι εἰς Γενεύην δὲν θὰ μετέβαινε κατὰ τὴν πρώτην προσεχῆ σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας, ἀλλὰ κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καθ' ὅσον—ἐδικαιολογεῖτο—ἡ λύσις ἐπειγόντων τινῶν καὶ σοβαρῶν ζητημάτων μετὰ τὰς ἐκλογάς, ἀπῄτουν ἀπαραιτήτως τὴν παρουσίαν του ἐνταῦθα. Ὑπενθυμίζομεν ἀκόμη εἰς τὴν «Ἑστίαν» ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, θεωρήσας ἐπάναγκες ν' ἀκούσῃ τὰς ἐν προκειμένῳ γνώμας εἰδικῶν προσωπικοτήτων, καὶ ἀντιβενιζελικῶν συμπεριλαμβανομένων, προσεπάθησε νὰ ἐκμαιεύσῃ οὐ μόνον τὴν γνώμην αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων, ἀλλὰ καὶ συμβουλὰς περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἦτο δυνατὸς συμβιβασμός τις τῶν ἰδικῶν του ἀντιλήψεων πρὸς τὴν γνώμην τῶν συνομιλητῶν του, καθ' ἣν πᾶσα ἀπόπειρα μετατροπῆς τοῦ πρωτοκόλλου θὰ προσέκρουεν εἰς ρητὴν ἄρνησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Προσεπάθει δηλαδὴ κατὰ τὰς συνομιλίας του μετὰ τῶν ἐν λόγῳ εἰδικῶν νὰ ἐκμαιεύσῃ κάποιο modus vivendi καὶ τὴν ἰδικήν του ἀποχώρησιν εὐκολῦνον καὶ καλύπτον καὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν μὴ θίγον, ἀλλὰ καὶ τὴν δημιουργίαν κάποιας ἐντυπώσεως διὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου, ἐπιδεχόμενον. Ὑπενθυμίζομεν τέλος—αὐτὸ δὲ ὑπῆρξεν ὁ τελευταῖος σταθμὸς τῆς ἐν προκειμένῳ ὑποχωρήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου—τὴν ἐμπνευσμένην ἀρθρογραφίαν καὶ εἰδησεογραφίαν τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων, παρουσιαζόντων πλέον τὸ ζήτημα ὡς ἀπολύτως καὶ καθαρῶς ἐσωτερικῆς φύσεως, μὴ δυνάμενον συνεπῶς νὰ ἐνδιαφέρῃ τὸ παράπαν τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν κ.λπ.

Συμπέρασμα: **Δὲν θὰ γίνῃ τίποτε, ἢ διὰ ν' ἀκριβολογῦμεν, περίπου τίποτε. Μόνον θόρυβος ἔγινεν.**

ΑΣΥΔΟΣΙΑ *Ἕνας ἄνθρωπος ἐφονεύθη πεσὼν εἰς λάκκον τῆς Οὔλεν. Καὶ θὰ ὑποβληθῇ τώρα μήνυσις κατ' αὐτῆς διότι εἶχε κλείσῃ τὸν λάκκον μὲ σανίδια σάπια. Μόνον ὅμως ἡ Οὔλεν θὰ μηνυθῇ; Τὸ Κράτος ἀφήνει αὐτὴν καὶ τὰς ἄλλας ἑταιρείας ἀσυδότους; Κανεὶς ἔλεγχος δὲν ἀσκεῖται εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀνασκάπτουν ὅλην τὴν πόλιν; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλήσσουν αὐτὰ καὶ χειρότερα ἂν πάθωμεν.*

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ Ἡ λίαν ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐμπεριστατωμένη πραγματεία τοῦ Γάλλου ἑλληνιστοῦ κ. Λουΐ Ρουσσέλ, τὴν ὁποίαν ἐν συνεχείᾳ δημοσιεύομεν εἰς τὴν «Πρωΐαν» περιέχει σημεῖά τινα, ἐπὶ τῶν ὁποίων πολλοὶ θὰ διαφωνήσουν. Εἶνε αὐτονόητον ὅτι παρόμοιαι ἐργασίαι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε τέλειαι, πολλῷ δὲ μᾶλλον νὰ μὴ προκαλοῦν ἀντιρρήσεις καὶ ἐπιφυλάξεις. Ἐπὶ ἑνὸς δὲ σημείου δὲν ὀφείλομεν νὰ σιωπήσωμεν: ὁ κ. Ρουσσὲλ δὲν ἐπιδει,νύει πολλὴν ἐκτίμησιν εἰς τὸν Σολωμόν. Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ αἰσθάνεται ὁ κ. Ρουσσέλ, φιλέλλην ἀλλ' ὄχι Ἕλλην, τὸν ὁλοκληρωτικὸν καὶ ἀνεπιφύλακτον θαυμασμόν, τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ Ἕλληνες—πλὴν παραδοξολόγων τινων—αἰσθανόμεθα ἀπέναντι τοῦ Σολωμοῦ, ἀνεμένομεν ὅμως τοὐλάχιστον ἀμερόληπτον καὶ ἀντικειμενικὴν τὴν περὶ Σολωμοῦ κρίσιν τοῦ κ. Ρουσσέλ. Ἀλλ' οὔτε ἀμερόληπτος, οὔτε ἀπροκατάληπτος δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ κρίσις του περὶ τῶν ποιημάτων τοῦ Σολωμοῦ ὡς ἔργων ἐπιπολαίων. Παρὰ ταῦτα καὶ ἄλλας τινάς, λίαν ἐπισφαλεῖς κρίσεις, ἡ πραγματεία τοῦ κ. Ρουσσὲλ παραμένει καὶ λόγου ἀξία καὶ ἐνδιαφέροντος.

ΕΞΩ ΕΙΝΕ Μεταξὺ τῶν ἄλλων μεταβάντων εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» διὰ νὰ πληροφορηθοῦν περὶ τῆς ὑγείας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἴδομεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μποδοσάκη—Ἀθανασιάδη. Μὰ δὲν εἶνε εἰς τὴν φυλακήν;

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ: ΦΡΑΝΚ ΜΠΙΛΛΙΝΓΚΣ ΚΕΛΛΟΓΚ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἵνα διεξαγάγῃ ἐνώπιον τῶν ὁμοσπονδιακῶν δικαστηρίων, τὰς δικαστικὰς διώξεις ἐναντίον τῶν πανισχύρων αὐτῶν καρτέλ, ὁ Ρούζβελτ εἶχεν ἀνάγκην ἑνὸς μεγάλου δικηγόρου συνδυάζοντος τὴν νομικὴν ἐπιστήμην μὲ τὴν ἄμεσον καὶ βαθεῖαν γνῶσιν τῶν τεραστίων ὀργανισμῶν, τοὺς ὁποίους ἐπρόκειτο νὰ καταπολεμήσῃ. Πρὸς ποῖον ἠδύνατο νὰ ἀπευθυνθῇ καλύτερα ἑνὸς εἰδικοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε μεγαλώσει εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον. Ἐξεχώρισε τὸν Κέλλογκ, τὸν ἐκάλεσεν εἰς Οὐασιγκτῶνα καὶ τοῦ ἐνεπιστεύθη τὴν διεύθυνσιν τῶν πολυκρότων ἐπιθέσεων, πρὸ τῶν ὁποίων κατέρρευσαν τέλος τὰ τρομερὰ φρούρια. Ἀπὸ «γενικὸς σύμβουλος» τῶν μεγάλων ὀργανισμῶν, ὁ Κέλλογκ ἔγινε «Φράνγκ, ὁ Φονεὺς τῶν Γιγάντων» καὶ ὑπὸ τὸ συμπαθὲς αὐτὸ ἐπώνυμον, ἔλαβε τὸ μεράδιόν του ἐκ τῆς λαϊκῆς εὐνοίας, ἥτις περιέβαλλε τὸν μαχητικὸν πρόεδρον.

***

Ἡ πολεμικὴ αὐτὴ φάσις τῆς ζωῆς του τὸν εἶχεν ἤδη κάμει πολιτικόν, μεγάλως ἐκτιμώμενον εἰς τὰς ρεπουμπλικανικὰς τάξεις. Ἀπὸ τοῦ 1904 μέχρι τοῦ 1912, ἀντεπροσώπευσε τὴν Μιννεζότα εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ κόμματος, καὶ ἐξελέγη ὑπὸ τῶν ρεπουμπλικάνων ἐκλογέων τῆς ἰδίας Πολιτείας ἀντιπρόσωπος εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας ἐθνικὰς συνελεύσεις τοῦ 1904, 1908 καὶ 1912. Ἦτο ἡ φυσικὴ καὶ συνήθης πορεία πρὸς τὴν γερουσιαστικὴν ἕδραν. Καὶ τὴν κατέκτησε, τὸ φθινόπωρον τοῦ 1916, διὰ περίοδον ἓξ ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τοῦ 1923. Ἀλλὰ ἡ γερουσιαστικὴ θητεία του συνέπεσε μὲ τὴν γεωργικὴν ἐκείνην κρίσιν ἥτις, εἰς ὅλον τὸ Μίντλ Οὐέστ, ἐξέσπασε μὲ τρομερὰν βιαιότητα τὴν ἐπαύριον τῆς ἀνακωχῆς. Ἕνας ἀγροτικὸς ἐργατικός, ὁ Χένρικ Σίπστεντ, συγκεντρώσας περὶ τὸ ριζοσπαστικὸν πρόγραμμά του τοὺς πτωχυνθέντας καὶ ἐξηρεθισμένους ἀγρότας, ἐνίκησε τὸν Κέλλογκ. Ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν τράστ δὲν ἦτο πλέον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μιὰ μακρυνὴ ἀνάμνησις, ἀμειλίκτως ἐξαλειφθεῖσα ὑπὸ ἑνὸς ἄλλου πολέμου, νωποτάτου χρονικῶς, ἂν ὄχι χωρικῶς.

***

Τὴν 11ην Δεκεμβρίου 1923, ἡμέραν ἀκριβῶς καθ' ἣν ὁ κ. Κέλλογκ ἔμελλε νὰ ἀποσυρθῇ τῆς ὑψηλῆς πολιτικῆς καὶ νὰ αἰσθανθῇ ἐπὶ τέλους τὴν ἄνεσιν τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς, ὁ πρόεδρος Κούλιτζ ἀνήγγειλεν ὅτι τὸν εἶχεν ὑποδείξει ὡς διάδοχον τοῦ συνταγματάρχου Τζαίημς Χάρβεϋ, εἰς τὴν πρεσβείαν τοῦ Λονδίνου. Μετὰ τοὺς δικηγορικοὺς ἄθλους του, μετὰ τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς βαρύνοντος νομοθέτου, μία τρίτη περίοδος ἐνεκαινιάζετο εἰς τὴν ζωήν του: ἡ τῶν ὑψηλῶν δημοσίων λειτουργημάτων. Ὁ διορισμός του ἦτο ἐπίσης, διὰ τὸν ὁρίζοντα τοῦ πνεύματός του, μία νέα καὶ αἰφνιδία εὔρυνσις. Τὸ πεδίον τῆς δράσεώς του ἔμελλε τοῦ λοιποῦ νὰ περικλείσῃ ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ζητήματα.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. Κέλλογκ παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου δὲν διήρκεσε παρὰ 13 μῆνας, ἀλλὰ συνέπεσε μὲ μίαν ἐποχὴν μοναδικῶς γόνιμον εἰς διπλωματικὰ γεγονότα: συνεννοήσεις αἵτινες ἀπέληξαν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ σχεδίου Ντώζ, συγκεντρώσεις τῶν συμμάχων ἰθυνόντων εἰς τὴν βρεττανικὴν πρωτεύουσαν πρὸς καθορισμὸν τῶν λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς τοῦ ρηθέντος σχεδίου. Ὁ ρόλος τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀμερικῆς, καίτοι ἦτο κυρίως παρασκηνιακός, ὑπῆρξεν οὐχ' ἧττον πρωτεύων. Παρατηρητὴς προσεκτικός, πνεῦμα ὀξυδερκές, ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἠδυνήθη νὰ παρακολουθῇ ἀνέτως καὶ ἐνίοτε νὰ διευθύνῃ, ἐκ τοῦ λονδινείου ἐξώστου του, τὸ πεῖσμον παιγνίδι ποῦ διεξήγετο τότε μεταξὺ τῶν καγκελλαριῶν τῶν Παρισίων, τῶν Βρυξελλῶν, τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Βερολίνου.

Ἐνθυμεῖται ἴσως ὁ ἀναγνώστης ὑπὸ ποίας περιστάσεις, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Κούλιτζ εἰς τὴν προεδρίαν, κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1924, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τσάρλς Χιούζ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Ἐπεκαλέσθη τὰς ἀπαιτήσεις τῆς προσωπικῆς του σταδιοδρομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς του καταστάσεως. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κοινὸν μυστικὸν ἦτο πῶς ὁ διαπρεπὴς διπλωμάτης δὲν διέκειτο διόλου συμπαθῶς πρὸς τὰς νέας ἰθυντηρίους γραμμάς, τὰς ὁποίας ὁ πρόεδρος ἔδιδε τότε εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, οὔτε καὶ πρὸς τὴν προσέγγισιν ἥτις διεγράφετο καθαρά, ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, μεταξὺ τοῦ ἐνοίκου τοῦ Λευκοῦ Οἴκου καὶ τοῦ θορυβώδους γερουσιαστοῦ τοῦ Ἀΐνταχο, τοῦ Οὐΐλλιαμ Ἔδγαρ Μπόρα.

Ἐπιθυμῶν νὰ ἔχῃ πλησίον του, διὰ νὰ τὸν βοηθῇ εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἄνδρα τελείως ἐνήμερον τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων, ὁ Πρόεδρος ἐξέλεξε τὸν πρεσβευτὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν.

***

Εἶναι γνωστόν, ὅτι τὰ μέλη τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως κατέχουν θέσιν, ἥτις πόρρωθεν προσομοιάζει πρὸς τὴν τῶν Γάλλων ἢ τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Οὐασιγκτῶνος οὐδόλως εἶναι ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου, τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν ἔχει δύναμιν νὰ τὴν ἀνατρέψῃ. Ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ὁ ὁποῖος, ἀρύων τὴν ἐξουσίαν του ἀμέσως ἐκ τοῦ λαοῦ, διαφεύγει ἐπίσης πᾶσαν ἀνάμιξιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Οἱ διάφοροι προϊστάμενοι ὑπουργείων εἶνε, οὕτως εἰπεῖν, μεγάλοι ἐντολοδόχοι, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν ὁδηγίας παρ' αὐτοῦ καί, ὑπὸ τὸν συνεχῆ ἔλεγχόν του, διαχειρίζονται τὰς ὑποθέσεις τοῦ ὑπουργείου των ἐντὸς τῶν ὁρίων πρωτοβουλίας, τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος εὐδοκεῖ νὰ ἀφήσῃ εἰς αὐτούς. Οὐδέποτε οἱ ὑπουργοὶ ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας. Τοῦτο ἀσφαλῶς τοὺς ἀπαλλάσσει οὐκ ὀλίγων φροντίδων καὶ προσδίδει εἰς αὐτοὺς μίαν ἀσφάλειαν, τὴν ὁποίαν ζηλεύουν οἱ συνάδελφοί των τῆς Εὐρώπης. Ἀλλά, ἔτσι στεροῦνται οἱασδήποτε εὐκαιρίας ὅπως ἐκθέσουν τὰς προσωπικάς των γνώμας. Ἡ κυβερνητικὴ ἐργασία διεξάγεται ἐν μυστικότητι, μεταξὺ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων (ὑπουργῶν) του. Θὰ ἦτο παρακεκινδυνευμένον νὰ ἰσχυρισθῇ τις, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ξεχωρίσῃ τὰς ἀποφάσεις, αἵτινες ὀφείλονται εἰς τὸν πρόεδρον, ἀπὸ ἐκείνας, αἵτινες ὀφείλονται εἰς τοὺς βοηθούς του... ἢ εἰς τοὺς βοηθοὺς τῶν βοηθῶν του.

Ἡ παρατήρησις αὐτὴ ἰσχύει ἰδιαίτατα προκειμένου περὶ τοῦ διπλωματικοῦ ἔργου τοῦ ἐπιτελουμένου ἐν Οὐασιγκτῶνι ἀπὸ τῆς ἀνόδου τοῦ κ. Κέλλογκ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν: ἄρνησις ἀναγνωρίσεως τῆς Κυβερνήσεως τῶν σοβιέτ, ἐπεμβάσεως εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀμερικήν, διακυμάνσεις τῆς ἔναντι τοῦ Μεξικοῦ ἀκολουθουμένης πολιτικῆς καί, τέλος, διαπραγμάτευσις τοῦ ἀντιπολεμικοῦ συμφώνου ὅλα αὐτὰ τὰ μεγάλα ζητήματα ἔσχον, ἀσφαλέστατα, ὡς ἀφετηρίαν κάποιαν ἀπόφασιν ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προέδρου, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπηρρεασμένα ὑπὸ τῶν πολιτικῶν φίλων καὶ συμβούλων του. Ἀλλὰ δὲν εἶνε τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Κάλβιν Κούλιτζ νὰ προχωρῇ εἰς τὸ προσκήνιον, ὅταν ἠμπορῇ νὰ τὸ ἀποφύγῃ. Ὅταν, κατὰ τὰς δισεβδομαδιαίας συσκέψεις του εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον, ἐρωτᾶται ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου περὶ δημοσιονομικοῦ ἢ διπλωματικοῦ τινος ζητήματος, ἀντὶ νὰ ἀπαντᾷ ἀπ' εὐθείας, προτιμᾷ, σχεδὸν πάντοτε, νὰ ὑπενθυμίζῃ ποία εἶναι, ἐπὶ τοῦ συζητουμένου σημείου, ἡ κατεύθυνσις ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ κ. Μέλλον ἢ τοῦ κ. Κέλλογκ, προσθέτων ὅτι ἡ κατεύθυνσις αὐτὴ τυγχάνει τῆς ἀπολύτου ἐγκρίσεώς του. Ἡ τάσις αὕτη τῆς ἀφανείας ὄπισθεν τῶν συνεργατῶν του, ἥτις ὀφείλεται εἰς τὸν μετριόφρονα καὶ περιεσκεμμένον χαρακτῆρα τοῦ προέδρου, δὲν πρέπει νὰ μᾶς παραπλανήσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀποφασιστικὸν ρόλον, ὅστις ἀνήκει εἰς αὐτὸν εἰς τὰς σημαντικὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεώς του.

***

Παρὰ τὴν ἡλικίαν του ὁ κ. Κέλλογκ εἶναι φανατικὸς παίκτης γκόλφ. Σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἐπιδίδεται εἰς τὸ ἀγαπημένον του σπόρ. Δὲν εἶνε διόλου σπάνιον, ὅταν ἐπέρχεται κάποιο διπλωματικὸν γεγονὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν προτιμᾷ νὰ μὴν ἐρωτηθῇ διόλου, νὰ παρατείνῃ πέραν τοῦ συνήθους τὴν παραμονήν του ἐπὶ τοῦ γηπέδου τοῦ Τσέβυ Τσαίηζ.

Ἡ συζήτησις ἥτις, ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1927 μέχρι τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1928, ἤγαγεν εἰς τὴν τελείωσιν τῆς συνθήκης παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἀποτελεῖ τὸ κατακόρυφον τῆς ζωῆς τοῦ κ. Κέλλογκ. Ἡ κοινὴ γνώμη παρηκολούθησεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὰς ἐξελίξεις του, ἐνίοτε δὲ εἶχε κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς μεγάλης παρτίδας γκόλφ ἡ ὁποία, ὑπεράνω τοῦ ὠκεανοῦ, ἐπαίζετο μεταξὺ Παρισίων καὶ Οὐασιγκτῶνος, ἐνῷ ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἐσημείωνε τοὺς πόντους. Τὸ μέλλον μόνον θὰ δυνηθῇ νὰ εἴπῃ, ὁποία δραστικότης ἐγκλείεται εἰς τὴν πανηγυρικὴν αὐτὴν δέσμευσιν, λακωνικὴν καὶ στερουμένην διατάξεων περὶ ποινῶν. Ὁ πρωτεργάτης της δὲν φαίνεται νὰ τρέφῃ ὑπερβολικὰ ὄνειρα περὶ τῆς ἀξίας της εἰς τὴν ἐφαρμογήν. «Ἡ συνθήκη αὐτὴ θὰ καταστήσῃ δυσκολωτέραν, διὰ τοὺς λαούς, τὴν ἔξοδον εἰς πόλεμον», «ἀποτελεῖ ἓν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός, πρὸς τὴν ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης» τοιαῦται εἶναι αἱ μετριοπαθεῖς αἰσιόδοξοι φράσεις, αἵτινες διέφυγον τὰ χείλη τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐν Παρισίοις παραμονῆς του. Οἱ χαρακτηρισμοὶ οὗτοι πιστοποιοῦν ὅτι ὁ κ. Κέλλογκ, ἂν τερματίζῃ τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ μιᾶς πολυκρότου καὶ φιλοδόξου πράξεως, δὲν ἐλησμόνησεν οὐχ' ἧττον τὰς θετικὰς ἰδιότητας καὶ τὰς ρεαλιστικὰς ἀπασχολήσεις, αἵτινες ἐχαρακτήρισαν τὴν ζωήν του ὡς δικηγόρου καὶ ὡς πολιτικοῦ.

ERNEST BOURDIN

Ο ΔΑΓΚΕΙΟΣ
δὲν θὰ ἀφήσῃ οὐδὲν σημεῖον ἐξαντλήσεως ἐπὶ γυναικείου προσώπου, ἐφ' ὅσον μεταχειρίζονται τὰ μοναδικὰ
ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
Lina Cavalieri
ΑΘΗΝΑΙ, ὁδὸς Βουκουρεστίου 3

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Τὸ πανωφόρι τοῦ Τζαννῆ

Τὸ «πανωφόρι τοῦ Τζαννῆ» εἶνε ἕνας μῦθος τοῦ Κρυλὼφ—θαρρῶ—ποῦ ὁ Τζαννῆς γιὰ νὰ μπαλώσῃ τοὺς σχισμένους ἀγκῶνές του, ἔκοβε ἀπὸ τὴν κάτω μεριὰ τῶν μανικιῶν, ἀλλὰ τὸ πανωφόρι τοῦ Τζαννῆ, εἶνε τώρα ἡ σύγχρονη Ἀθῆνα.

Ἡ ὡραία αὐτὴ πόλις, μὲ τὴν παθολογικὴν ἀκρομεγαλίαν της, ἐξύπνησε ἕνα ὡραῖο—κακό, ψυχρὸ καὶ ἀνάποδο δηλαδὴ—πρωΐ, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀντελήφθη ὅτι ἔγινε σπουδαία πόλις ἑπτακοσίων χιλιάδων κατοίκων, ἄρα μεγαλόπολις καὶ φαντασμένη ἀπὸ τὸ παρὸν μεγαλεῖόν της, εἶδε ὅτι ἡ ἐμφάνισίς της δὲν ἦταν καθόλου, μὰ καθόλου ἀνταξία τοῦ μεγαλείου της, ἀλλὰ ἐμφάνισις ἀξιοθρήνητος.

Εἶδε καὶ αὐτή, ὅπως ὁ Τζαννῆς, τοὺς ἀγκῶνές της, τοὺς κεντρικούς της δρόμους, καὶ τὶς κεντρικὲς γειτονιές, σὲ κακὰ χάλια, καὶ μὴ ἔχοντας τίποτε καλύτερο νὰ κάνῃ, ἐθεώρησε καλὸν νὰ τὶς μπαλώσῃ εἰς βάρος τῶν ἄκρων. Ἔκοψε, λοιπόν, ἀπὸ τὶς ἄκρες καὶ ἐμπάλωσε τὴν μέση, καὶ ἐξωράϊσε τοὺς ἀγκῶνές της κατὰ τὸ δυνατόν. Ἔφτειασε ὡραῖα πεζοδρόμια, πλατειὲς λεωφόρους, πολυτελέστατα ἀναχουφωστήρια—ἕνα καὶ μοναδικὸν καὶ ἄραχλο!—μαρμάρινες σκάλες, ἔφερε καλλιτεχνήματα καὶ λουλούδια, βατραχάκια καὶ Διϊδάμειες, πολύφωτα καὶ σεῦπα-μοῦπες, σὰν κακονοικοκυρὰ ἐστόλισε τὸ σαλόνι της, καὶ ἄφησε τὰ ἄλλα διαμερίσματα εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Ὑψίστου.

Τί ἂν ἡ κρεββατοκάμαρά μας, βρωμᾷ καὶ ζαίνει; Ἡ σάλα μας εἶνε ὡραία. Τί ἂν οἱ ἀπόκεντροι δρόμοι ἔχουν χάλια φρικτά, ἂν ἡ σκόνη εἶνε μισὸ μέτρο, καὶ ἡ λάσπη, τώρα ποῦ θὰ χειμωνιάσῃ ἄλλο τόσο; Τὰ περιβόλια μας εἶνε...περιβόλια!... Τί ἂν τὸ βράδυ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα φανάρι εἰς τοὺς ἄλλους δρόμους; Ἡ ὁδὸς Μάρνη ἔχει πολύφωτα, ἀντάξιον συμπλήρωμα τοῦ βρωμεροῦ κήπου τῆς πλατείας τῆς Βάθης. Τὸ σαλόνι μας ἔχει πολυέλαιον, κι' ἂς μὴ ἔχῃ ἡ κουζίνα μας οὔτε λυχνάρι.

Καὶ ἡ κυρία Τζαννῆ, ἐκαμάρωνε διὰ τὸ μπάλωμα τῶν ἀγκώνων της, καὶ τὸ στόλισμα τῆς σάλλας της, μέχρι τῆς στιγμῆς ποῦ ἔπιασε ἡ κακοκαιρία. Εἶδε τότε ὅτι καλύτερα θὰ ἦταν ἂν εἶχεν ὁλόκληρα μανίκια ἔστω καὶ τρύπια, παρὰ κοντὰ καὶ μπαλωμένα στοὺς ἀγκῶνες, ἕνα σπίτι ὑποφερτὸ ἐν τῷ συνόλῳ του, παρὰ ἕνα σαλόνι καὶ ἕνα σταῦλον. Καὶ ἡ κυρία Τζαννῆ, θὰ ἐτίναζε τὰ πέταλα, ἂν δὲν εὑρίσκοντο μερικοὶ ἄλλοι νὰ τὴν βοηθήσουν, ἀλλὰ ἡ κυρία Τζαννῆ, εἶνε ἀδιάρθωτη κακονοικοκυρά.

Μὲ τὰ χρήματα τῆς βοήθειας εἶνε βέβαιον, ὅτι δὲν θὰ βολέψῃ τὴν κουζίνα της καὶ τὴν κρεββατοκάμαρά της, ἀλλὰ θ' ἀγοράσῃ καὶ πάλι στολίδια γιὰ τὸ σαλόνι της. Ἡ κοιλιά της θὰ παίζῃ ταμπουρὰ καὶ τὰ χέρια της πιάνο, θὰ ἐξακολουθῇ νὰ παίζῃ τὴν μεγαλούπολι, ἐνῷ θὰ εἶνε ἕνα βρωμοχωριὸ τῆς ἐσχάτης γυφτιᾶς.

Ἡ κυρία Τζαννῆ δὲν θέλει βοηθήματα καὶ δάνεια, θέλει πρὸ παντὸς χειραγώγησιν, ἀλλὰ χειραγώγησιν ὄχι ἀπὸ αὐτοκίνητον ὀκτὼ μέτρων μήκους, μὲ τὰ ἀναπαυτικὰ μαξιλάρια τῶν δημοτικῶν της ἀρχόντων, ἀλλὰ ποδαράκια γερὰ καὶ ματάκια ποῦ νὰ βλέπουν καὶ νὰ μὴ ἀγρεύουν ψηφοφόρους. Ὄχι ὑποδοχὰς Ἀχέπηδων, ἀλλὰ δουλειές, ὄχι χαμόγελα κολλημένα μὲ μαντέκες, ἀλλὰ ἀνασκουμπωμα. Ἀλλοιῶς ἡ κυρία Τζαννῆ, θὰ τινάξῃ καὶ πάλιν συντόμως τὰ πέταλα, καὶ ὅλοι ἐμεῖς μαζί της!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἀμερικανὸς παιδαγωγὸς

Διὰ τῆς ἁμαξοστοιχίας Ὄριαντ Ἐξπρὲς φθάνει σήμερον ὁ νέος διευθυντὴς τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν ἐν Ψυχικῷ δρ. Χένρυ Β. Ντιούϊγκ.

Ὁ Δρ. Ντιούϊγκ τυγχάνει γνωστὸς ἐν Ἀθήναις ὡς ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατὰ τὰ ἔτη 1910—1920 καὶ ὡς σύμβουλος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερ. Ἀρχαιολογικῆς σχολῆς καὶ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ σωματείου «Οἱ Ἀμερικανοὶ φίλοι τῆς Ἑλλάδος». Ὁ Δρ. Ντιούϊγκ διεκρίθη ὡς ὑποδιευθυντὴς τῆς ἐν Κων)πόλει Ροβερτείου σχολῆς καὶ ὡς καθηγητὴς τῶν κλασσικῶν σπουδῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Πρίνστον, Τέξας καὶ Μπόντοϊν. Εἶνε διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Γαίηλ καὶ διδάκτωρ τῶν ἀνθρωπιστικῶν γραμμάτων τοῦ Πανεπιστημίου Μπόντοϊν, ἔχει δὲ τιμηθῇ διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ δρᾶσίν του διὰ τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος.

Ὁ δρ. Ντιούϊγκ ἐγκαθιστάμενος μονίμως ἐν Ἀθήναις θέλει ἀσφαλῶς ἀποτελέσῃ ἕνα τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς πνευματικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς συνεργασίας.

Ἡ σημερινὴ τοῦ «Μοντιάλ»

Ἀπόψε εἰς τὸ «Μοντιάλ» διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος παίζεται ἡ γλυκυτάτη ὀπερέττα τοῦ κ. Ν. Χατζηαποστόλου ἡ «Γυναῖκα τοῦ δρόμου» μὲ τὴν κυρίαν Ἀφροδίτην Λαουτάρη πρώτην διδάξασαν.

— Παίζουν ἐπίσης οἱ κ. κ. Στυλιανόπουλος, Ἰακωβίδης, Καβαφάκης καὶ ἡ κ. Ζαζᾶ Μπριλλάντη.

— Ὁ θίασος τοῦ «Μοντιάλ» ἑτοιμάζει ἐν τῷ μεταξὺ τὴν «Φρού-Φρού» τὴν νέαν ὑπερεπιθεώρησιν τῶν κ. κ. Ἀσημακοπούλου καὶ Τσακασιάνου τὴν ὁποίαν ἀναβιβάζει λίαν προσεχῶς.

Θέατρα

ΙΝΤΕΑΛ. «Κική—Κοκό».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Λίσυ ἡ Κοκκότα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Βαβυλωνία τοῦ 1928».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Τὸ ἀεροπλάνον».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἡ γυναῖκα τοῦ δρόμου».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Σὲ μισῶ».
ΑΚΡΟΠΟΛ. «Ἡ νυχτερίδα».
ΑΛΣΟΣ. «Μαρκέττα»
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ Σεΐχης μὲ τὸν Βαλεντίνο».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Δεσποινὶς ὑπαστυνόμος».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Φίλμ ἔρωτος».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Παριζιάνες».
ΕΛΛΑΣ. «Κόλασις» τοῦ Δάντη.
ΕΝΤΕΝ. «Κορῶνα ἢ Γράμματα». «Ἡ γυναῖκα τοῦ δρόμου».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Ὁ φίλος μου σωφέρ».
ΘΗΣΕΙΟΥ. «Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς».
ΚΟΛΟΜΠΙΑ. «Ρασπουτίν».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. «Κάρμεν».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Τὸ στερνὸ φιλί».
ΚΥΨΕΛΗ. «Θύελλα».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ρουκέττα».
ΛΟΥΞΟΡ. «Ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν τάφων».
ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ. «Μεγάλο μυστικό». «[illegible]λοῦ τὰ ράσα του».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἡ νυχτερίδα», ἐπιθεώρησις.
ΟΑΣΙΣ (Ζαππείου). Ὁ κωμικὸς Ἀμόρ.
ΟΛΥΜΠΟΣ. «Τὸ σινιάλο τῆς ἀγάπης».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. Ἀργεῖ.
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Σιωπηλὸς κατήγορος».
ΑΛΣΟΣ. «Ὁ Ἀετὸς τῆς Ἀριζόνας».
ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ. «Δεσποινὶς ὑπαστυνόμος».
ΛΟΥΞ. «Μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς».
ΜΑΞΙΜ. «Δικαίωμα ἀγάπης».
ΠΑΡΙ. «Μαῦρος παράδεισος».
ΡΕΓΚΑΛ. «Ἡ τιμὴ τῆς Οὔφα».

Ἕως ἀναζεῖ τὸ γλωσσικὸν

Δὸν Κιχώτης Καφ.

Μία δίκη εἰς τὴν Λάρισαν

Ἐὰν ἡμεῖς ἐδῶ ἐλησμονήσαμεν τοὺς καυγάδες γιὰ τὸ γλωσσικό, καὶ ἂν πιστεύωμεν ὅτι ἡ ἐποχὴ τοῦ μακαρίτου Ταγκοπούλου ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν, ἰδοὺ ὅτι ἔρχεται ἡ ἐπαρχία νὰ μᾶς ὑπομνήσῃ ὅτι ὑπάρχουν ἐκεῖ ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων μάλιστα τὰ ὀνόματα εἶνε κάπως γνωστὰ ὡς συνδεδεμένα μὲ τὴν ἐποχὴ τῶν γλωσσικῶν ἀγώνων ποῦ ἐπιμένουν νὰ ἐπιλαμβάνωνται κάθε εὐκαιρίας γιὰ ν' ἀνακινοῦν τὸ ἴδιον ζήτημα.

Τὴν φορὰν αὐτὴν ἔρχεται ἐκ Λαρίσσης τὸ φῶς. Ὁ παρὰ τῇ Θεσσαλικῇ πρωτευούσῃ διακεκριμένος ἰατρὸς κ. Φλῶρος, γνωστὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Λαρίσσης, ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν δρᾶσιν τόσον αὐτοῦ ὅσον καὶ τῆς οἰκογενείας του, κλάδος τῆς ὁποίας ἦτο καὶ ὁ πέρυσι ἀποθανὼν γνωστὸς καθηγητὴς Γεώργιος Δούβλης, ἐδημοσιογράφησε πρὸ καιροῦ κατὰ τοῦ συναδέλφου του κ. Τζήμα, ὁ ὁποῖος εἰς μίαν διάλεξίν του ἐπετέθη διὰ δριμυτάτων φράσεων κατὰ τῶν κ.κ. Δελμούζου καὶ Γληνοῦ καὶ τῆς δημοτικῆς. Τὸν καθαρευουσιάνον συνάδελφόν του ὁ κ. Φλῶρος ἐχαρακτήρισεν ὡς Δὸν Κιχώτην καὶ ἔχοντα «ἐλαφρούτσικο κεφάλι.»

Ἡ ἐπαρχιακὴ εὐθιξία ἐπλήγη ἀπὸ τὸ δημοσίευμα καὶ τὸ πλημμελειοδικεῖον τῆς Λαρίσσης ἐκλήθη προχθὲς ν' ἀποφανθῇ ἂν πράγματι ὁ κ. Τζήμας εἶνε Δὸν Κιχώτης καὶ ἂν ἔχῃ ἐλαφρούτσικο κεφάλι. Ἡ διαδικασία, λοιπόν, ἀρχίζει, ἀξίζει δὲ ὁμολογουμένως νὰ τὴν παρακολουθήσωμεν μαζὶ μὲ ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν τῆς Λαρίσσης, ἡ ὁποία κατέκλυσε τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐστοιβάχθη ἐκεῖ παρὰ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ἐποχῆς», ὅπως ἀναφέρει Λαρισσαία συνάδελφος.

Ὁ μηνυτὴς προτιμᾷ νὰ μὴ προσέλθῃ. Ἀντιθέτως ὁ κατηγορούμενος καταλαμβάνει τὸ ἑδώλιον ἐνωρίς. Παρελαύνουν τώρα οἱ μάρτυρες.

Ὁ κ. Κρίκης φαρμακοποιὸς—τῆς κατηγορίας—λέγει ὅτι «δὲν δύναται νὰ ἔχῃ γνώμην ἂν ἡ λέξις Δὸν Κιχώτης εἶνε ὑβριστικὴ «καθόσον δὲν ἔχει ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ προσώπου τοῦ Δὸν Κιχώτη.»

Ὁ κ. Τσίγκας ἰατρὸς—τῆς κατηγορίας ἐπίσης—ἐρωτώμενος ἀπαντᾷ ὅτι «ἡ λέξις Δὸν Κιχώτης μπορεῖ νὰ εἶνε ὑβριστική, μπορεῖ καὶ ὄχι. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πρόθεσιν τοῦ γράφοντος. Ἡ φράσις ὅμως «ἔχει ἐλαφρούτσικο κεφάλι» εἶνε ὑβριστική.

Ἐδῶ τελειώνουν οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας καὶ ἀρχίζουν οἱ τῆς ὑπερασπίσεως. Πρῶτος ὁ κ. Τσιγάρας, κτηνίατρος, λέγει ὅτι «μὲ τὸ νὰ χαρακτηρισθῇ ἕνας ὡς Δὸν Κιχώτης δὲν εἶνε ὕβρις, διότι ὁ ἥρως τοῦ Θερβάντες ἐπεχείρει τὴν ματαίαν προσπάθειαν ν' ἀναστήσῃ τὰ εἴδωλα τοῦ φεουδαρχισμοῦ». Ἐρωτώμενος πῶς κρίνει τὴν φράσιν «ἔχει τὸ κεφάλι ἐλαφρούτσικο» λέγει: Ὁ κ. Τζήμας δὲν ἔχει ἐνσκύψει εἰς γλωσσολογικὰς μελέτας καὶ καλύτερα γι' αὐτόν. Θἄχει τὸ μυαλό του ὀλιγώτερο σκοτισμένο, φυσικὰ ὅμως ὅτι, ὅταν θέλει νὰ γράφῃ γιὰ πράγματα περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχει σαφῆ ἐπιστημονικὴν γνώμην, θὰ προξενῇ τὸν γέλωτα τῶν ἄλλων. Ἄλλως τε κ. πρόεδρε, στοὺς φιλολογικοὺς καυγάδες κ' ἰδίως στοὺς γλωσσικοὺς ἔχουν εἰπωθῇ φράσεις καὶ λέξεις πολὺ βαρύτεραι χωρὶς ἡ ἀντέγκλισις αὐτὴ νὰ φθάσῃ στὴν αἴθουσα τῶν δικαστηρίων.»

Ἄλλος μάρτυς, ὁ κ. Βαφέας, καθηγητής, λέγει ὅτι οὐδεμία τῶν δύο φράσεων θίγει τὸν κ. Τζήμαν, διότι αὐτὰ δὲν ἀπευθύνονται πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ «τὸν ἐκπρόσωπον τῶν ἀναχρονισμένων ἰδεῶν τῆς καθαρευούσης.»

Τρίτος μάρτυς τῆς ὑπερασπίσεως, ὁ κ. Καίρης καθηγητὴς ἐπίσης, ἀπορεῖ κατ' ἀρχὰς πῶς κατῆλθε μέχρι τῶν δικαστηρίων μία ὑπόθεσις, «εἰς τὴν ὁποίαν δὲν συγκρούονται ὁ κ. Τζήμας καὶ ὁ κ. Φλῶρος, ἀλλὰ ἡ καθαρεύουσα καὶ ὁ δημοτικισμός.»

Ὁ μάρτυς δικηγόρος κ. Ἀνδρ. Ζάμπος, καταθέτει ὅτι δὲν εἶνε ἐξυβριστικὰ τὰ γραφέντα, διότι «εἰς τοὺς φιλολογικοὺς ἀγῶνας καὶ ἰδίως διὰ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα, ἔχει ἐξαντληθῇ τὸ σχετικὸν λεξιλόγιον, τὸ ὁποῖον εἰς ἰδιωτικὴν περίπτωσιν θ' ἀπεκαλεῖτο ὑβρεολόγιον.» Δὲν φρονεῖ ὁ μάρτυς ὅτι ἐκ τῶν γραφέντων ἐμειώθη ἡ ὑπόληψις τοῦ κ. Τζήμα, «καθόσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ καθεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ γράψῃ μίαν σειρὰν ἄρθρων ἐναντίον τῶν συναδέλφων του διὰ νὰ τοὺς ἐκμηδενίσῃ ὅλους καὶ νὰ βασιλεύσῃ αὐτός.»

Καὶ τελευταῖος ὁ κ. Μαγειρίας δικηγόρος, δὲν εὑρίσκει πρόθεσιν ἐξυβρίσεως εἰς τὰ δημοσιεύματα τοῦ κ. Φλώρου.

Ἐδῶ τελειώνουν αἱ διαφωτιστικαὶ καταθέσεις τῶν μαρτύρων καὶ ἀρχίζει ἡ ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι εἰς τὸ δημοσίευμά του τὸν ἐκίνησε ὁ πόνος τὸν ὁποῖον ᾐσθάνθη διὰ τὰς κατὰ τὴν διάλεξιν ἐκστομισθείσας φράσεις κατὰ τῶν κ.κ. Γληνοῦ καὶ Δελμούζου καὶ ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ὅτι οὐχὶ ἡ δημοτικὴ ἀλλὰ ἡ καθαρεύουσα εἶνε ὁ καταστροφεὺς τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας.

Ἀκολουθοῦν τώρα αἱ ἀγορεύσεις. Ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Σωτηρίου, ὅστις— κατὰ τὴν ἐπαρχιακὴν συνάδελφον — «ἔδειξεν εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν στάσιν ἀνθρώπου συγχρονισμένου μὲ τὰς σημερινὰς κοινωνικὰς καὶ φιλολογικὰς ἀντιλήψεις» ζητεῖ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κατηγορουμένου, μετ' αὐτὸν δὲ οἱ συνήγοροι κ.κ. Κωνσταντίνου καὶ Χατζηγιάννης πλειοδοτοῦν εἰς ἐπιχειρήματα διὰ τὴν ἀθωότητα τοῦ πελάτου των.

Τὸ δικαστήριον ἐν τέλει «συσκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον» ἀθωώνει τὸν κατηγορούμενον καὶ...τὸν ἀποδίδει εἰς τὴν κοινωνίαν.

Θ. Μ.—

Ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῶν Γενεθλίων

Τῷ προσεχεῖ Σαββάτῳ (8 τρ.) μνήμῃ τῶν γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, πανηγυρίζει ὁ ἐν Ἀμαρουσίῳ ἀρχαῖος καθεδρικὸς ναὸς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας (Νεραντζιώτισσας) ὁ μόνος ἀνὰ τὴν Ἀττικὴν τὸ ἔνδοξον τοῦτο ἐθνικὸν προσωνύμιον φέρων.

Ὁ μέγας ἑσπερινὸς θ' ἀρχίσῃ τὴν 7ην μ. μ. ἡ δὲ μεγαλοπρεπὴς λειτουργία κατὰ τὸ ἀρχαῖον τυπικὸν τῇ 7 1)2 π. μ. Θὰ γίνῃ καὶ μεσονύκτιος εἰδικὴ δέησις διὰ τὸν Δάγκειον, ἡ δὲ περιφορὰ τῆς ἁγίας εἰκόνος μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἐκθέσεις

Σήμερον Τετάρτην 5 Σεπτεμβρίου 6—8 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου (ὁδὸς Φιλελλήνων ἀριθμ. 17) ἀνοίγει ἡ ἔκθεσις τοῦ Γερμανοῦ ζωγράφου κ. Τόνυ Φαράουερ.

Ξένη Βιβλιογραφία

Félix Adler—La conduite de la vie.—Freud - Ma vie et la psychanalyse. Brun — Manuel de radiotélégraphie appliquée. Joly—Le poème byzantin à Venise. Charcot—Chrisfoph Colomb vu par un marin. Borel—Le destin tragique de Guy de Maupassant. Skipis—Anthologie. Marcel Proust—Morceaux choisis. Desbordes—J'adore. Kataev—Rastratschiki.

Ἀθλητισμὸς

—Ἡ Φινλανδία

Αἱ ἑβδομάδες διεδέχθησαν ἀλλήλας καὶ οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ὡς γεγονὸς ἀθλητικὸν ἀνήκουν πλέον εἰς τὸ παρελθόν. Συνεχίζονται ὅμως αἱ κρίσεις καὶ ἐξάγονται ἠθικὰ συμπεράσματα τῶν ὁποίων αἱ ἀπηχήσεις φθάνουν εἰς τὰ ὦτά μας ὡς παρήγορα δείγματα ὅτι οἱ ἀγῶνες δὲν τελειώνουν μὲ τὴν ἐπίσημον τελετὴν τῆς λήξεως καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ καταλόγου τῶν πρωταθλητῶν. Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ διεθνοῦς τύπου εἰς τὰς ἐπὶ τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων κρίσεις του μαρτυρεῖ ὅτι τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων εἶνε πολὺ ἐκτεταμένον ἀπὸ τὸ τεχνικὸν καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ ἀμερικανικὸς Τύπος πρωτεύει, πρωτεύει δὲ εἰς τὴν ἐξύμνησιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὡραίου. Μετὰ τὴν φυσικὴν χαρὰν ἣν ἐξεδήλωσαν οἱ Ἀμερικανοὶ διὰ τὰς νίκας των καὶ τὰς κρίσεις των διὰ τὰς ἀποτυχίας ἐστράφησαν ὡς οὐδέτεροι διὰ νὰ ἐξετάσουν τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας καὶ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν τὴν προσοχήν των προσήλωσεν ἡ μικρὰ χώρα τοῦ βορρᾶ, ἡ ὁποία κατορθώνει κατὰ τοὺς ἑκάστοτε ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας νὰ ἐπιβάλῃ τὸν σεβασμὸν εἰς τὰ μεγάλα ἔθνη χάρις εἰς τοὺς θαυμαστοὺς ἀθλητάς της. Οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» δημοσιεύουν μακρὰν μελέτην περὶ τῆς Φινλανδίας καὶ τῶν ἀθλητῶν της οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὴν δήλωσιν τραπεζίτου τῆς Νέας Ὑόρκης, συνετέλεσαν πολὺ περισσότερον εἰς τὴν παροχὴν ἀμερικανικοῦ δανείου εἰς τὴν χώραν των ἀπὸ τὰς ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας ἠδύνατο νὰ παράσχῃ ὁ φυσικὸς πλοῦτος τῆς χώρας. Πολλὰ σημεῖα τῆς δημοσιευθείσης μελέτης μᾶς εἶνε ἤδη γνωστὰ—διότι καὶ ἡμεῖς τὴν Φινλανδίαν ἐγνωρίσαμεν ἀπὸ τοὺς ἀθλητάς της—ἀποσπῶμεν ὅμως τὰ κάτωθι ἐνδιαφέροντα σημεῖα:

«Ἡ πρώτη φινλανδικὴ ἀθλητικὴ ὁμὰς ἥτις ἀπεστάλη εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Λονδίνου τὸ 1908 δὲν ἠδύνατο πραγματικῶς νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὁμὰς ἀλλὰ ὡς ἀνιχνευτικὸς ὅμιλος διὰ νὰ ἀνιχνεύσῃ πῶς εἰργάζοντο οἱ ἄλλοι. Ἡ μικρὰ αὐτὴ ὁμὰς ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Λόρυ Πικόλα, τοῦ ἐπονομασθέντος πατρὸς τοῦ φινλανδικοῦ ἀθλητισμοῦ, ἐθαυματούργησε ἀπὸ ἀπόψεως μαθήσεως καὶ βλέπομεν μετὰ παρέλευσιν τετραετίας τοὺς πρώτους καρποὺς τῶν μαθημάτων τὰ ὁποῖα ἀπεκόμισεν ἡ ἀνιχνευτικὴ ὁμὰς τῆς Φινλανδίας. Ὁ Φινλανδὸς Κολεμάϊνιν ἐθριάμβευσεν εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς τῆς Στοκχόλμης τὸ 1912 καὶ ἔκτοτε ἡ Φινλανδία ἔγινε γνωστὴ διὰ νὰ καταστῇ ἀργότερον ἡ πλέον συμπαθητικὴ χώρα μὲ τὴν ὁλονὲν αὐξάνουσαν πρόοδον τῶν ἀθλητῶν της, ἥτις ἔσχεν ἄμεσον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ὅλης προόδου τῆς χώρας.

Ἡ διηνεκὴς πάλη τῶν Φινλανδῶν ἐναντίον τῆς ἀγρίας φύσεως τῆς χώρας των τοὺς ἐσκληραγώγησε τὸ σῶμα καὶ τοὺς διεμόρφωσεν ἀνδρικὸν χαρακτῆρα. Ὁ Φινλανδὸς εἶνε γεννημένος διὰ νὰ ἀγωνίζεται, ἡ μεγάλη του αὐτοπεποίθησις προέρχεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ζῇ πλησιέστερα πρὸς τὴν φύσιν καὶ ἡ ζωὴ αὐτὴ τὸν ἔκαμε νὰ ἀναζητήσῃ τὴν σωματικὴν τελειότητα. Παρὰ τὰς ὀλεθρίας συνεπείας τὰς ὁποίας ἔχει ὁ μοδέρνος πολιτισμὸς ὅστις εἰσεχώρησε καὶ εἰς τὴν ἀπομεμακρυσμένην αὐτὴν χώραν τοῦ Βορρᾶ οἱ Φινλανδοὶ διετήρησαν τὰς ἀρχικὰς ἀρετὰς τῆς ζωτικότητος τῆς φυλῆς των.

Εὑρισκόμενοι ὑπὸ ξένον ζυγὸν ἐπὶ χίλια περίπου ἔτη οἱ ξανθοὶ αὐτοὶ ξυλοκόποι διεμόρφωσαν τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρά των μὲ κύριον χαρακτηριστικόν του τὴν ἀπάθειαν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἐζήτει παρὰ τὴν ἀπαιτουμένην εὐκαιρίαν νὰ ξεσπάσῃ εἰς δρᾶσιν. Ὑπέστησαν τὴν πίεσιν τῶν Ρώσων καὶ τῶν Σουηδῶν μὲ ὑπομονὴν καὶ καρτερικότητα. Δὲν παρεχώρουν εἰς τοὺς κατακτητὰς οὔτε σπιθαμὴν ἐφ' ὅσον ἠδύναντο καὶ ὅταν ὑπέφερον ἀπέφευγον τὴν ἀντίδρασιν παρακολουθοῦντες μὲ προσοχὴν τὴν κατάστασιν καὶ ἀναμένοντες μὲ καρτερικότητα τὴν ἐξέλιξιν. Τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ πολιτική των ἀνεξαρτησία. Ἡ μαρτυρική των ὑπομονή, ἡ ὁποία μεταφράζεται εἰς ἀνεξάντλητον γενναιότητα, ἔφερε τοὺς καρπούς της. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἀργότερον κατὰ τὰς σκοτεινὰς ἡμέρας τῆς ἐρυθρᾶς ἐπαναστάσεως τοῦ 1917—1918 ὁ ἀθλητισμὸς ἔσωσε τὴν Φινλανδίαν καὶ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἐστηρίχθη ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς χώρας. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμβολὴν τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Φινλανδίας δὲν δυνάμεθα νὰ ἀμφισβητήσωμεν ὅτι κατόπιν τοὐλάχιστον ὁ ἀθλητισμὸς συνέβαλεν εἰς τὴν πρόοδον τῆς Φινλανδίας περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην χώραν. Τὸ ὀλιγώτερον δὲ ἀπὸ ὅλα εἶνε ὁ θαυμασμὸς καὶ αἱ συμπάθειαι τὰς ὁποίας ἀπέκτησεν ἡ Φινλανδία εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ Νοῦρμι ἐγνώρισε τὴν Φινλανδίαν εἰς τὸν κόσμον, ὁ Νοῦρμι ἐπέτυχε δάνεια δι' αὐτήν.

Ἀπὸ τοῦ 1912 ἕως τὸ 1920, περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἀνακοπῆ οἱ ἀγῶνες, ἡ Φινλανδία παρὰ τὴν λαμπρὰν της ἐμφάνισιν τοῦ 1912 εἶχε λησμονηθῆ καὶ οἱ διάφοροι προφῆται τῶν ἀποτελεσμάτων δὲν ἐλάμβανον ποσῶς ὑπ' ὄψιν των τὴν Φινλανδίαν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἀγώνων τῆς Ἀμβέρσης. Οὐδεὶς ὑπωπτεύετο ὅτι οἱ Φινλανδοί, ἐπιτυχόντες τὴν ἀνεξαρτησίαν των, θὰ ἀνέπτυσσον εἰς μεγάλον βαθμὸν τὴν φυσικὴν ροπήν των πρὸς τὸν ἀγῶνα καὶ ἡ ἔκπληξις ἦτο μεγάλη καὶ ὁ θαυμασμὸς ἀκόμη μεγαλύτερος διὰ τὰ φινλανδικὰ κατορθώματα τῆς Ἀμβέρσης, τὰ ὁποῖα ἐδιπλασιάσθησαν εἰς τοὺς Παρισίους καὶ ἐσυνεχίσθησαν εἰς τὸ Ἄμστερνταμ μὲ τάσεις ἀπειλητικὰς διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς εἰς τὰ ἀγωνίσματα τοῦ στίβου. Ἀπεδείχθη μάλιστα κάτι ἄλλο κατὰ τοὺς τελευταίους ἀγῶνας: ὅτι ἡ Φινλανδία δὲν ἐξαρτᾶται πλέον ἀπὸ τὸν Νοῦρμι, ἀλλὰ τοῦτον ἀκολουθεῖ ὁλόκληρος στρατιὰ δρομέων ἀντοχῆς καὶ ἀθλητῶν τῶν ρίψεων καὶ ἁλμάτων. Καὶ ὅμως εἰς τὴν Φινλανδίαν ὁ ἀθλητισμὸς δὲν ἔχει ὠργανωμένην βοήθειαν, ὅπως εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, δὲν ὑπάρχουν ἔμμισθοι προπονηταί, οὔτε συστήματα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀθλητῶν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν γενικὴν συμπάθειαν τοῦ κοινοῦ πρὸς τοὺς ἀθλητάς. Ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Φινλανδίας θέλουν νὰ γίνουν ἕνας «Νοῦρμι» καὶ νὰ δοξάσουν τὴν πατρίδα των διότι ὁ Φινλανδὸς ἀθλητὴς ἐργάζεται πάντοτε διὰ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος του, ἀντιθέτως μὲ τοὺς Ἀμερικανούς. Ἐργάζεται διὰ νὰ ζήσῃ, ἀλλὰ μεταβαίνει τακτικὰ εἰς τὰς προπονήσεις του καὶ εἶνε πάντοτε ἕτοιμος διὰ τὸν ἀγῶνα. Δὲν καπνίζει καὶ ἀποφεύγει τὴν μαλθακὴν ζωήν, διότι αὐτὰ εἶνε ἀντίθετα πρὸς τὰς παραδόσεις του. Κληρονομίαν ἔχει τὸν ἀγῶνα.

Ἡ δόξα τῆς Φινλανδίας ὑπῆρξε ἐπικὴ εἰς τὰ ἀθλητικὰ χρονικά. Ὅταν οἱ ἰδικοί μας ἀθληταὶ πραγματοποιοῦν ρεκὸρ εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ ἀθλητισμοῦ δεχόμεθα συνήθως τὸ πρᾶγμα ὡς φυσικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἀθλητικοῦ μας συστήματος μὲ τὰ πλούσια ἐπιδόματά του, μὲ τοὺς προπονητάς του, μὲ τὰ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τέλεια στάδιά του καὶ ὅ,τι ἄλλο φαντασθῇ κανείς. Τὸ ἀποτέλεσμα πρέπει νὰ θεωρηθῇ, λοιπόν, ὡς φυσικὸν ὅταν μέσα ἀπὸ τόσας χιλιάδας φοιτητῶν ποῦ συναγωνίζονται συνεχῶς μὲ σπατάλην χρημάτων καὶ μέσων ἀναπηδήσῃ ἕνας πρωταθλητής. Ποῖα μέσα διαθέτει ἡ Φινλανδία ἀπέναντι τῶν ἰδικῶν μας; Ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο δὲν χρειάζεται. Ἂς θαυμάσωμεν λοιπόν, τὸ μικρὸν τοῦτο ἔθνος τῶν ὀλίγων ἑκατομμυρίων τὸ ὁποῖον χωρὶς πανεπιστημιακὰ συστήματα, χωρὶς χρήματα, χωρὶς θόρυβον μᾶς παρουσιάζει ἀθλητὰς τῶν ὁποίων τὰ κατορθώματα ἀντηχοῦν ὡς ἐθνικὰ τρόπαια εἰς ὅλον τὸν κόσμον.»

GEO

—«Τέπλιτσερ»—Π.Α.Ο.Κ.» 11:4

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4. — Κατὰ τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα της ἐναντίον τῆς «Π.Α.Ο.Κ.» ἡ Τσεχοσλοβακικὴ ὁμὰς «Τέπλιτσερ» ἐξῆλθε νικήτρια διὰ ἕνδεκα τερμάτων ἐναντίον τεσσάρων.

—Οἱ κολυμβητικοὶ τῆς Νορβηγίας

Εἰς τὸ Ὄσλο τῆς Νορβηγίας διεξήχθησαν κολυμβητικοὶ ἀγῶνες εἰς τοὺς ὁποίους συμμετέσχον καὶ οἱ Αὐστραλοὶ Τσάρλτον καὶ Μπόαστ νικήσαντες εἰς τὰ ἀγωνίσματά των ὡς καὶ Σουηδοὶ κολυμβηταί.

200 μ. προσθίως.—Στένσον Σουηδὸς 3' 7'' 3)10.
100 μ. ὑπτίως.—Μπόαστ 1' 8'' 4)10.
500 μ. ἐλευθέρα.—Τσάρλτον 6' 40''
100 μ. ἐλευθέρα.—Τσάρλτον 1' 6'' καὶ 3)10.

—Οἱ ἀγῶνες τοῦ Γαλλικοῦ Σταδίου

Εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ «Γαλλικοῦ Σταδίου» ὀργανουμένους ἀγῶνας διὰ τὴν 8ην καὶ 9ην τρέχοντος ἐδήλωσαν συμμετοχὴν ὁ Ἀμερικανὸς Τέϋλορ καὶ ὁ Ἄγγλος Τζὰκ Λονδον.

—Αὐστραλία—Γαλλία

Τὴν 29ην Αὐγούστου ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Ντωβὶλ τῆς Γαλλίας ἀγὼν τέννις μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν γυναικείων ὁμάδων Αὐστραλίας καὶ Γαλλίας, κατὰ τὸν ὁποῖον νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Αὐστραλία διὰ 5 νικῶν ἔναντι 3.

—Αὐτοκτονία πυγμάχου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Ἀσύρματος). — Ὁ περίφημος πυγμάχος Βρετονὲλ, ηὐτοκτόνησεν, ἀπαγχονισθείς.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Στιγμιαίως παρασυρόμενος ἀπὸ μίαν ἰδέαν, ὁ Ἕλλην ἀποθαρρύνεται ἐπίσης πολὺ γρήγορα. Ποῖος τίμιος Μπουαλὼ θὰ ἠμποροῦσε νὰ τοῦ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀθάνατον κοινοτυπίαν: vingt fois sur le metier..? Ὅ,τι λείπει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἶνε τοῦτο: ὅτι δὲν ἐπέρασε μίαν αὐστηρῶς κλασικὴν περίοδον. Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἐξηγεῖ τὴν σχετικῶς μεγάλην κατάπτωσιν, ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς τὴν λογοτεχνικὴν παραγωγήν της. Καὶ ἡ κατάπτωσις αὐτή, ἀποθαρρύνει τοὺς ξένους κριτικοὺς καὶ τοὺς ἀναγκάζει νὰ διακηρύττουν ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχουν λογοτεχνίαν. Ἀλλ' ἡ καταδίκη αὐτὴ εἶνε ἀπολύτως ἄδικος, διότι μία λογοτεχνία δὲν εἶνε ἰσοζύγιον καὶ τὸ παθητικὸν ἀπαλείφεται καὶ λησμονεῖται ταχέως. Καὶ ἐξ ἄλλου, ἐὰν ἐδείξαμεν ὑπὲρ τὸ δέον τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ὑστερεῖ ἡ σύγχρονος ἑλληνικὴ λογοτεχνία, τὸ ἐκάμαμεν διὰ λόγους προληπτικούς· εἰς τὴν πραγματικότητα, τὰ πετράδια τὰ ὁποῖα λαμποκοποῦν εἰς τὸ γκρίζο φόντο εἶνε παραπολλὰ καὶ ἡ ἀξία των πραγματική.

***

Ἡ λογοτεχνικὴ ζωὴ εἶνε ἐντατικὴ εἰς τὴν νέαν Ἑλλάδα. Μόλις ἡ σύγχρονος πρωτεύουσα ἤρχισε νὰ ξεπετιέται, σὰν τὴν πιὸ ἄχρωμη χρυσαλλίδα, ἀπὸ τὸ μικρὸ χωριὸ ποῦ ἔκειτο κατὰ τὸ 830 εἰς τὰς κλιτῦς τῆς Ἀκροπόλεως, ἱδρύθησαν ἀμέσως λέσχαι διανοουμένων, τὸ πενιχρὸν καφενεῖον ἡ «Ὡραία Ἑλλάς» ἐπλημμύρισεν ἀπὸ τὸν θόρυβον φιλολογικῶν καὶ φιλοσοφικῶν συζητήσεων, ἤρχισαν ἐκδιδόμενα περιοδικά, ἐνεκαινιάσθησαν διαγωνισμοὶ καὶ βραβεῖα. Ἡ ζύμωσις αὐτὴ δὲν ἐσταμάτησε. Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, ἡ Ἑλλὰς παράγει τόσον ὅσον καὶ ἡ Γαλλία. Μόλις ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ συγκρατῇ τὰ ὀνόματα, τῶν περιοδικῶν τὰ ὁποῖα ἐκλιπαροῦν τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κοινοῦ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ περιοδικὰ αὐτὰ εἶνε συχνάκις ἐφήμερα. Μὰ λίγο-πολύ, τὸ ἴδιο δὲν συμβαίνει παντοῦ; Καὶ δὲν εἶνε τάχα ἕνα θέαμα ἐποικοδομητικὸν διὰ τὸ μέλλον ἡ πληθώρα τῶν νέων αὐτῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι σχηματίζουν ὁμίλους καὶ βαίνουν πρὸς κατάκτησιν τοῦ κοινοῦ; Ἐλάχιστοι εἶνε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδημοσίευσαν νεανικὰ ἔργα των. Ὅλοι ἔχουν φανατισμὸν διὰ μίαν σχολήν, διὰ μίαν θεωρίαν, ὅλοι ἔχουν συγκινητικὰς λατρείας καὶ ἄγρια μίση. Τὸ γεγονὸς ὅτι, ἐγκαταλείποντες οὗτοι τοὺς templa serena καταφεύγουν συχνὰ εἰς τὰ προσωπικά, αὐτὸ εἶνε μία ἔνδειξις ζωτικότητος. Ἡ λογοτεχνία εἶνε πράγματι ζωντανή. Δεσμευομένη ἐπὶ αἰῶνας λόγῳ τῆς δουλείας, ἡ ἑλληνικὴ σκέψις ἐκδικεῖται ἤδη ἀπλήστως,

***

Ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἡ ἑλληνικὴ λογοτεχνία δανείζεται πολύ. Αἱ ξέναι ἐπιδράσεις διαγκωνίζονται καὶ συμφύρονται εἰς ἕνα ἀδιέξοδον κυκεῶνα. Τὰς συναντᾷ κανεὶς εἰς ὅλας τὰς περιοχὰς τοῦ πνεύματος, πολὺ συχνότερον ἐκδήλους καὶ εὐκόλως ἀναγνωριζομένας, κάποτε πάλιν ἐμμέσους καὶ ἀσυνειδήτους. Τὸ σύνθημα ἐδόθη κυρίως ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος, κατὰ τὴν ἐποχήν, τὴν ὁποίαν οἱ ἴδιοι οἱ Ἕλληνες ἀποκαλοῦν ξενοκρατίαν, τότε ποῦ ἐγεννήθησαν φόβοι ὅτι πᾶσα πρωτοτυπία θὰ ἐξοστρακίζετο διὰ παντὸς ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ἔργα. Καὶ ὅμως ἡ ἐποχὴ τῶν ἐπιδράσεων ὑπῆρξε πολὺ παλαιοτέρα. Ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ κανεὶς ὅτι μία χώρα, καθὼς καὶ ἕνα ἄτομον, γυρεύει τὸ καλόν του ἐκεῖ ποῦ τὸ εὑρίσκει καὶ ὅτι οἱ πτωχοὶ εἶνε φυσικὸν νὰ δανείζωνται ἀπὸ τοὺς πλουσίους. Καὶ ἔπειτα ὁ Ἕλλην εἶνε κατ' οὐσίαν ταξειδευτής. Καὶ εἰς ποῖον μέρος τοῦ κόσμου δὲν εὑρίσκονται Ἕλληνες; Καὶ εἶνε μάλιστα προικισμένοι μὲ μίαν ἀφομοιωτικὴν ἱκανότητα σχεδὸν ἀπαράμιλλον. Ἀλλά, καὶ τοῦτο εἶνε εὐτύχημα, οἱ Ἕλληνες, εἰς οἱανδήποτε μακρυνὴν γωνίαν τῆς γῆς καὶ ἂν ἐξορισθοῦν ἀπὸ τὴν τύχην ἢ τὰς ἐμπορικὰς ἀνάγκας των, διαφυλάττουν πάντοτε ἀνέπαφα τὴν φυλὴν καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν των, τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν πολιτισμόν των. Ἑλληνικαὶ παροικίαι στερούμεναι τελείως πόρων, εὑρίσκουν πάντοτε τὰ μέσα νὰ διατηροῦν ἕνα διδάσκαλον καὶ ἕνα παπᾶν καὶ νὰ δημιουργοῦν οὕτως ἕνα σταθερὸν ἑλληνικὸν πυρῆνα. Οἱ Ἕλληνες ἐνδέχεται κάποτε νὰ γράψουν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας, ἡ ὁποία τοὺς παρέχει φιλοξενίαν. Συνηθέστερον ὅμως γράφουν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Λαμβάνει κανεὶς συχνάκις ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἀφρικὴν μυθιστορήματα ἢ ποιήματα ἑλληνικά. Ἀλλά, κατ' ἀνάγκην, τὸ περιβάλλον ἐπιδρᾷ. Καὶ ὅταν οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν μητέρα πατρίδα θὰ συναποκομίσουν μία βαλίτζα γεμάτη ξένες ἀναμνήσεις. Ποῖος ἠμπορεῖ τάχα νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν τεραστίαν ἐπίδρασιν, τὴν ὁποίαν ἐξήσκησεν ἡ Γαλλία ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ Σωτήρη Σκίπη; Ἄλλωστε δὲν ἀποκαλεῖται τόσον Γάλλος, ὅσον καὶ Ἕλλην; Καὶ τὸ ἔργον του, φωτιζόμενον ἀπὸ τὸν ἥλιον τῶν Ἀθηνῶν, δὲν φωτίζεται ἐξ ἴσου καὶ ἀπὸ τὸν προυηγκιενὸν ἥλιον τοῦ Ρονιάκ, ὅπου ἔζησε τόσα χρόνια;

(Ἀκολουθεῖ) LOUIS ROUSSEL

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τοῦ Ἰουλίου τοῦ καλοῦ περιοδικοῦ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται συνεχῶς ἀπὸ τοῦ 1907, διευθυνόμενον ἀπὸ τὴν δεσποινίδα Εὐγενίαν Ζωγράφου. Μεταξὺ τῶν περιεχομένων ἀναφέρομεν τὴν συνέχειαν τῆς μελέτης τοῦ κ. Ν. Λάσκαρη περὶ «Ἑλληνικοῦ θεάτρου», τὸ ἄρθρον περὶ «Κλασικῆς Τραγῳδίας» τοῦ κ. Γεωργίου Πράτσικα καὶ τὰς «Σκέψεις περὶ καθορισμοῦ τῆς Νεοελληνικῆς» τῆς κυρίας Μαρίας Ἀργυροπούλου.

— Ἐλάβομεν τὸ τεῦχος τῆς 31ης Αὐγούστου τοῦ λαμπροῦ Ἀλεξανδρινοῦ περιοδικοῦ «Αἰγυπτιακὴ Ἑβδομάς» παρέχον λίαν ἐνδιαφέρουσαν ὕλην.

ΚΟΙΝΩΝΙΚ

Ἰατροὶ

— Ὁ κ. Πα[illegible] κολόγος δέχεται 4—6. [illegible]

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὴν προσφιλῆ μας σύζυγον, μητέρα, θυγατέρα καὶ ἀδελφήν,

ΕΥΑΝΘΙΑΝ Σ. ΒΑΣ[illegible]

θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν [illegible]
Ἀθῆναι τῇ 4 Σεπτ[illegible]
Ὁ Σύζυγος: Σπῦρος [illegible]
Τέκνα: Λουκία, Γεώργ[illegible] ρίννα Κ. Κατσί[illegible] Βασιλοπούλου. Οἱ Ἀδ[illegible] κολαος, Θεόδωρος [illegible] Νικολ. Παπαϊωάννου [illegible] πίδης Βασιλόπουλος [illegible] κλῆς, Χαρίτος.

Τὸν προσφιλῆ ἡμῶν [illegible] τέρα, ἀδελφὸν καὶ [illegible]

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΑΘ[illegible]

θανόντα χθὲς κηδεύομεν [illegible] καὶ περὶ ὥ ραν 10 1)2 [illegible] μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ [illegible] 64 εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁ[illegible]
Ἡ Μήτηρ: Αὐλαία [illegible]
Σύζυγος: Ὄλγα Δ. Μουλᾶ [illegible] Λέλα Δ. Μουλᾶ, Νίνα [illegible] πούλου Ἰωάννης Δ. Μ[illegible] Δ. Μουλᾶ. Ἀναστ. Δ. Μ[illegible] Παναγιωτόπουλος. Οἱ [illegible] Ἀ. Μουλᾶς, Ἑλένη Ι. Μ[illegible] ρία Δ. Κατσάβη, Λευκοθ[illegible] κου, Ἐλισάβετ Θ. Ο[illegible] Κ. Παπανικολάου, Ἠλ[illegible] Ἰωάν. Μπομπολας, Κ[illegible] λος, Βασίλ. Οἰκονόμου [illegible]
(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις [illegible])

Τὴν ἀγαπημένη μας [illegible]

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝ Ν. ΠΑΝΟ[illegible]

θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν [illegible]
Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 [illegible]
Ὁ Πατήρ: Ν. Β. [illegible]
Ὁ Ἀδελφός: Βάσος Ν. [illegible]

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤ[illegible]
ΣΧΟΛΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤ[illegible]

ΕΞΕΔΟΘΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ[illegible]
ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝΑΓ[illegible]
ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛ[illegible]
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝ: ΠΛΗΝ ΤΟΥ ΙΣΤ[illegible]
ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΝ ΑΠΟΦΟΙΤ[illegible]
ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΙΤΛ[illegible]
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩ[illegible]
ΚΜΟΥΣ. ΕΙΣΙΤΗΡΙ[illegible]
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΕΤΡΑΤΑΞ[illegible]
ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑ[illegible]
ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΝ ΛΟΓΙΣ[illegible]
ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤ[illegible]
ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΑΡΡΕ[illegible]
ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΘΗΛ[illegible]
ΟΔΟΣ ΝΟΤΑΡΑ [illegible]

Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστη[illegible] γωνία Λεωφόρου [illegible] Νοταρᾶ 65. Ἐν [illegible]

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓ[illegible]

ΠΩΛΟΥΝΤ[illegible]

ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Πωλεῖται [illegible] τὴν ὀκᾶν πρὸς 7.60 εἰς τὸ [illegible] Κριάλη, ὁδὸς Σοφοκλέους [illegible]

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλαι ἢ [illegible] ρίδες παλαιῶν ἡμερομηνι[illegible] λεῖον Πέτρου Κριάλη Σοφ[illegible] Πάππου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ σιδηρᾶ [illegible] ρον εἰς καλὴν κατάστασιν [illegible] τιμήν. Ὁδὸς Φυλῆς 167.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤ[illegible]

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ [illegible] τῆς ὁδοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς [illegible] ἠλεκτρικὸν φῶς, ἀέριον [illegible] δη. Πληροφορίαι εἰς τὸ [illegible]

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Γκαρ[illegible] τικὰ αὐτοκίνητα (ὁμοῦ ἢ [illegible] στον) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων [illegible] Πληροφορίαι παρὰ τῷ [illegible] Χούντρῳ, Στοὰ Πεσματζόγλου [illegible] καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ [illegible] τῆς Λεωφ. Κηφισσίας [illegible]

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ [illegible] ου ἀρ. 7 τριώροφος [illegible] μένη ἐξ 21 δωματίων [illegible] πτεμβρίου. — Πληροφορίαι [illegible] μέρισμα Θεολόγου ἢ εἰς [illegible] 2, ὧραι 2—4 π.μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη [illegible] κτιστος καὶ ἐστρωμένη [illegible] ληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' [illegible] σεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς [illegible] Ἰωακεὶμ ἀντ. ἐνοικίου [illegible] λιάδων (2.000) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ [illegible] Χούντρῳ, Στοὰ Πεσματζόγλου [illegible] καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ [illegible] τῆς Λεωφ. Κηφισσίας [illegible]

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα [illegible] τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ [illegible] φακεῖα κατάλληλον δι' [illegible] Γαλακτοπωλεῖον. Πληρ[illegible] κηγόρῳ κ. Ν. Χούντρῳ. Στοὰ [illegible] 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην [illegible] ροφῇ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. [illegible] κ. Πεσματζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ τῆς [illegible] σαῖον πάτωμα ἐκ 5 δωματίων [illegible] νας, λουτροῦ καὶ πλυντηρίου [illegible] δωρ, ὁδὸς Μιχαὴλ Βόδα 134 [illegible] παρὰ τῷ κ. Ν. Λιάγγη [illegible]

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δωμάτια [illegible] ον. Β. Κούντς Θησέως 9, [illegible] τρώνη).

ΖΗΤΟΥΝΤ[illegible]

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ἐπειγόντως [illegible] γολαδία Σήραγγος Ἀθηνῶν [illegible] ριακοῦ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380
ΕΞΑΜΗΝΟΣ " 200
ΤΡΙΜΗΝΟΣ " 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω, δὲν ἀναγνωρίζονται.

[illegible] γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς [illegible]γάλου μυθιστοριογράφου

Οἱ παλαιοὶ τάφοι [illegible]ὰ τὴν χώραν τῶν ἀρωμάτων

[illegible] μαρτυρία τοῦ Ἡροδότου.—Ὁ τόπος ὅπου παρήγετο ἡ σμύρ[illegible]α καὶ ὁ λίβανος.—Πῶς οἱ Αἰγύπτιοι ἔμποροι κατώρθωναν νὰ [illegible]ωλοῦν ἀκριβὰ τὰ ἐξωτικὰ προϊόντα.—Τὰ πτερά, τὰ φείδια [illegible]αὶ αἱ νυκτερίδες.—Ἡ ἀποβίβασις εἰς τὸ Πὸρτ-Σουδάν.—[illegible]ὰ ψεύτικα περιδέραια.—Ποῦ εἶναι τὰ ἐργοστάσια καὶ οἱ σωροὶ τοῦ ἐλεφαντόδοντος;

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἱσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

31ον

[illegible] Ἕλληνες εἶνε οἱ πρῶτοι μνημονεύσαν[illegible] εἰς τὰ ἔργα των τὴν Χώραν τῶν Ἀρω[illegible]ων, δὲν ἔφθασαν ὅμως εἰς τὴν Αἴγυπτον [illegible] δὲν ἐγνώρισαν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν [illegible]ὰ μόνον κατὰ τὰς ἐποχὰς κατὰ τὰς ὁ[illegible] αἱ δυναστεῖαι τῶν Φαραὼ εἶχον σβύ[illegible] καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Περσίας ἐκυριάρ[illegible] τοῦ Νείλου. Ὁ Ἡρόδοτος ἀφιερώνει [illegible] τὴν θελκτικὴν «Χώραν τῶν Ἀρωμάτων» [illegible]κὰς παραγράφους τοῦ δευτέρου βιβλίου [illegible] Ἱστορίας του καὶ βεβαιώνει ὅτι αὕτη ἀ[illegible]δε θείαν εὐωδίαν.

[illegible]Η γῆ τοῦ Σαβᾶ ἦτο εὔφορος εἰς παντὸς [illegible]υς ἀρωματικὰ προϊόντα, ὅπως ἡ σμύρνα, [illegible]ίβανος καὶ ἄλλα ἀκόμη, τὰ ὁποῖα δὲν ὁ[illegible]ζουν μὲ κανένα ἀπὸ τὰ σημερινά. Ἐπ[illegible] παρῆγε τὸ «Κὰτ», χόρτον τὸ ὁποῖον προ[illegible]λεῖ ἔκστασιν, ὅπως τὸ χασίς.

[illegible] ΠΑΛΑΙΟΙ ΘΡΥΛΟΙ

[illegible]Ὁ Ἡρόδοτος ἤκουσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον [illegible]υς τοὺς θρύλους, τοὺς ὁποίους οἱ Φοίνι[illegible] θαλασσοπόροι εἶχον φαντασθῆ διὰ τὴν [illegible]ραν τῶν Ἀρωμάτων, διὰ νὰ θαμβώσουν [illegible]ς ἀκροατάς των. Τοὺς θρύλους τούτους [illegible]ευδον νὰ διαδώσουν εὐρύτερα οἱ ἔμποροι [illegible] νὰ δυνηθοῦν νὰ πωλήσουν ἀκριβώτερα [illegible]ροϊόντα τῆς μακρυνῆς αὐτῆς χώρας καὶ [illegible]μποδίσουν τοὺς ἀντιπάλους των νὰ με[illegible]οῦν ἐκεῖ καὶ νὰ τοὺς ἀναγκάσουν μὲ τὸν [illegible]αγωνισμὸν νὰ ἐλαττώσουν τὰς τιμάς των. [illegible]γοῦντο ὅτι μικρὰ πτερωτὰ φείδια ἐπέτων [illegible] πυκνὰ σμήνη γύρω ἀπὸ τὰ δένδρα ποῦ [illegible]ῆγον τὸ λιβάνι, ὅτι νυκτερίδες μὲ σπα[illegible]τικὰς κραυγὰς καὶ μὲ φαρμακερὰ νύχια [illegible]ρήσπιζον τὰς φυτείας τῆς κανέλλας, ὅτι [illegible]άντια πουλιὰ ἐσήκωναν τοὺς ἀνθρώπους, [illegible]ς ἔφερον ἕως τὰ σύννεφα καὶ τοὺς ἀφι[illegible] νὰ πέσουν εἰς τὴν γῆν.

Τὸ νὰ πάῃ κανεὶς εἰς τὴν Χώραν τῶν Ἀ[illegible]μάτων ἦτο μία ἐπικίνδυνος ἐπιχείρησις. [illegible]α αἰγυπτιακὴ ζωγραφιὰ παριστάνει τὸ τα[illegible]δι τοῦ στόλου τοῦ Φαραὼ εἰς τὸ μυρο[illegible]νον βασίλειον τοῦ Πούντ. Βλέπει κανεὶς [illegible] διαφόρους σκηνὰς τὰ πληρώματα νὰ με[illegible]φέρουν εἰς τὰ πλοῖα δένδρα λιβανιοῦ ἐν[illegible] κανίστρων. Τὰ δένδρα αὐτὰ προορίζον[illegible] νὰ φυτευθοῦν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

[illegible]ΩΣ ΠΡΟΗΛΘΕΝ Η ΧΑΛΙΜΑ

Εἶνε σχεδὸν βέβαιον, λέγει ὁ Ἐλιζὲ Ρε[illegible]ύς, ὅτι οἱ ναῦται τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης [illegible] τὸ εὐφάνταστον πνεῦμα, ἔπλευσαν μέχρι [illegible] Περσικοῦ Κόλπου καὶ τῶν ἀκτῶν τῶν [illegible]νδιῶν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐσχηματί[illegible]η διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἕνα πελώριον [illegible]μα ἀπὸ μύθους ἑλληνικούς, αἰγυπτιακούς, [illegible]συριακούς, ἰρανικούς, ἰνδικούς, τὸ ὁποῖον [illegible]ύλησε ἐπάνω εἰς τὴν ἀχανῆ ἔκτασιν τὴν [illegible]ταξὺ τῆς Σαχάρας καὶ τῆς ἐρήμου Γκόμ[illegible] μεταξὺ τῆς Βραχμακούτρας καὶ τῆς Γον[illegible]λκουδίρ, συνεχῶς ὀγκούμενον μὲ τὴν φαν[illegible]σίαν τοῦ κάθε ἱστορητοῦ ἕως ὅτου ἀπὸ [illegible]τὸ αἱ «Χίλιαι καὶ μία νύκτες» τῶν μου[illegible]λμάνων Ἀράβων, τὸ «Τζαβιντὰν Χ[illegible]ράντ» [illegible] τὴν Περσίαν καὶ τὸ «Πάντσα Τάντρα» [illegible] τὰς Ἰνδίας.

[illegible]Ο ΠΟΡΤ-ΣΟΥΔΑΝ

Καθὼς ὅλα τὰ ὑπερωκεάνεια πλέον κατὰ [illegible]κος τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. ἡ ἄφιξις [illegible] «Φραγκόνιας» εἰς τὸ Πὸρτ-Σουδὰν ἀ[illegible]πάτωσε τοὺς κατοίκους αὐτοῦ τοῦ λιμα[illegible]. Σπανίως βλέπουν πλοῖα τόσον μεγάλου [illegible]τοπίσματος.

Τὸ Πὸρτ-Σουδὰν ἀριθμεῖ μόλις ζωὴν τρι[illegible]ντα ἐτῶν. Ἐδημιουργήθη διὰ νὰ χρησι[illegible]σῃ ὡς ἀφετηρία εἰς τὸν διὰ στρατηγι[illegible] σκοποὺς κατασκευασθέντα σιδηρόδρο[illegible], ὁ ὁποῖος φθάνει εἰς τὸ Χαρτούμ.

Τὸ ὑπερωκεάνειόν μας χάρις εἰς ἕνα ἐ[illegible]ον χειρισμὸν τοῦ κυβερνήτου του, ἀντὶ νὰ [illegible]υροβολήσῃ εἰς τὸ κέντρον τοῦ λιμανιοῦ, [illegible]ε καὶ ἐστάθη ἀπέναντι τῆς ἀποβάθρας, [illegible]γμα ποῦ ηὔξησε τὴν ἔκπληξιν τῶν ἰθα[illegible]ῶν. Τὸ νέο αὐτὸ λιμάνι ἐφαίνετο πολὺ [illegible]ρότερο καθὼς ὑψώνετο ὁ χαλύβδινος ὄγ[illegible] τῆς «Φραγκόνιας».

Σχεδὸν ὅλοι οἱ ἐπιβάται ἐξακολουθοῦν τὴν [illegible]είαν των μέχρι τοῦ Πὸρτ-Τεφὴκ ἐπὶ τῆς [illegible]ργος τοῦ Σουέζ. Τόσον ἀνυπομονοῦν νὰ [illegible]ῦν τὴν Αἴγυπτον. Μόνον ἕνας μικρὸς ὅμι[illegible] ἀποβιβαζόμεθα ἐδῶ, ἀποφασισμένοι νὰ [illegible]χωρήσωμεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέχρι τοῦ [illegible]είου ὅπου ἑνοῦται ὁ Λευκὸς μὲ τὸν Κυα[illegible] Νεῖλον. Λογαριάζομεν νὰ διασχίσωμεν [illegible] ἔρημον τῆς Νουβίας καὶ νὰ φθάσωμεν [illegible] τὸ Ἀσσουάν, τέρμα τοῦ ταξειδίου τῶν πε[illegible]σοτέρων περιηγητῶν, οἱ ὁποῖοι κατευθύ[illegible]ται πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου.

Ἐγκαταλείπομεν τὴν «Φραγκόνιαν» εἰς [illegible] Ἐρυθρὰν Θάλασσαν, ἀλλὰ θὰ τὴν ἐπα[illegible]ρωμεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν πρὸ τῆς [illegible]σογείου. Φέρομεν πολὺ ὀλίγας ἀποσκευὰς [illegible] μας. Θὰ ταξειδεύσωμεν μὲ εἰδικὸν [illegible]ῖνον καὶ θὰ πάρωμεν ἀκολούθως τὰ πλοῖα [illegible] ὁποῖα ὁ κυβερνήτης τοῦ Χαρτοὺμ ἔχει ἐπὶ [illegible] Νείλου. Θὰ περάσωμεν ἀπὸ τρεῖς χώ[illegible] κατοικουμένας ἀπὸ ἀρχαίας φυλάς: τὸ [illegible]υδάν, τὴν Νουβίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον.

Καθὼς πατοῦμεν εἰς τὴν ἀποβάθραν, εὑ[illegible]κόμεθα μέσα εἰς ἕνα νέον κόσμον. Αἱ ἀλ[illegible]αὶ τῶν χωρῶν καὶ τῶν φυλῶν φαίνονται [illegible]ισσότερον ἀπότομοι εἰς τοὺς ταξειδεύον[illegible] διὰ θαλάσσης παρὰ εἰς τοὺς ταξειδεύ[illegible]ας διὰ ξηρᾶς. Οἱ τελευταῖοι ἐξοικειώνον[illegible] βαθμηδὸν εἰς τὰς διαφορὰς μεταξὺ προ[illegible]πων, οἰκοδομῶν καὶ τοπίων.

Πέραν ἀπὸ τὰ παραπήγματα τοῦ λιμανιοῦ [illegible]πω ἄμμον, παντοῦ ἄμμον. Εἶνε ἡ ἔρημος, [illegible]ς ἐμφανίζεται εἰς τοὺς ζωγραφικοὺς πί[illegible]ς μὲ τοὺς ἰσχνοὺς φοίνικάς της.

Ἡ ζέστη εἶνε ἀνυπόφορος καὶ μᾶς τρυπᾷ [illegible] δέρμα μόλις ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ τὴν [illegible]λασσαν.

Πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος οἱ ἰθαγενεῖς οἱ ὁ[illegible]οι μᾶς περιέβαλλον ἦσαν Ἰνδοί, μειδιῶν[illegible], δειλοί, καλοαναθρεμμένοι. Τώρα εἴ[illegible]α ἐν μέσῳ νέγρων μὲ ἀθλητικὰ παραστήματα, μὲ κτηνώδη ἐμφάνισιν, μὲ οὐλὰς σκληρῶν πληγῶν.

ΤΑ ΦΙΛΔΙΣΕΝΙΑ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΑ

Μερικοὶ ἰθαγενεῖς χωροφύλακες περιφέρονται εἰς τὸ λιμάνι. Ἀπὸ τὴν ξιφολόγχην των καταλαβαίνομεν πόσον παλαιὸς εἶνε ὁ ὁπλισμός των. Ἡ στολή των εἶνε ἀπὸ χακί, ὅπως ὅλων τῶν Ἄγγλων στρατιωτῶν. Ἡ πρωτοτυπία των συνίσταται εἰς τὸ γαλάζιο σαρίκι, τὸ ὁποῖον φέρει ὡς ἔμβλημα, ὡσὰν κονκάρδαν, τὴν χρυσῆν σφραγῖδα τοῦ Σολομῶντος.

Αἱ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ πρόκειται νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὸ Σουέζ, ἔχουν ἐξυπνήσει καὶ ἔχουν κατέβη εἰς τὴν ξηράν, προσελκυσθεῖσαι ἀπὸ τὸ μικρὸ παζάρι, τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐγκαταστήσει εἰς τὴν προκυμαίαν μερικοὶ βεδουῖνοι. Ὅλα τὰ πωλούμενα εἴδη εἶνε ἀπὸ φίλντισι. Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν χώραν τοῦ φιλντισιοῦ καὶ δυσκόλως ἀντέχει κανεὶς εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ ἀγοράσῃ διάφορα ἀντικείμενα.

Βλέπω τὰ διάφορα ἀντικείμενα τὰ πωλούμενα εἰς τὰ μικρὰ παραπήγματα νὰ περνοῦν εἰς τὰ ἄπληστα χέρια τῶν ἐπιβατριῶν, ἰδίως τὰ περιδέραια. Καὶ αὐτὰ τὰ «Τέκνα τῆς Ἐρήμου», τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζουν νὰ διαβάζουν καὶ ἀπεχθάνονται κάθε διανοητικὴν ἐργασίαν, ἔξω ἀπὸ ἐκείνην, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀκούουν μὲ χαμηλωμένο κεφάλι τὰ ἀποσπάσματα τοῦ Κορανίου, γνωρίζουν πολὺ καλὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ δολλαρίου καὶ τὴν νομισματικήν του σπουδαιότητα. Διατυπώνουν πάντοτε εἰς δολλάρια τὰς αἰτουμένας τιμὰς καὶ ἀρνοῦνται νὰ πληρωθοῦν μὲ ἄλλο νόμισμα. Τὰ περιδέραια ἀπὸ φίλντισι πωλοῦνται εἰς τὴν ὡρισμένην τιμὴν τῶν 3 ἢ 4 δολλαρίων. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐνθουσιάζονται συλλογιζόμενοι τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα θὰ δυνηθοῦν νὰ κάμουν εἰς τὰς φίλας των ὅταν θὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου εἶνε τῆς μόδας σήμερον αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ περιδέραια.

ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΝΕΓΡΩΝ

Ἡ «Φραγκόνια» ἀρχίζει νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν ἀκτήν. Ὅλαι αἱ γυναῖκες ἀνεβασμέναι ἐπὶ τῶν διαφόρων γεφυρῶν χαιρετοῦν τὸν μικρόν μας ὅμιλον, ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει μὲ ὅμιλον ἐξορίστων. Ἴσως ἀπὸ τὸ καράβι νὰ φαινώμεθα ὡς αἰχμάλωτοι τῶν ἀγριωπῶν νέγρων μὲ τὰς λόγχας των, οἱ ὁποῖοι μᾶς περιβάλλουν. Μερικαὶ Ἀμερικανίδες κινοῦν ὡς νὰ ἦσαν μανδήλια τὰ φιλδισένια περιδέραια τὰ ὁποῖα ἠγόρασαν.

Οἱ ἔμποροι ἀρχίζουν νὰ κλειδώνουν ὅ,τι τοὺς ἔμεινε, ἔχοντες τὴν γνώμην ὅτι ἐτελείωσεν ἡ πρόχειρος ἀγορὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἀνοίξει. Καταφεύγων εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ καλοῦ ἐμπόρου, νομίζω ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ ἐπέμβω καὶ νὰ τοὺς προσφέρω τιμὰς κατωτέρας, ἀφοῦ δὲν εἶνε ἄλλος ἀγοραστὴς ἐκτὸς ἀπὸ ἐμένα. Νέγροι ὅμως καὶ Βεδουῖνοι μοῦ ἀπαντοῦν μὲ περιφρόνησιν. Δὲν ἐννοοῦν νὰ πωλήσουν εὐθηνότερα καὶ ὄχι εἰς δολλάρια. Προτιμοῦν νὰ μὴ πωλήσουν. Καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ κλειδώνουν τὰ κιβώτια μὲ τὰ πολύτιμα περιδέραια.

ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ ΤΩΝ

Προσβληθεὶς ἀπὸ τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην των αὐτὴν τοὺς ρίχνω κατὰ πρόσωπον τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν εἶχον κρατήσει διὰ τὸν ἑαυτόν μου μέχρι τώρα. Ὅλο τὸ φίλντισί των εἶνε ψεύτικο. Ποῦ εὑρίσκουν τόσους ἐλέφαντας εἰς αὐτὴν τὴν περιφέρειαν; Πρέπει νὰ πᾶν νὰ τοὺς ἀναζητήσουν εἰς τὸ κέντρον τοῦ Σουδάν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων αὐτῶν μικραίνει συνεχῶς. Δι' ἐμένα ὅλα αὐτὰ εἶνε γερμανικαὶ ἀπομιμήσεις, ἀποστελλόμεναι ἀπὸ τὸ Ἀμβοῦργον διὰ νὰ πωλοῦνται ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς, πρᾶγμα ποῦ τοὺς δίνει κάποιο γόητρον εἰς τὸ ἐξωτικὸν αὐτὸ περιβάλλον.

Αἱ βεβαιώσεις μου αὐταὶ σκανδαλίζουν τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ λιμανιοῦ, τοὺς χωροφύλακας, ὅλους ὅσοι ἔχουν συγκεντρωθῆ διὰ νὰ θαυμάσουν τὴν «Φραγκόνιαν». Ἐξεγείρονται ὡς νὰ τοὺς προσέβαλλον τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν. Ὅλοι εἶνε βέβαιοι ὅτι τὸ φίλντισι αὐτὸ εἶνε γνήσιον. Ὅταν τοὺς ἐρωτῶ ποῦ εἶνε τὰ ἐργοστάσια, κάποιος ντυμένος εὐρωπαϊκά, ὡς νὰ διερμηνεύῃ τὴν γνώμην καὶ τῶν λοιπῶν, μοῦ λέγει:

—Ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν ἐργοστάσια κατεργασίας ἐλεφαντόδοντος, ὅταν ὅμως θὰ πᾶτε εἰς τὸ Χαρτοὺμ θὰ ἰδῆτε ἐκεῖ δωδεκάδας τοιούτων καὶ σωροὺς ἀπὸ χαυλιόδοντας.

Οἱ ἔμποροι ἀπομακρύνονται μὲ τὰ κιβώτιά των καὶ ἐγὼ πρέπει νὰ ἀκολουθήσω τοὺς συνταξειδιώτας μου κατευθυνόμενος πρὸς τὸ Πὸρτ-Σουδάν, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ ἄκρον τοῦ λιμανιοῦ.

ΟΙ ΑΚΑΚΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ

Ἡ πόλις ἀποτελεῖται ἀπὸ ἰσόγεια κτίρια. Μόνον τὸ κυβερνεῖον ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν. Κοντὰ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον καταλύομεν μέχρις ὅτου φύγῃ τὸ τραῖνον, συναντῶμεν δύο σειρὰς νέγρων φυλακισμένων, δεμένων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰς τοὺς ὤμους των ὑδρίας μὲ νερό. Ἕνας χωροφύλακας μὲ σιμιτικὴν μορφήν, μὲ ἕνα βραχύκανον ὅπλον, μὲ περσικὴν μίτραν εἰς τὸ κεφάλι καὶ μὲ ἔμβλημα τὴν σφραγῖδα τοῦ Σολομῶντος ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ ὅλους αὐτούς.

Ἐπισκεπτόμεθα βιαστικὰ τὰς ὁδοὺς τοῦ Πὸρτ-Σουδὰν τὰς κατοικουμένας ἀπὸ ἰθαγενεῖς. Καθὼς ὁ τόπος δὲν κοστίζει ἀκριβά, οἱ δρόμοι εἶνε πολὺ πλατεῖς καὶ ὁμοιάζουν μὲ πλατείας. Παντοῦ ὅμως ἄμμος.

V. BLASCO IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ Χαρτούμ. — Μωχάμετ Ἀλῆ ὁ τύραννος φίλος τῆς προόδου. —Ὁ πολιτισμός, τὸν ὁποῖον ἐπέβαλε διὰ τῆς βίας.

ΑΝΑΜΕΤΑΛΛΩΣΙΣ
Ἡ ἐξάντλησις τοῦ ὀργανισμοῦ ἀπὸ τὸν ΔΑΓΚΕΙΟΝ ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν μετάλλων Ἀσβέστου, Μαγγανίου, Φωσφόρου, Ἀρσενικοῦ κτλ. Αἱ ἐνέσεις
CYTOMANGANOL CORBIERE
παρέχουσι τὰ μέταλλα ταῦτα, ὡς ἐκ τούτου εἶνε τὸ μόνον ἀσφαλὲς καὶ ταχὺ μέσον πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δυνάμεων καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ.
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα Γεν. Ἀντιπρόσωπος
Φαρμακεῖον Κ. ΛΕΜΟΥ (Ὁμόνοια)

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ ΝΤΕ ΡΟΑΝ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΙΣΤΟΡΙΟΔΙΦΟΥ κ. ΑΣΤΟΝ-ΟΥΛΦ

Β'.

Ἐπηκολούθησε μακρὰ καὶ ἐκπληκτικὴ ἀλληλογραφία μεταξὺ τοῦ καρδιναλίου καί, ὅπως ἐφαντάζετο, τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας. Αἱ ἐπιστολαί του, μὲ μόχθον συντασσόμεναι καὶ πλήρεις σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως, ἀνεγινώσκοντο ὑπὸ τῆς Ἰωάννας ντὲ λὰ Μότ, τοῦ συζύγου της καὶ τοῦ γραμματέως της ντὲ Βιλλὲτ καὶ κατόπιν κατεστρέφοντο. Ἡ μία ἐπιστολὴ κατόπιν τῆς ἄλλης ἐγράφοντο εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὰ γράμματά του ὑπὸ τοῦ ἐπιδεξίου γραμματέως καὶ ἐκομίζοντο εἰς τὸν καρδινάλιον ὑπὸ τῆς συμπαθοῦς του φίλης, τῆς κομήσσης, ὅτι ἐπέμενε νὰ τὰς καίῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν των.

Αὐταὶ αἱ πλασταὶ ἐπιστολαὶ ἐκ μέρους τῆς βασιλίσσης του καθίσταντο ὁλονὲν θερμότεραι μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου· ἀλλὰ παρεῖχον πολλὰς δικαιολογίας τοῦ γεγονότος, ὅτι δὲν ἠδύνατο αὐτὴ εἰσέτι νὰ δεχθῇ τὸν καρδινάλιον φανερά. Ὁ βασιλεὺς διέκειτο ἀκόμη ἐχθρικῶς—ὑπῆρχον πολιτικοὶ ἐχθροί, οἱ ὁποῖοι θὰ τῆς ἔκαναν φασαρίες εἰς τὴν Βιέννην—κ.ο.κ.

Εἰς τὸ τέλος ὅμως ὁ καρδινάλιος ἤρχισε νὰ ἀνυπομονῇ. Ἀφ' οὗ ἡ βασίλισσα ἐτόλμα νὰ τοῦ γράφῃ ἀσφαλῶς, ἠμποροῦσε νὰ τὸν δεχθῇ. Ἡ κυρία ντὲ λὰ Μὸτ ἀντελήφθη ὅτι κάτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ τὴν ἐκ νέου προσέλκυσιν τοῦ καρδιναλίου πρὸς αὐτὴν καὶ διὰ τὴν ἐξάλειψιν πάσης ἀμφιβολίας ἀπὸ τὸν νοῦν του. Ἔπρεπε νὰ σκηνοθετηθῇ μία συνάντησις. Ἡ παράτολμος γυνὴ ἀπεφάσισε νὰ εὕρῃ κάποιαν, ἡ ὁποία νὰ ἠμποροῦσε νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας καί, ὅπως συνήθως ὑπῆρξε τυχερή.

Ὁ κόμης ντὲ λὰ Μότ, ἐλαφρόμυαλος καὶ ἐλευθέριος ὅπως οἱ περισσότεροι γαλάντηδες τοῦ καιροῦ του, εἶχε συναντήσει μίαν νεαρὰν ραφτροῦλαν εἰς τοὺς κήπους τοῦ Βασιλικοῦ Ἀνακτόρου, τῆς ὁποίας ἡ ὁμοιότης πρὸς τὴν βασίλισσαν ἦτο καταπληκτική. Τὸ ὄνομά της ἦτο δεσποινὶς Νικὸλ λὲ Γκέ. Εἶχε τὸν ἴδιον φωτοστέφανον χρυσῶν μαλλιῶν, τὴν ἰδίαν σιλουέτταν, τὸ εὐρὺ μέτωπον καὶ τὴν τόσον χαρακτηριστικὴν ζωηρότητα τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας· ἐπὶ πλέον, ἦτο ἀπιστεύτως ἀφελής, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἠλιθία.

Ὁ ντὲ λὰ Μὸτ τὴν παρουσίασεν εἰς τὴν σύζυγόν του, ἡ ὁποία ἀμέσως ἐβάλθη νὰ τὴν κολακεύῃ καὶ νὰ τὴν καλοπιάνῃ. Λὲ Γκὲ ἦτο ὄνομα πολὺ λαϊκὸν καὶ ἡ ἀφελὴς Νικὸλ ἔγινε βαρώνη ντ' Ὀλιβά, κατ' ἀναγραμματισμὸν τοῦ Βαλουά. Ὅταν τὸ κεφάλι τῆς νέας ἐγύρισεν ἔτσι ὁλότελα, ἡ κυρία ντὲ λὰ Μὸτ ἐξαφνικὰ ἐπρότεινε νὰ τῆς δώσῃ δεκαπέντε χιλιάδας φράγκα, ἂν ἐπήγαινε νύκτα μὲ τὸν ντὲ Βιλλὲτ εἰς τοὺς ἀνακτορικοὺς κήπους τῶν Βερσαλλιῶν καὶ ἔδιδεν ἕνα ρόδον εἰς κάποιον ἱππότην λέγουσα: «Καταλαβαίνετε τί σημαίνει αὐτό.»

Καί, ἐπειδὴ ἡ Νικὸλ ἐδίσταζε, προσέθεσεν: «Εἶνε ἕνα μεγάλο μυστικό, ἀλλὰ θὰ ὑποχρεώσετε καὶ τὴν φίλην μου τὴν βασίλισσαν.» Ἔτσι ἐπῆλθε συμφωνία.

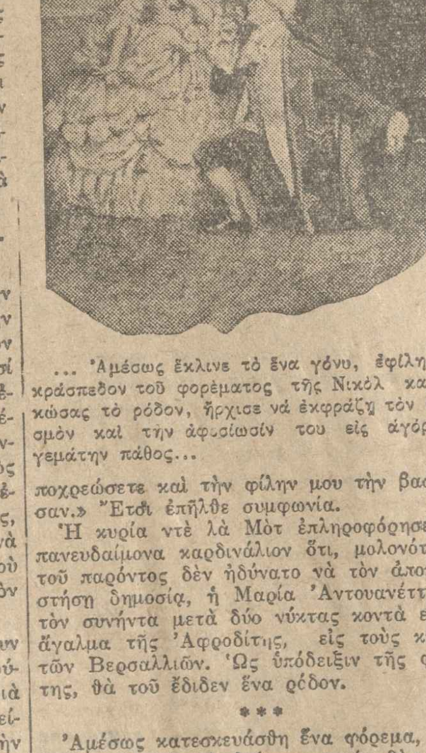

... Ἀμέσως ἔκλινε τὸ ἕνα γόνυ, ἐφίλησε τὸ κράσπεδον τοῦ φορέματος τῆς Νικὸλ καὶ σηκώσας τὸ ρόδον, ἤρχισε νὰ ἐκφράζῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν του εἰς ἀγόρευσιν γεμάτην πάθος...

Ἡ κυρία ντὲ λὰ Μὸτ ἐπληροφόρησε τὸν πανευδαίμονα καρδινάλιον ὅτι, μολονότι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ δημοσίᾳ, ἡ Μαρία Ἀντουανέττα θὰ τὸν συνήντα μετὰ δύο νύκτας κοντὰ εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης, εἰς τοὺς κήπους τῶν Βερσαλλιῶν. Ὡς ὑπόδειξιν τῆς φιλίας της, θὰ τοῦ ἔδιδεν ἕνα ρόδον.

***

Ἀμέσως κατεσκευάσθη ἕνα φόρεμα, τὸ ὁποῖον, μολονότι ἡ ἀνύποπτος νέα δὲν τὸ ἐγνώριζε, ἦτο ἀντίγραφον τῆς κυματιστῆς λευκῆς ἐσθῆτος μὲ τὴν ὁποίαν ἡ διάσημος καλλιτέχνις κυρία Βιζὲ Λαμπρὲν εἶχε ζωγραφίσει τὴν βασίλισσαν καὶ ἡ ὁποία εἶχε προξενήσει τόσην αἴσθησιν εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τοῦ 1783. Ἀφ' οὗ οἱ ἀπατεῶνες παρεκάθησαν εἰς πλούσιον δεῖπνον, παραγγελθὲν ἐκ τῶν προτέρων εἰς ἕνα πανδοχεῖον τῶν Βερσαλλιῶν καὶ ἐκένωσαν πολλὰς φιάλας οἴνου Βουργουνδίας, ἔντυσαν τὴν Νικὸλ καὶ ἐκτένισαν κ' ἐβοστρύχωσαν τὰ μαλλιά της. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἡ Ἰωάννα ντὲ λὰ Μότ, ὁ σύζυγός της, ὁ γραμματεὺς ντὲ Βιλλὲτ καὶ ἡ Νικόλ, τυλιγμένη σ' ἕνα μακρὸν μαῦρον ἐπενδύτην καὶ κρατοῦσα ἕνα ὑπέροχον τριαντάφυλλον, ἐξεκίνησαν διὰ τοὺς βασιλικοὺς κήπους, οἵτινες ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λουδοβίκου 15ου παρέμεναν ἀνοικτοὶ ὅλην τὴν νύκτα. Τὸ φεγγάρι ἦτο ἀκόμη ἰσχνὸν καὶ οἱ δρομίσκοι κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα ἦσαν σκοτεινιασμένοι.

Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, ἡ Νικόλ, πρὸς μεγάλην της ἔκπληξιν, ἀφέθη μόνη, φέρουσα μόνον τὸ ἄσπρο φόρεμά της. Ἄρχισε νὰ κρυώνῃ καὶ νὰ καταλαμβάνεται ὑπὸ νευρικῆς κρίσεως καὶ ἦταν ἕτοιμη νὰ καλέσῃ τοὺς συντρόφους της, ὅταν βαρεῖς βηματισμοὶ ἠκούσθησαν ἐπὶ τοῦ ἀμμοστρώματος· ἀσφαλῶς ἦτο ὁ εὐγενὴς πρὸς τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἐγχειρίσῃ τὸ ρόδον. Μέσα εἰς τὴν ταραχήν της τὸ ἄφησε νὰ πέσῃ.

Ὁ καρδινάλιος ἦτο ἐξ ἴσου μὲ τὴν νέαν ταραγμένος, διότι ἦτο πεπεισμένος, μόλις εἶδε τὴν χαρακτηριστικὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὸ χρυσὸ σύννεφο τῶν μαλλιῶν, ὅτι ἡ βασίλισσα εἶχε πραγματικῶς τηρήσει τὴν ὑπόσχεσίν της. Ἀμέσως ἔκλινε τὸ ἕνα γόνυ, ἐφίλησε τὸ κράσπεδον τοῦ φορέματος τῆς Νικὸλ καί, σηκώσας τὸ ρόδον, ἤρχισε νὰ ἐκφράζῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν του εἰς ἀγόρευσιν γεμάτην πάθος.

Ἡ νέα ματαίως προσεπάθει νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν φράσιν ποῦ τῆς εἶχαν μάθει νὰ εἴπῃ· μόνον μερικὲς ἀκατανόητες λέξεις ἠδυνήθη νὰ ψιθυρίσῃ. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ ντὲ Βιλλέτ, ὁ ὁποῖος ἐκρυφάκουεν, ἐνεφανίσθη ἔξαφνα καὶ ἐφώναξε μὲ προσποιητὸν τρόμον: «Μεγαλειοτάτη—γρήγορα—ἔρχεται ἡ κυρία ντ' Ἀρτουά!»

Ὁ καρδινάλιος ἀμέσως ἀπεμακρύνθη καὶ ἡ Νικὸλ ἐτραβήχθη ἐν σπουδῇ. Ἀλλὰ ἡ σκηνὴ ὑπῆρξε περισσότερον ἐντυπωτικὴ παρ' ὅ,τι ἐνόμισαν οἱ συνωμόται. Τὸ σκοτάδι, τὸ μυστήριον, ἡ ἐξαφνικὴ ἐμφάνισις τοῦ ἰδίου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶχε κάποτε φέρει εἰς τὴν Ἰωάνναν μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὴν βασίλισσαν, ἀντὶ νὰ γεννήσουν ὑποψίας εἰς τὸ μυαλὸ τοῦ ντὲ Ροάν, τὸν ἔπεισαν ὅτι ὁ προσφιλέστερός του πόθος εἶχεν ἐκπληρωθῆ καὶ ὅτι ἡ βασίλισσα τῆς Γαλλίας τὸν προσέβλεπεν ἐπὶ τέλους μετ' εὐνοίας. Ἀναμφιβόλως ἡ ἀφάνταστος παρατολμία τῆς πλεκτάνης καὶ ἡ ματαιοδοξία τοῦ ἀνδρὸς συνετέλεσαν ἀμφότεραι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν· καὶ ἡ Ἰωάννα δὲν διέπραξε τὸ σφάλμα νὰ δεχθῇ οἱανδήποτε ἀμοιβήν.

Ὁ ντὲ Ροὰν βραδύτερον ὡμολόγησεν ὅτι δὲν ἔθεσεν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς κομήσσης, διότι ἐφαίνετο ὅτι δὲν εἶχε τίποτε νὰ κερδίσῃ ἀπὸ οἱανδήποτε ἀπάτην.

***

Ὁ καιρὸς εἶχεν ἔλθει—ἐσκέφθη ἡ Ἰωάννα ντὲ λὰ Μότ—νὰ δρέψῃ τοὺς καρποὺς τῆς σπορᾶς της. Ἐν πρώτοις, ἔφερεν εἰς τὸν καρδινάλιον ἕνα γράμμα μὲ τὸ γνώριμον πλέον γράψιμον. Ἡ βασίλισσα εἶχεν ἀνάγκην ἑκατὸν χιλιάδων λιρῶν, τὰς ὁποίας δὲν ἤθελε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν βασιλέα. Χωρὶς κανένα δισταγμόν, ὁ ντὲ Ροὰν ἐνεχείρισε τὰ χρήματα, κολακευόμενος διότι εἶχε προτιμηθῆ αὐτὸς διὰ τὴν παροχὴν μιᾶς τοιαύτης ἐκδουλεύσεως.

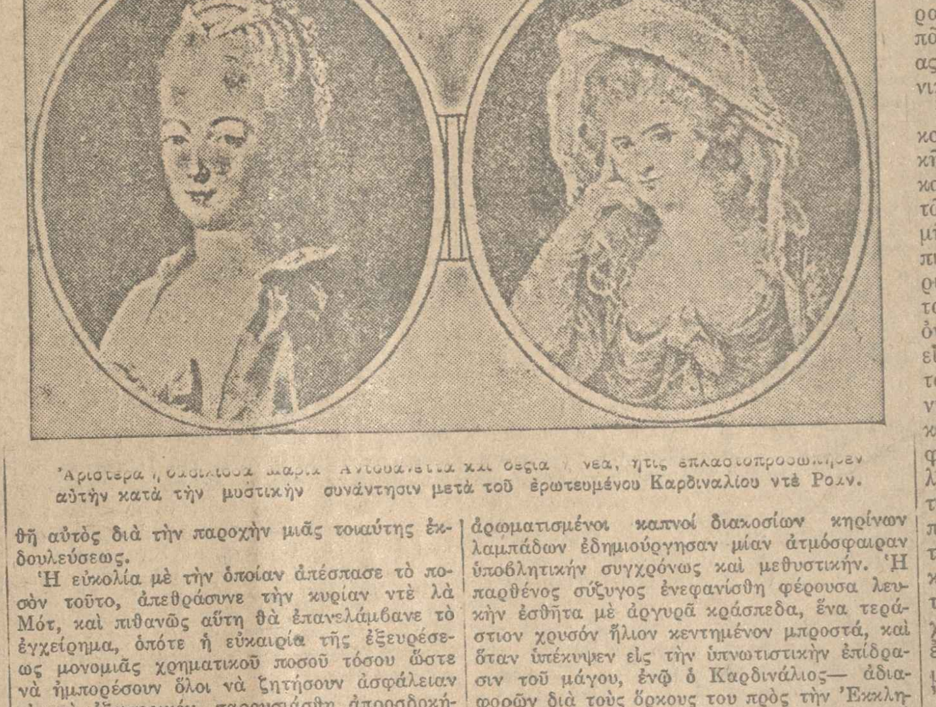

Ἀριστερὰ ἡ βασίλισσα Μαρία Ἀντουανέττα καὶ δεξιὰ ἡ νέα, ἥτις ἐπλαστοπροσωπήσεν αὐτὴν κατὰ τὴν μυστικὴν συνάντησιν μετὰ τοῦ ἐρωτευμένου Καρδιναλίου ντὲ Ροάν.

Ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν ἀπέσπασε τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀπεθράσυνε τὴν κυρίαν ντὲ λὰ Μότ, καὶ πιθανῶς αὐτὴ θὰ ἐπανελάμβανε τὸ ἐγχείρημα, ὁπότε ἡ εὐκαιρία τῆς ἐξευρέσεως μονομιᾶς χρηματικοῦ ποσοῦ τόσου ὥστε νὰ ἠμπορέσουν ὅλοι νὰ ζητήσουν ἀσφάλειαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, παρουσιάσθη ἀπροσδοκήτως. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι οἱ συνωμόται ἐγνώριζαν ὅτι κάποιαν ἡμέραν κάποια ἀπρόβλεπτος ἀτυχία ἠμποροῦσε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν τιμωρίαν καὶ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ τὸ σκάσουν εἰς πρώτην εἰδοποίησιν.

Οἱ Μπαίμερ καὶ Μπασσάνζ, διάσημοι κοσμηματοπῶλαι, εἶχαν φιλοτεχνήσει ἕνα περιδέραιον ἐξ ὡραιοτάτων ἀδαμάντων, τὸ ὁποῖον ἐσκόπευαν νὰ προσφέρουν εἰς τὸν Λουδοβῖκον 15ον διὰ τὴν εὐνοουμένην του κυρίαν ντὺ Μπαρρύ. Ὁ θάνατος τοῦ ἀκολάστου βασιλέως ἦλθε πολὺ ἐνωρὶς καὶ τὸ περιδέραιον, ἐκτιμώμενον εἰς δύο σχεδὸν ἑκατομμύρια φράγκα—τεράστιον ποσὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην—δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πωληθῇ. Ματαίως τὸ εἶχαν προσφέρει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἱσπανίας καὶ βραδύτερον, ὅταν ὅλη ἡ Γαλλία ἦτο τρελλὴ ἀπὸ χαρὰν διὰ τὴν γέννησιν τοῦ ἀτυχοῦς Δελφίνου, ἐπεχείρησαν νὰ πείσουν τὸν Λουδοβῖκον 16ον νὰ ἀγοράσῃ τὸ κόσμημα διὰ τὴν Μαρίαν Ἀντουανέτταν. Ὁ βασιλεὺς εἶχε φανῆ ἀρκετὰ πρόθυμος, ἀλλὰ ἡ σύζυγός του ἀπέκρουσε τὸ δῶρον μὲ τὰς λέξεις:

«Δύο ἑκατομμύρια! Ὅσον στοιχίζουν δύο πολεμικά. Χρειαζόμεθα τὰ πολεμικὰ περισσότερον ἀπὸ τὰ διαμάντια.»

Ὅλα αὐτὰ ἡ κυρία ντὲ λὰ Μὸτ τὰ ἔμαθεν ἀπὸ κάποιον ὀνόματι Λαπόρτ, ὅστις ματαίως εἶχε προσπαθήσει νὰ κερδίσῃ τὴν προμήθειαν τὴν προσφερομένην ὑπὸ τῶν Μπαίμερ καὶ Μπασσάνζ εἰς οἱονδήποτε δυνάμενον νὰ πωλήσῃ τὸ περιδέραιον. Χωρὶς καθωρισμένον εἰσέτι σχέδιον, ἡ Ἰωάννα ἐπεσκέφθη τοὺς κοσμηματοπώλας τὴν 29 Δεκεμβρίου 1784 καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ τῆς δείξουν τὰ περίφημα διαμάντια. Ἕνα βλέμμα ἦτο ἀρκετόν. Τὰ διαμάντια ἐκεῖνα θὰ ἐγίνοντο ἰδικά της διὰ παντὸς μέσου.

Ὁ καρδινάλιος εἶχε μεταβῆ εἰς Στρασβοῦργον· τοῦτο ἔδωκεν εἰς τὴν Ἰωάνναν καιρὸν διὰ νὰ ὡριμάσῃ τὸ σχέδιόν της. Τὴν 21 Ἰανουαρίου ἐπεσκέφθη πάλιν τοὺς συνεταίρους καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι εἶχεν ἀνακαλύψει κάποιον πιθανὸν ἀγοραστὴν τοῦ περιδεραίου.

«Εἶναι μεγάλος εὐγενὴς καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ συζητήσῃ διὰ τὴν ἀγοραπωλησίαν μὲ σᾶς αὐτοπροσώπως. Ἐγὼ δὲν θέλω νὰ ἀναμιχθῶ διόλου εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Προτιμῶ, μάλιστα, νὰ μὴ γίνῃ καθόλου μνεία τοῦ ὀνόματός μου».

Ὅταν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Καρδινάλιος ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους, τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι ἡ Μαρία Ἀντουανέττα ἀγαποῦσε τρελλὰ τὰ κοσμήματα, ἀλλ' ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἤθελε νὰ τῆς ἀγοράζῃ. Μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ προσβάλῃ τὸν σύζυγόν της, εἶχε καὶ αὐτὴ προσποιηθῆ ὅτι ἠρνεῖτο, ὅταν οἱ κοσμηματοπῶλαι δημοσίᾳ προσέφεραν εἰς αὐτὴν τὸ περιδέραιον. Οὐχ' ἧττον, εἶχεν ἀποφασίσει νὰ τὸ ἀποκτήσῃ καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ ἀντίτιμον ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου της εἰσοδήματος. Δεδομένου ὅμως ὅτι προεῖχε τὸ ζήτημα ὅπως οὐδεὶς ὑποπτευθῇ τὴν ἀλήθειαν, ἐχρειάζετο ἕνας ἔμπιστος ἀπεσταλμένος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐτήρει τὸ μυστικόν της καὶ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς κοσμηματοπώλας ἐξ ὀνόματός της. Τῇ εἰσηγήσει τῆς φίλης της Ἰωάννας ντὲ λὰ Μότ, ἡ Βασίλισσα εἶχε καταλήξει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ντὲ Ροὰν ἦτο ὁ ἰδεώδης μεσάζων, καί, εἰς ἀπόδειξιν, ἡ Ἰωάννα ἔδειξεν εἰς τὸν Καρδινάλιον ἄλλην μίαν ἀπὸ τὰς κομψὰς ἐκείνας ἐπιστολάς, τὰς προερχομένας δῆθεν ἐκ τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας καὶ τὰς ὁποίας ὁ γραμματεύς της Ρετὼ ντὲ Βιλλὲτ ἔγραφε τώρα μὲ εὐκολίαν.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ ντὲ Ροὰν ἐδίστασε. Πρὶν ἀποφασίσῃ, ἠθέλησε νὰ συναντήσῃ τὸν σύμβουλόν του, τὸν μάγον Καλλιόστρο.

Ἀτυχῶς, οὐδὲν ὑπάρχει ἔγγραφον, οὔτε ἄλλη πραγματικὴ ἀπόδειξις, δεικνύουσα κατὰ πόσον ὁ Καλλιόστρο καὶ ἡ κυρία ντὲ λὰ Μὸτ εἶχον καταστῆ συνένοχοι. Εἰς τὴν δίκην ἡ κ. ντὲ λὰ Μὸτ κατηγόρησε τὸν μάγον· ἀλλὰ τότε κατηγόρει ὅλον τὸν κόσμον. Εἶναι πλέον ἢ πιθανὸν ὅτι πράγματι ὁ Καρδινάλιος εἶχεν ἤδη πάρει τὴν ἀπόφασιν καὶ ὅτι ἀντίθετος πρόρρησις ἢ συμβουλὴ θὰ ἀπεδείκνυεν ἔλλειψιν τάκτ.

Πάντως, νέα μυστικιστικὴ παράστασις ἡτοιμάσθη. Μαγικαὶ ἐπῳδοί, θυμιάματα καὶ ἀρωματισμένοι καπνοὶ διακοσίων κηρίνων λαμπάδων ἐδημιούργησαν μίαν ἀτμόσφαιραν ὑποβλητικὴν συγχρόνως καὶ μεθυστικήν. Ἡ παρθένος σύζυγος ἐνεφανίσθη φέρουσα λευκὴν ἐσθῆτα μὲ ἀργυρᾶ κράσπεδα, ἕνα τεράστιον χρυσὸν ἥλιον κεντημένον μπροστά, καὶ ὅταν ὑπέκυψεν εἰς τὴν ὑπνωτιστικὴν ἐπίδρασιν τοῦ μάγου, ἐνῷ ὁ Καρδινάλιος— ἀδιαφορῶν διὰ τοὺς ὅρκους του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν — ἐν τῷ μεταξὺ ἦτο γονατιστὸς στὰ πόδια της, διεκήρυξε μὲ φωνὴν τραγουδιστὴν ὅτι ἔβλεπε πάλιν τὸν θρόνον: δεξιᾷ τοῦ Βασιλέως ἐκάθητο ἡ Μαρία Ἀντουανέττα, μὲ ἕνα θαυμάσιον περιδέραιον, τὸ ὁποῖον ἀστραποβολοῦσεν ἐπὶ τῆς ἐπισήμου ἐσθῆτός της.

Αὐτὸ ἦτο ἀρκετόν. Τὴν 24 Ἰανουαρίου ὁ ντὲ Ροὰν ἐπεσκέφθη τοὺς κοσμηματοπώλας καὶ ἐξήτασε τοὺς πολυτίμους λίθους καὶ τὴν 29 οἱ Μπαίμερ καὶ Μπασσάνζ, μετέβησαν εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Καρδιναλίου καὶ ὑπέγραψαν τὴν συμφωνίαν, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἑξακόσιαι χιλιάδες φράγκων ἔδει νὰ πληρωθοῦν εἰς τέσσαρας ἑξαμήνους δόσεις. Ἡ πρώτη ἔδει νὰ καταβληθῇ τὸν Αὔγουστον, ἀλλὰ τὸ περιδέραιον ἔδει νὰ παραδοθῇ τὴν 1 Ἰανουαρίου.

Ὁ ἴδιος ὁ Καρδινάλιος συνέταξε τὴν συμφωνίαν καὶ τὴν παρέδωκεν εἰς τὴν κυρίαν ντὲ λὰ Μὸτ μὲ τὴν παράκλησιν νὰ τὴν ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βασίλισσαν πρὸς ἔγκρισιν καὶ ὑπογραφήν.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ τολμηρὰ τυχοδιῶκτρια ἐδίστασεν. Ἦτο ἤδη ἀρκετὰ ἡ χάλκευσις ἐπιστολῶν, αἵτινες κατεστρέφοντο ἀμέσως· ἀλλὰ ἡ μίμησις τῆς βασιλικῆς ὑπογραφῆς ἐπὶ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ ὥριζε τὴν πληρωμὴν ποσοῦ ἰσοδυναμοῦντος πρὸς ἓν ἑκατομμύριον λιρῶν στερλινῶν σήμερον, ἐσήμαινε τοὐλάχιστον τὸν θάνατον, ἂν οἱ δράσται τῆς τερατώδους ἀπάτης ἀνεκαλύπτοντο. Ἀλλὰ τώρα ἡ ὑποχώρησις ἦτο ἀδύνατος.

Ἅπαξ ἔτι ὁ γραμματεὺς ντὲ Βιλλὲτ ἐτέθη ἐπὶ τὸ ἔργον. Ἔγραψε τὴν λέξιν «Ἐγκρίνεται» μὲ τὸ λεπτόν του χέρι πλάϊ ἀπὸ κάθε ὅρον καὶ ὑπέγραψε: «Μαρία Ἀντουανέττα τῆς Γαλλίας». Πῶς συνέβη ὥστε ὁ ντὲ Ροὰν νὰ μὴ γνωρίζῃ ὅτι ἡ βασίλισσα οὐδέποτε προσέθετε «τῆς Γαλλίας», οὐδέποτε διηκρινίσθη, ἀλλὰ οὔτε αὐτός, οὔτε οἱ κοσμηματοπῶλαι προέβαλον καμμίαν ἀντίρρησιν καὶ τὸ περιδέραιον ἐδόθη εἰς τὸν Καρδινάλιον. Ἡ κ. ντὲ λὰ Μὸτ ἐπέμενεν ὅπως οὗτος παραστῇ εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ κοσμήματος. Τὸν προσεκάλεσεν εἰς τὸ διαμέρισμά της τῆς ὁδοῦ Σαὶν-Ζὶλ καί, ὅταν οὗτος ἐκρύβη ἀσφαλὴς ὄπισθεν ἑνὸς παραπετάσματος, ὁ ἴδιος νέος, ὅστις εἶχεν ἤδη δὶς ἐμφανισθῆ ὡς ἔμπιστος τῆς Βασιλίσσης, εἰσῆλθε καὶ ἐνεχείρισεν εἰς τὴν κόμησσαν ἐπιστολὴν λέγων: «Ἐκ μέρους τῆς Βασιλίσσης».

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἐνεχειρίσθη εἰς τὸν Καρδινάλιον, κρυμμένον ὄπισθεν τῶν παραπετασμάτων. Δι' αὐτῆς ἡ Μαρία Ἀντουανέττα ἐζήτει ὅπως τὸ περιδέραιον παραδοθῇ εἰς τὸν ἔμπιστόν της. Καὶ ὁ ἀνόητος κληρικὸς παρέδωκε τὸ κόσμημα, πεπεισμένος ὅτι θὰ ἐκομίζετο ἀμέσως εἰς τὴν βασίλισσάν του.

H. ASHTON—WOLF

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Σχεδὸν κάθε κεφαλόπονος καθὼς καὶ ἡ τυραννικὴ ἡμικρανία μποροῦν νὰ καταπολεμηθοῦν. Πάρτε
ΔΙΣΚΙΑ
ΠΥΡΑΜΙΔΟΝΗΣ
καὶ σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα θὰ αἰσθανθῆτε ἀνακούφισιν.
Προσέχετε πάντοτε εἰς τὴν γνησίαν συσκευασίαν
„Meister Lucius"

Μακεδονικὰ Ζητήματα

Ἡ ληστεία ἐν Μακεδονίᾳ

Ποῖαι αἱ ἀφορμαὶ τῆς ληστείας.—Αἴτια γενικὰ καὶ εἰδικά—Λησταὶ χρησιμοποιούμενοι κατὰ τὰς ἐκλογάς.—Παραλυσία τῆς Ἀσφαλείας.—Ἡ δρᾶσις τῶν κομμουνιστῶν

Ποῖα μέτρα πρέπει νὰ ληφθοῦν

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, Σεπτέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Δὲν ἀποτελεῖ καμμίαν ὑπερβολὴν ἐὰν εἴπω ὅτι ληστοκρατούμεθα. Ἡ Βόρειος Ἑλλὰς καὶ ἰδίᾳ τὰ δύο ἄκρα αὐτῆς, ἡ Δυτικὴ Μακεδονία καὶ ἡ Δυτικὴ Θρᾴκη—ἡ συνοριακὴ περιφέρεια αὐτῆς—τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ληστοῦ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε οἱ κάτοικοι νὰ εὑρίσκωνται πρὸ διλήμματος προκειμένου νὰ ἐκλάβουν αὐθέντην καὶ κύριον τὸ Κράτος ἢ τὸν ληστήν. Ὁ πληθυσμὸς ὁλοκλήρου περιφερείας, τῆς περιφερείας Γρεβενῶν, ἐσκέφθη ἐὰν δὲν θὰ εἶνε προτιμώτερον νὰ συνθηκολογήσῃ μὲ ἕνα λήσταρχον—τὸν Φορφόλιαν—διὰ νὰ τὸν προστατεύσῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ληστάς. Ἀρκεῖ αὐτὸ διὰ νὰ καταδειχθῇ εἰς ποῖον σημεῖον καταπτώσεως εὑρίσκεται ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐν Δυτ. Μακεδονίᾳ.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ

Ἀλλὰ ποῖα λοιπὸν εἶνε, θὰ ἐρωτήσετε ἴσως, τὰ αἴτια τῆς ληστείας, ἥτις μαστίζει τὴν περιφέρειαν ταύτην καὶ παραλύει πᾶσαν κίνησιν, πᾶσαν πρόοδον, πᾶσαν ἀνάπτυξιν; Τὰ αἴτια τῆς ληστείας εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν εἶνε γενικὰ καὶ εἰδικά.

Ὁ τίτλος τοῦ ληστοῦ, διὰ τοὺς κατοίκους ὡρισμένων περιφερειῶν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδίᾳ τῶν Χασοχωρίων καὶ τῶν περὶ τὴν Ἐλασσῶνα χωρίων τῶν Ἀρβανιτοβλάχων, εἶνε τίτλος τιμῆς. Τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα ἐπικρατοῦν εἰς τὰς ληστοκρατουμένας περιφερείας εἶνε ἐκεῖνα ποῦ δημιουργοῦν τοὺς ληστάς—τοὺς «κλέφτες», ὅπως τοὺς ὀνομάζουν εἰς τὰ χωριά των. Ἡ ληστεία εἶνε ἀποτέλεσμα ψυχοσυνθέσεως τῶν κατοίκων τῆς ζώνης τῆς περιλαμβανομένης μεταξὺ τῶν Ἀλβανικῶν συνόρων καὶ τῆς Θεσσαλίας καὶ ὁ ληστὴς ἢ «κλέφτης» εἶνε τὸ ἀπομεινάρι τοῦ ἁρματωλικιοῦ. Τὰ Χασοχώρια εὑρίσκοντο εἰς τὴν παλαιὰν μεθόριον. Εἶνε εὐνόητοι ἑπομένως οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργουν τοὺς ληστάς. Ἡ μεθόριος εὐνοεῖ πάντοτε καὶ τὴν ληστείαν καὶ τὴν ζωοκλοπὴν καὶ τὸ λαθρεμπόριον. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ «ἐπιχειρήσεις» τῶν ληστῶν—καταγαμένων ἐκ τῶν χωρίων τῆς παλαιᾶς μεθορίου—μεταφέρονται πάλιν πρὸς μεθόριον, τὴν Ἀλβανικήν. Ἄλλωστε εἶνε φυσικὸν τὸ μὲν καλοκαῖρι αἱ συμμορίαι νὰ δρῶσιν εἰς τὰς ὀρεινὰς περιφερείας, τὸν δὲ χειμῶνα εἰς τὰς πεδινὰς τοιαύτας. Εἶνε δὲ φυσικὸν τοῦτο, διότι δύο εἶνε τὰ ἐρείσματα—τὰ κρησφύγετα—τῶν ληστῶν. Τὰ τσελιγκᾶτα καὶ αἱ μοναί. Ἐφ' ὅσον τὰ τσελιγκᾶτα μετακινοῦνται πρὸς τὰς ὀρεινὰς περιφερείας, ἀκολουθοῦν καὶ οἱ λησταί. Ὅταν ἐπιστρέφουν εἰς τὸν κάμπον, γυρίζουν καὶ ὅλα τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε μὲν συνεχίζουν τὸ ἔργον των, ἄλλοτε δὲ μετέρχονται—διαρκοῦντος πάντοτε τοῦ χειμῶνος—τίμια ἐπαγγέλματα. Τὸ δεύτερον ἔρεισμα τῶν ληστῶν εἶνε αἱ μοναί, αἱ ὁποῖαι δὲν σπανίζουν εἰς τὴν ληστοκρατουμένην περιφέρειαν.

Ὁ Χασιώτης—ὁ κυριώτερος τύπος τοῦ ληστοῦ—ἀπὸ ἡλικίας 10 ἐτῶν ἔχει ὅλα τὰ ληστρικὰ γνωρίσματα: διδάσκεται τοὺς ληστρικοὺς ἄθλους καὶ μανθάνει τὰ ληστρικὰ τραγούδια, ὅπως καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ μαχαιριοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ πατέρας του τοῦ τὸ ἀγοράζει μὲ εἰδικὰ «ξενοματισμένα» χρήματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του θέτει κατὰ μέρος «διὰ τὸν ὁπλισμὸν τοῦ παιδιοῦ». Τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ληστοποίησιν ἀποτελεῖ ἡ ζωοκλοπὴ ἢ ἡ ἀπαγωγή. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις θ' ἀκολουθήσῃ ἔξοδος εἰς τὸ «κλαρί». Διότι ὁ Χασιώτης καὶ γενικῶς ὁ κάτοικος τῆς ληστοπλήκτου περιφερείας δὲν ἔχει συνείδησιν τῶν νόμων. Δι' αὐτὸν νόμος εἶνε τὸ ὅπλον. Ὁ νομοταγὴς θεωρεῖται δειλὸς καὶ περιφρονητέος. Ἀντιθέτως, ὁ ληστὴς τιμᾶται. Τὸ σπίτι τοῦ λησταρχου Μπλαντέμη—τοῦ ἀρχιληστοῦ τοῦ Δοξαρᾶ—θεωρεῖται ὡς οἶκος προσκυνήματος, ἐνῷ ὁ ὑπαρχηγός του Ψαλλίδας εἰς τὸ Περιβόλι εἶνε σεβαστὸς ἀπὸ ὅλους, παρὰ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας του. Ἐπίσης σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ληστοποίησιν παίζει ἡ ἀντεκδίκησις. Καὶ διὰ τὸ μικρότερον ἀδίκημα οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ καταφεύγουν εἰς τὸ βουνόν, ὅπου συναντοῦν ἄλλους φυγοδίκους, διὰ νὰ γίνουν δὲ δεκτοὶ ὑπ' αὐτῶν πρέπει νὰ ἐξισωθοῦν εἰς τὴν ἐγκληματολογικὴν σειρὰν καὶ δι' αὐτὸ προβαίνουν εἰς φόνους ἢ αἰχμαλωσίας. Ἡ χώρα ἡ ὁποία παρουσιάζει τὴν μεγαλυτέραν κίνησιν εἰς ληστὰς καὶ ληστοτρόφους εἶνε ἡ περιλαμβανομένη μεταξὺ τῶν χωρίων Καρατζολίου καὶ τῶν ἀνατολικῶς τῆς Κατερίνης κειμένων. Ἡ Κοζάνη, ἡ Σιάτιστα, τὰ Γρεβενὰ καὶ τὰ ἄλλα ληστοκρατούμενα μέρη τροφοδοτοῦνται διὰ ληστῶν ἀπὸ τὰ Χάσια, τὰ ὁποῖα εἶνε ἡ ληστοφωλιά. Ἡ περιφέρεια τῆς Κοζάνης δὲν ἔχει ἐντοπίους ληστάς. Ἐξαιρεῖται τὸ χωρίον Μεταξᾶ, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐγκατασταθῆ Σαρακατσαναῖοι καὶ Σκηνῖται, ἔχοντες τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς Χασιώτας ἤθη καὶ ἔθιμα.

Αὐτοὶ οἱ γενικοὶ λόγοι οἱ προκαλοῦντες τὴν ληστείαν καὶ δημιουργοῦντες τοὺς ληστάς. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλοι εἰδικοὶ λόγοι, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον εἰς τὴν πύκνωσιν τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν. Καὶ οἱ λόγοι οὗτοι—οἱ εἰδικοί—πρέπει ν' ἀναζητηθοῦν: 1) Εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα, ἧς ἕνεκα πολλοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ προβοῦν εἰς κλοπὰς καὶ διὰ ν' ἀποφύγουν τὸν ποινικὸν νόμον κατέφυγον εἰς τὸ βουνό, ὅπου συνήντησαν ἄλλους ληστάς, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐσχημάτισαν τὰς πολυπληθεῖς συμμορίας ποῦ μαστίζουν τὴν χώραν. 2) Εἰς τὴν χαλάρωσιν τῆς ἀσφαλείας τῆς ὑπαίθρου κατὰ τὴν ἐκλογικὴν περίοδον, μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ χρησιμοποιηθῇ προεκλογικῶς καὶ ληστρικὴ σφραγὶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κυβερνητικῶν συνδυασμῶν. Ὡς χαρακτηριστικὸν ἀναφέρω τοῦτο: Ὅτι ἀνώτερος ἀξιωματικός, μὴ διακρινόμενος διὰ τὰ φιλικὰ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν αἰσθήματά του, ἐζήτησε πρὸ τῶν ἐκλογῶν ν' ἀναλάβῃ ὑπευθύνως τὴν δίωξιν τῶν ληστῶν. Εἰς ἀπάντησιν ἔλαβε φύλλον πορείας διὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐνῷ εἰς καταδίωξιν τῶν ληστῶν ἀπεστέλλετο ἄλλος ἀξιωματικός, μὲ διαταγὰς πᾶν ἄλλο ἢ συντελούσας εἰς ἐξόντωσιν τῶν ληστῶν. καὶ 3) Εἰς τὴν μεγάλην ληστείαν τῶν Ἰωαννίνων, ἥτις ἐξέθρεψε νέους ληστὰς καὶ ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας τῶν παλαιῶν τοιούτων.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩ[illegible]

Ἐφθάσαμεν οὕτω εἰς τὴν [illegible] ληστρικὴν περίοδον. Τὰ [illegible] ὄργανα καθημερινῶς ἀγγέ[illegible] ληστεία εἰς τὴν Δυτικὴν Μα[illegible] τεστάλη καὶ ἡ τάξις ἀποκα[illegible] ἡμεῖς, ἐγγύτερον τῶν πραγ[illegible] σκόμενοι, πᾶν ἄλλο ἢ τοῦτο [illegible] ὑποστηρίξωμεν. Τοὐναντίο[illegible] Ὄχι μόνον δὲν βλέπομεν [illegible] καταστελλομένην, ἀλλὰ τὴν [illegible]κνουμένην μὲν ἐν Δυτικῇ Μ[illegible] πεκτεινομένην δὲ καὶ εἰς Δ[illegible]κην, ὅπου ξένα καὶ ἐντόπια [illegible]χεῖα, ἀναθαρρήσαντα ἀπὸ [illegible]τοῦσαν γενικὴν παραλυσίαν [illegible]μα τῆς ἀσφαλείας, ἐπιδίδ[illegible]στείας καὶ ζωοκλοπάς. Μ[illegible] σκόπησις τῆς ληστρικῆς δ[illegible] τὴν τελευταίαν μόνον ἑβδο[illegible]κετὴ διὰ νὰ πείσῃ κατὰ τ[illegible] Κυβέρνησις ἰσχυρίζεται ὅτ[illegible] ληστεία. Τὴν Δευτέραν ἡ [illegible] Μπαμπάνη ἐπιχειρεῖ νὰ ἐ[illegible]ταγματάρχην Πετράκην [illegible]τωσιν τοῦ Γιαγκούλα, ἑν[illegible] Κουτσουβέλου ἐγκαταλείπε[illegible]λώτους της χωρὶς ὅμως νὰ [illegible] Τὴν Τρίτην ἐνῷ συγκροτε[illegible] εἰς Λειψίσταν νομαρχῶν, [illegible]ροφυλακῆς καὶ εἰσαγγελέ[illegible] ἐξευτελίζουν τὸ Κράτος, [illegible] καὶ ἀπογυμνοῦντες στρα[illegible]ωτικοῦ ἀποσπάσματος. [illegible] ἡ συμμορία Βελόνη ἀπελε[illegible] αἰχμαλώτους της, ἀλλ' αὐ[illegible] νὰ διαφύγῃ διὰ νὰ συνεχ[illegible] της. Τὴν Πέμπτην τὸ Κ[illegible]μως ἢ ἀνεπισήμως—συν[illegible]τὰ τοῦ Μπαμπάνη, ὅστις [illegible] μαζὶ μὲ τὰ «παλληκάρια» [illegible] ἀνενόχλητος καὶ μετὰ τῶ[illegible] εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Τὸ Σ[illegible]μορίαι πυκνοῦνται, ἐμ[illegible] νέαι τοιαῦται, οἱ κάτοικοι [illegible]ται καὶ φεύγουν, ἐνῷ τὸ [illegible]ρίζεται εἰς τὴν ἀντικατά[illegible]οικητῶν τῆς χωροφυλακῆ[illegible] σπασμάτων, ὡς ἐὰν αὐτὰ [illegible]παντον διὰ νὰ καταδιωχ[illegible]τικῶς ἡ ληστεία.

ΤΑ ΜΕΤ[illegible]

Ἀλλὰ ποῖα λοιπὸν μέ[illegible]σετε, πρέπει νὰ ληφθοῦν [illegible] ἡ μάστιξ αὐτή; Δὲν εἴμ[illegible]δικοί, ἀλλ' ἀσχοληθέντε[illegible] τὰ ζητήματα τῆς ληστε[illegible] γνώμην ὅτι πρέπει πρω[illegible]στραφοῦν αἱ φωλεαὶ τῶ[illegible] θὰ καταστραφοῦν μόνο[illegible]τος ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς [illegible] ὑπαίθρου τὸ αἴσθημα τ[illegible]ταν οἱ πληθυσμοὶ πιστ[illegible]τατος κύριος καὶ αὐθέν[illegible] εἶνε τὸ Κράτος καὶ ὄχι [illegible]

—Πῶς θέλετε, μοῦ [illegible] πλούσιος κτηνοτρόφος, [illegible] τοὺς ληστάς, πῶς θέλε[illegible]μεν εἰς αὐτοὺς καὶ κατ[illegible]φὴν καὶ χρήματα, ὅταν [illegible]ριουσία μας εὑρίσκεται [illegible] τοῦ γιαταγανιοῦ των;

Ἡ ληστεία δὲν εἶνε [illegible] τὴν χώραν. Καὶ ἑπομέ[illegible]ρητον τὸ Κράτος, τὸ ὁ[illegible]δικὴν ὑπηρεσίαν κατα[illegible]στείας. Νομίζομεν ὅτι [illegible] μέσα ἡ ληστεία δὲν κα[illegible]τασθῆτε ὅτι εἴκοσιν ἡ[illegible] αἰχμαλωσίαν τῆς κυρ[illegible] γνοοῦν ποῦ εὑρίσκετα[illegible]τίνος ἀπήχθη. Διὰ νὰ [illegible]στεία θὰ ἔπρεπε: 1ον [illegible] ὁ θεσμὸς τῆς ἐφίππου [illegible]στε τὰ πεζὰ τμήματα [illegible] μὲ ἐφίππους ἢ καὶ μὲ [illegible]κόμη· 2) νὰ ἱδρυθοῦν [illegible]λακῆς εἰς ὅλα τὰ ληστο[illegible]δεθοῦν τηλεφωνικῶς [illegible] οἱ συνοικισμοὶ τῆς Δυ[illegible] 4) νὰ ἐγκατασταθοῦν [illegible] τὰς μονάς· 5) νὰ ὀρ[illegible]ταβατικὰ ἀποσπάσματ[illegible]ως τῶν Σαρακατσαναί[illegible]μιουργηθῇ εἰδικὴ ὑπ[illegible]ως τῆς ληστείας μὲ ἐ[illegible]τὰ ὑπὸ τὰς διαταγὰς [illegible]τα καὶ τῆς Δυτικῆς Μ[illegible] Ἠπείρου.

Ἡ ληστεία πρέπει [illegible] ρίζας της. Καὶ ρίζαι [illegible] της. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ [illegible]νεται τὴν Δυτικὴν Μ[illegible]ξαν τῆς Κυβερνήσεω[illegible]

Α. ΚΟΝ[illegible]

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ [illegible]
ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ [illegible]
Περίληψις προκηρύ[illegible]
Προκηρύσσομεν με[illegible] συναγωνισμὸν δι' ἐνσ[illegible]ρῶν, διὰ τὴν κατασκε[illegible] σκυροκονιάματος πε[illegible] προσφυγικοῦ συνοικι[illegible]ας, συμφώνως τῇ π[illegible] ὑποχρεώσεων κλπ. σ[illegible] τῆς παρ' ἡμῖν τεχνι[illegible] τῇ ὁποίᾳ δύνανται οἱ [illegible]νωσι γνῶσιν τῶν λε[illegible]νῶς ἀπὸ 11 1)2—[illegible]
Ὁ συναγωνισμὸς [illegible] τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρ[illegible] καὶ ὥραν 11—12 π[illegible] Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν [illegible]
Ἀθῆναι, 3 Σ)βρ[illegible]
Ε [illegible]

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων προσφυγικῶν ὑπηρεσιῶν κατηρτίσθη ὁ πίναξ γεννήσεων καὶ θανάτων τῶν προσφύγων Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1924 μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1927, ἤτοι μιᾶς τριετίας. Ὁ πίναξ ἔχει οὕτω:

Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μέχρι καὶ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1924. Ἐπὶ οἰκογενειῶν 85701 ἢ ἀτόμων 320499. Γεννήσεις 1379, θάνατοι 1603 καὶ γάμοι 1608. Ἀπὸ τοῦ Σεπ. μέχρι τοῦ Δεκ. τοῦ 1924 ἐπὶ οἰκογενειῶν 103,079 ἤτοι ἀτόμων 348701, γεννήσεις 2009, θάνατοι 4480 καὶ γάμοι 1789. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου—31 Μαρτίου τοῦ 1925 ἐπὶ οἰκογενειῶν 111050 ἤτοι ἀτόμων 417362 γεννήσεις 3412, θάνατοι 2393 καὶ γάμοι 2151. Ἀπὸ τοῦ Μαΐου—Ἰουνίου τοῦ 1925 ἐπὶ οἰκογενειῶν 113769 ἤτοι ἀτόμων 417676 γεννήσεις 3252, θάνατοι 1530 καὶ γάμοι 1544. Ἰουλίου 30 Σεπτ. 1925 ἐπὶ 115173 οἰκογενειῶν ἤτοι ἀτόμων 422732 γεννήσεις 2529, θάνατοι 2027 καὶ γάμοι 982. Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωμβρίου—Δεκεμβρίου τοῦ 1925 ἐπὶ 125622 οἰκογενειῶν ἤτοι ἀτόμων 427462 γεννήσεις 2715, θάνατοι 1628 καὶ γάμοι 1003.

Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου τοῦ 1926 ἐπὶ οἰκογενειῶν 115381 ἤτοι ἀτόμων 431744 γεννήσεις 3850, θάνατοι 3189 καὶ γάμοι 1482. Ἀπὸ Ἀπριλίου—Ἰουνίου τοῦ 1926 ἐπὶ οἰκογενειῶν 115620 ἤτοι ἀτόμων 427868 γεννήσεις 3522, θάνατοι 1140, γάμοι 895. Ἀπὸ Ἰουλίου—Σεπτ. 1926 ἐπὶ οἰκογενειῶν 116852 ἤτοι ἀτόμων 435966 γεννήσεις 3001, θάνατοι καὶ γάμοι 965. Ἀπὸ Ὀκτ.—Δεκεμβρ. τοῦ 1926 ἐπὶ οἰκογενειῶν 116271 ἤτοι ἀτόμων 435977 γεννήσεις 3007, θάνατοι 1322 καὶ γάμοι 996. Ἀπὸ Ἰαν.—Ἀπριλ. 30 τοῦ 1927 ἐπὶ 116394 οἰκογενειῶν ἤτοι ἀτόμων 439194 γεννήσεις 4227, θάνατοι 2265 καὶ γάμοι 1590 καὶ ἀπὸ Μαΐου μέχρι 31 Ἰουλίου τοῦ 1927 ἐπὶ 115728 οἰκογενειῶν, ἤτοι ἀτόμων 436675 γεννήσεις 2547, θάνατοι 1226 καὶ γάμοι 644.

Μετὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1927 ἐσταμάτησεν ἡ δημογραφικὴ παρακολούθησις τῶν προσφύγων, καταργηθείσης τῆς ἀπαραιτήτου ταύτης ὑπηρεσίας.

ΕΓΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΝΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ

Ἐπιτροπὴ προσφύγων τοῦ συνοικισμοῦ γερμανικῶν οἰκημάτων Ν. Κοκκινιᾶς παρουσιάσθη χθὲς ἐνώπιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας καὶ διεμαρτυρήθη διὰ τὴν τελείαν ἐγκατάλειψιν τοῦ συνοικισμοῦ των ὑπὸ τοῦ Δήμου Πειραιῶς.

Ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης ὑπεσχέθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι θ' ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν λῆψιν μέτρων καθαριότητος διὰ τὸν συνοικισμόν των.

—Ὑπουργικαὶ συνεργασίαι

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς ἀνταλλαγῆς κ. Παπαδᾶτος μετέβη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Ἐμμανουηλίδου ἐπὶ διαφόρων προσφυγικῶν ζητημάτων.

—Οἱ κάτοικοι Ν. Φιλαδελφείας

Διετάχθη χθὲς ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Προνοίας ὅπως ἐξακριβώσῃ ἐὰν ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Φιλαδελφείας ἔχουν ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τὸ κράτος ὑποχρεώσεις των (προκαταβολὴ κλπ.) ὡς ἐγένετο διὰ τὴν πλειονότητα αὐτῶν καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν προνομιοῦχοι μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ ἐν λόγῳ συνοικισμοῦ.

—Ἐπιθεώρησις συνοικισμοῦ

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Προνοίας κ. Χατζημπέης μετέβη χθὲς εἰς τὸν συνοικισμὸν Ν. Φιλαδελφείας ὅπου ἐπεθεώρησε τὴν ὑπηρεσίαν ἐποπτείας τοῦ συνοικισμοῦ καὶ ἔλαβε γνῶσιν τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν τοῦ συνοικισμοῦ.

—Αἱ ὁμολογίαι ἀνταλλαξίμων

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων ἡ κίνησις ἦτο χθὲς περιωρισμένη, αἱ δὲ διακυμάνσεις ἦσαν χαλαραί. Ἐδόθησαν μεταξὺ τῶν 807 καὶ 811 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 809. Τὸ ἀπόγευμα ἐτιμῶντο εἰς τὰ 806.

— Παμπροσφυγικὴ ἕνωσις δικαιούχων προσφύγων.

Ἅπαντες οἱ ὑποβαλόντες ἐκπροθέσμους δηλώσεις ἐκκαθαρίσεως περιουσίας των πρόσφυγες προσκαλοῦνται ὅπως διέλθωσιν ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἑνώσεως (ὁδὸς Περικλέους 57, ἀρ. δωμ. 30), πρὸς παροχὴν ἀναγκαιούντων στοιχείων καὶ ἐγγραφήν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀπευθυνθήτωσαν δι' ἐπιστολῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. ΣΙΝΑΝΙΔΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Χ. Γεωργακόπουλος

ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΛΒΕΤΙΑ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

Πληρώνοντες μηνιαίας δόσεις ἴσας πρὸς τὰ σημερινὰ ἐνοίκια, ἔχετε ἕνα σπῆτι τῆς ἀρεσκείας σας τελείως δικό σας σὲ πέντε χρόνια.
Πληροφορίαι: Γεωργίου Γενναδίου 4α
Πάροδος Φειδίου— Ἀκαδημίας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ
ΕΛΑΣΤΙΚΟ-Υ-ΦΑΝΤΟΙ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΙΑΤΡΟΥ ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΕΙΝΕ ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΚΗΛΗΝ
ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΩΣ
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5—ΑΘΗΝΑΙ

Die Technische Stadt
Jahresschau Dresden
„Η ΠΟΛΙΣ
ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ"
ΕΤΗΣΙΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΔΡΕΣΔΗ
ΜΑΙΟΣ—ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1928
Ἠλεκτρισμός—Φωταέριον
Ὑδραυλικά — Ἀρχιτεκτονική — Φωτισμός — Θέρμανσις
Παραγωγή— Συγκοινωνία— Εἰδησεολογία
Τεχνική διοργάνωσις ἀστυνομίας, πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, πρώτων βοηθειῶν, ὑγιεινῆς κλπ.
Η ΠΛΕΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πληροφορίας παρέχει:
Ὁ ἐντεταλμένος ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος
Α. Α. ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗ 20)22 ΤΗΛ. ΝΕΟΝ 44

ΛΟΥΪ ΝΤΥΜΥΡ

Ὁ Θεὸς σώζοι τὸν Τσάρον!

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Γιὰ τὸ δεύτερο παιγνίδι ἡ ντάμες εἶχαν ἀλλάξῃ συντρόφους καὶ ἡ Ναδία βρισκόταν τώρα ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ δικτύου μαζὺ μὲ τὸν Πρόνσκυ. Ὁ λοχαγὸς εἶχεν ἀνακτήσῃ ὅλην του τὴν αὐτοπεποίθησιν, ἐπεριπατοῦσε καμαρωτὸς καί, ὅταν ἐπερνοῦσε πλάϊ ἀπὸ τὴν νέα, τῆς ἐψιθύριζε κάποιο ἀνοιχτὸ ἀστεῖο ποὺ τὴν ἔκανε νὰ σκάῃ στὰ γέλια. Ἕνα εἶδος ἀνησυχίας κατελάμβανε τὸν Λιαπούνωφ. Δὲν ἄκουε τὰ λόγια ποὺ διήγειραν τὴ φαιδρότητα τῆς Νοδιέζδας Ἰβανόβνας. Δὲν κατώρθωνεν οὔτε νὰ φαντασθῇ. Μικροπράγματα βέβαια, ἀλλ' αὐτὰ τὰ μικροπράγματα τὸν ἐξώργιζαν. Ἀντιθέτως, ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς ρακεττιές του, ἄκουε κομμάτια τοῦ διαλόγου ποὺ ἐσυνεχιζόταν στὸν γειτονικὸ πάγκο:

— Ὁ Τσάρος ἐκπροσωπεῖ τὸν Θεόν. Δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀναμιγνυώμεθα εἰς τὰς θείας βουλάς. Ἀλλ' ἂν διὰ λόγους μυστηριώδεις καὶ ἀνεξαρτήτους, ὁ ἀντιπρόσωπος, ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς ρωσσικῆς γῆς εἶνε ἄνθρωπος ἀδύνατος, τὸ καθῆκον τῶν συμβούλων του, τῶν ὑπουργῶν του, ὅλων ὅσοι κατέχουν τὴν ἐξουσίαν ἐκ τῶν χειρῶν του, εἶνε νὰ εἶνε ἰσχυροὶ ἀντ' αὐτοῦ, χάριν τῆς περιφρουρήσεως καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀπολυταρχίας.

— Πέτυχες, Βλαδίμηρε Μητροφάνοβιτς! Ποῦ βλέπεις αὐτοὺς τοὺς σταθεροὺς συμβούλους, αὐτοὺς τοὺς ἀκεραίους καὶ ἰσχυροὺς ὑπουργούς, τοὺς ἱκανοὺς νὰ ὑποκατασταθοῦν εἰς λιποψυχοῦντα μονάρχην; Εἶσαι ὁ μόνος στὸ εἶδος σου, ἔλεγες. Φοβοῦμαι μήπως εἶνε πάρα πολὺ ἀληθινό. Γι' αὐτὸ δὲν θὰ σὲ καλέσουν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὅσον ἄνθρωπος τῆς δεξιᾶς καὶ ἂν εἶσαι, καὶ δὲν θὰ σοῦ ἐμπιστευθοῦν τίποτε ἀπολύτως, αὐτὸ εἶνε βέβαιον... Τί γίνεται τότε ἡ ἀπολυταρχία, πές μου, ὅταν ὁ μονάρχης εἶνε ἀδύνατος;... Δὲν ἀπαντᾶς, Βλαδίμηρε, σωπᾶς... Ἔ λοιπόν, τί γίνεται ἡ ἀπολυταρχία ὅταν ὁ μονάρχης εἶνε ἀδύνατος, θὰ σοῦ τὸ εἰπῶ ἐγώ. Ἡ ἀπολυταρχία πέφτει τὰ χέρια ἀνθρώπων ποὺ δὲν εἶνε οὔτε ὀρθόδοξοι τσάροι, οὔτε χρισμένοι ἀπὸ τὸν Θεόν, οὔτε χριστοί... Πέφτει στὰ χέρια τῶν...

Ἡ ὑπόλοιπη φράσις ἐχάθη μέσα στὶς ἐνθουσιώδεις κραυγὲς τῆς Ναδίας καὶ τὰ ὑπερβολικὰ κομπλιμέντα τοῦ συντρόφου της, οἱ ὁποῖοι εἶχαν κερδίσῃ τὸ παιγνίδι.

— Γιὰ τὸ ἄλλο, εἶπεν ἡ Ναδία, θὰ βάλωμε κλῆρο γιὰ τὴν κατανομὴ τῶν συντρόφων.

Καὶ πάλιν σύντροφος τῆς Ναδίας ἔτυχεν ὁ λοχαγός.

Τὸ τρίτο παιγνίδι ἄρχισεν. Ὁ Λιαπούνωφ ἔνοιωθε τὴν ψυχή του νὰ σκοτεινιάζῃ.

— Δεκαπέντε!... Δεκαπέντε μὲ κανένα!... Τριάντα — δεκαπέντε!... Σαράντα — δεκαπέντε!... Ἐκερδίσαμε!...

Στὸν κῆπον ὁ βουλευτὴς καὶ ὁ ἰδιαίτερος σύμβουλος εἶχαν ξαναρχίσει τὸν περίπατό τους. Ἡ ζωηρὴ σιλουέττα τοῦ Πουρίσκεβιτς ἐκουνιόταν, ἐχειρονομοῦσεν, ἐχτυποῦσε τὸν ἀέρα μὲ τὰ κοντά του χέρια. Κι' ἔξαφνα ἀκούσθηκε νὰ φωνάζῃ:

— Ὄχι!... ὄχι!... ὄχι!... Ἀπομένει ἡ Θεία Πρόνοια!... Μπογὲ Τσάρια χράνι!... Ο ΘΕΟΣ ΣΩΖΟΙ ΤΟΝ ΤΣΑΡΟΝ!

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης Ὀσσίνιν γιὰ τὸ δεῖπνον τοῦ Μεγάλου Ἀνακτόρου ὑπῆρξεν ἐπιβλητική. Παρέστησαν εἰς αὐτὴν ὅλοι, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Πουρίσκεβιτς, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπίσκεψις εἶχε παραταθῇ. Καμαρωτός, σπασμωδικός, ἀλύγιστος, μὲ μεγάλη στολὴ χρυσοκέντητη σ' ὅλες τὶς ραφὲς καὶ μὲ πλῆθος παράσημα, μὲ τὶς φαβορίτες στιλβωμένες καὶ φρεσκοβαμμένες, μὲ τὸ χρυσοκέντητο τρικαντὸ στὸ κεφάλι, τὸ χρυσὸ κλειδὶ στὴ μέση, ὁ γέρο θαλαμηπόλος κατέβηκεν ἀργὰ τὴ σκάλα, στηριζόμενος στὸν Στέπαν, καὶ διέσχισε τὸν προθάλαμο μ' ἕνα ξεβιδωμένο περπάτημα νευροσπάστου. Τὸν ἀκολουθοῦσεν ἡ πριγκήπισσα, μὲ φόρεμα ἀπὸ ἄσπρο μετάξι καὶ μακρυὰ πράσινη οὐρά, ἕνα διάδημα φορτωμένο σμαράγδια στὸ κεφάλι, ἕνα μεγαλειῶδες περιδέραιον διαμαντιῶν καὶ σμαραγδιῶν στὸ στεγνὸ λαιμό της.

— Μπαμπάκα, μομάκα, εἴσαστε ἐξαίσιοι! ἐνθουσιάσθηκεν ἡ Ναδία.

Τὸ αὐτοκίνητον ἐδονεῖτο μπρὸς 'στὴν ἐξώσκαλα. Ὁ Τιμοφέϊ, ὁ θαλαμηπόλος συνοδός, μὲ λιβρέαν μπλὲ ντὲ Σὰξ καὶ ψηλὸ καπέλλο μὲ αἰγκρέτα, ἐστεκόταν κοντὰ στὴν θυρίδα καὶ ἐβοήθησε τὶς Ἐξοχότητές των νὰ ἐπιβοῦν, πρὶν καθίσῃ πλάϊ στὸν σωφέρ. Τὸ αὐτοκίνητον ἐξεκίνησεν, ἀκολούθησε τὴν καμπύλην μιᾶς δενδροστοιχίας, ἐπέρασε τὴν ἐξώπορτα, ἐστράφη πρὸς τὴν Ραζμποδνάϊα καὶ ἀνακατώθηκε στὸ κῦμα τῶν αὐτοκινήτων καὶ τῶν ἁμαξῶν ποὺ, μέσα στὸ διάφανο μούχρωμα, κατηυθύνοντο πρὸς τὸ Μεγάλο Ἀνάκτορον, τοῦ ὁποίου ἐφαίνοντο ἡ σειρὲς τῶν φωτισμένων παραθύρων ποὺ ἐπάλευαν μὲ τὶς ζωηρὲς ἀκόμη ἀκτῖνες τοῦ δύοντος ἡλίου.

— Δειπνεῖτε μαζύ μας, Βλαδίμηρε Μητροφάνοβιτς; ἐρώτησεν ἡ στρατηγίνα.

Ὁ Πουρίσκεβιτς ἐζήτησε συγγνώμη. Ἔπρεπε νὰ γυρίσῃ τὸ ἴδιο βράδυ στὴν Πετρούπολι.

— Θὰ παραστῆς αὔριο στὴν ὑποδοχὴ τοῦ Πουανκαρὲ στὴν πρωτεύουσα, ἐρώτησεν ὁ Πέτρος Πέτροβιτς.

— Ἐγώ; Ὑπὸ ποίαν ἰδιότητα;... Ἡ Δούμα δὲν ὑπάρχει. Ἐπίσκεψις στὴ Δούμα δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ αὐριανοῦ προγράμματος. Καμμιὰ ἀντιπροσωπεία τῆς Δούμας δὲν θὰ γίνῃ δεκτὴ σὲ καμμιὰν ἀπὸ τὶς ἐπίσημες τελετές. Ἀλλὰ ὁμολογῶ ὅτι εἶμαι περίεργος νὰ ἰδῶ τὴν ὑποδοχὴ ποὺ θὰ κάμῃ ὁ πληθυσμός μας σ' ἕνα Πρόεδρο Δημοκρατίας.

— Μὲ δυὸ λόγια, εἶσαι ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς συμμαχίας;

Ὁ Πουρίσκεβιτς ἐδίστασε μιὰ στιγμή, ἔπειτα ἀπήντησεν:

— Εἶμαι κατὰ τῆς συμμαχίας ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ ὑπὲρ τῆς συμμαχίας ἐν περιπτώσει κινδύνου πολέμου. Ἀλλὰ μιὰ καὶ ὅλος ὁ κόσμος εἶνε εἰρηνόφιλος στὴ Ρωσσία, εἰρηνόφιλος μέχρι δειλίας, ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος μέχρι τοῦ τελευταίου τῶν μουζίκων, μιὰ καὶ εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ δεχώμεθα ταπεινῶς, εἰς τὸ μέλλον ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ὅλας τὰς ὕβρεις ποὺ μᾶς στέλλουν ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ κόσμος, ἡ περίπτωσις κινδύνου πολέμου ἀποκλείεται. Εἶμαι ὅθεν κατὰ τῆς συμμαχίας.

Ὁ Λιαπούνωφ ἐθυμήθηκε γιὰ δεύτερη φορὰ τὴ συνομιλία ποὺ εἶχε, τὸ πρωΐ, μὲ τὸν κόμη Χερεμέτιεφ.

Καὶ ὁ ζωηροκίνητος βουλευτὴς τῆς δεξιᾶς, ἀφ' οὗ ἔφιλησε καὶ ἔσφιξε τὰ χέρια, ἐφώναξεν ἕνα ἁμάξι καὶ ἔφυγε γιὰ τὸν σταθμό.

— Τί φανατικός! εἶπεν ὁ Πρόνσκυ στὸν Λιαπούνωφ, ἐνῷ ἐσήμαινε τὸ πρῶτο κουδούνισμα ποὺ ἀνήγγελλε τὸ δεῖπνον καὶ ἡ στρατηγίνα καὶ ἡ Ναδιέζδα Ἰβάνοβνα ἀπεσύροντο γιὰ νὰ ντυθοῦν. Ἂν πιστέψῃ κανεὶς αὐτὸ τὸ ἐνεργούμενον, ἡ Ρωσσία δὲν εἶνε πιὰ παρὰ ἕνας λαὸς εὐνούχων!... Ἀλλὰ σᾶς ἀφίνω μιὰ στιγμή. Πρέπει νὰ πάω σπίτι μου νὰ ξαναφορέσω τὴ στολή μου.

Ἔπειτα ξαναγυρίζοντας:

— Ἀ προπό, ἀγαπητέ, μπορεῖτε νὰ μὲ δανείσετε πεντακόσια ρούβλια; Φαντασθῆτε ὅτι ἀγόρασα μιὰ κιλότα, χθὲς τὸ βράδυ, στὴ λέσχη τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πέτερχοφ, κ' ἔτσι βρίσκομαι σχεδὸν ἀπένταρος. Ἀδύνατον νὰ πάω στὴν Πετρούπολι νὰ ἰδῶ τὸν τραπεζίτη μου. Δὲν θὰ πορέσω νὰ περάσω ἀπὸ ἐκεῖ παρὰ τὴν Πέμπτη, μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν. Πεντακόσια ρούβλια μοῦ φθάνουν ἕως τότε... καὶ ἐπειδή, καταλαβαίνετε, δὲν μπορῶ νὰ ζητήσω αὐτὴ τὴ μικρὴ ἐκδούλευσι ἀπὸ τὸν Πέτρον Πέτροβιτς...

— Ἐξ αἰτίας τοῦ καυγᾶ σας;... Μὰ ἐσυμφιλιωθήκατε...

— Ἀκριβῶς... Τὸν ἐφίλησα κι' ὅλας!... Πῶς θὰ σᾶς ἐφαινόμουν, ἀγαπητέ μου;

— Πολὺ σωστά... εἶνε ζήτημα λεπτότητος.. Μετὰ χαρᾶς, Γιοῦρι Φιλίπποβιτς...

Ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του πέντε χαρτονομίσματα τῶν ἑκατὸ ρουβλίων, τὰ ὁποῖα ὁ Πρόνσκυ ἐτσέπωσεν ἀδιάφορα.

— Μὲ βγάζετε ἀπὸ μιὰν ἀμηχανία λιγάκι γελοία, συγχωρῆστε με... Σὲ λίγω ἀγαπητέ!...

Καὶ ὁ λοχαγὸς ἔσπευσε μὲ τὶς λαστιχένιες σόλες του πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπαύλεως, ἐνῷ ὁ ὑπίλαρχος ἐπήγαινε κι' αὐτὸς στὸ δωμάτιόν του.

Μετὰ εἴκοσι λεπτά, ὅλοι ἐξαναβρίσκοντο γύρω ἀπὸ τὰ ὀρεκτικά. Ἡ Ναδία, μὲ φόρεμα ἀνοικτὸ πράσινο, ἦταν θεσπεσία. Ὁ Λιαπούνωφ δὲν ἐχόρταινε νὰ τὴν κυττάζῃ. Ὅτι ἡ νέα αἰσθανόταν κάποια κλίσι πρὸς αὐτόν, ἦταν βέβαιος· ἀλλ' ἀνησυχοῦσεν ὅλο καὶ περισσότερο γιὰ τὸ λοχαγὸ ποὺ τὴν ἐτριγύριζεν ἐπίμονα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΧΟΛΗ ΜΕΓΑΡΕΩΣ-ΧΑΤΖΗ Ι'ΩΑΝΝΟΥ
ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ
Πλῆρες Δημοτικὸν Σχολεῖον.—Πρακτικὸν Γυμνάσιον (τὸ μόνον ἰδιωτικὸν ἐν Ἑλλάδι.—Ἐμπορικὴ Σχολὴ (ὁμόταγὴς ταῖς δημοσίαις).—Γαλλικά. Ἀγγλικά.
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 9—12 π. μ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ὁδὸς Πατησίων 132 (στάσις Ἰθάκης)

Μὴ δὲν ἔχετε Dentol σπῆτι σας καὶ ἔπαθες τέτοια χάλια;
DENTOL
Τὸ DENTOL (ὑγρόν, πάστα κόνις, σάπων) εἶνε ὀδοντόκρεμα τὰ μέγιστα ἀντισηπτικὴ καὶ εὔγευστος συνάμα, μὲ ἄρωμα λίαν εὐχάριστον.
Κατασκευαζόμενον συμφώνως μὲ τὰ ἔργα Παστέρ, τονώνει τὰ οὖλα, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν κάμνει τὰ δόντια νὰ ἀπαστράπτουν ἀπὸ λευκότητα· ἐξαλείφει τὴν δυσάρεστον ὀσμὴν τοῦ στόματος καὶ συνιστᾶται ἰδιαιτέρως εἰς τὰς καπνιζούσας. Ἀφήνει εἰς τὸ στόμα μίαν εὐχάριστον καὶ διαρκῆ αἴσθησιν δροσερότητος.
Τὸ DENTOL εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ καλὰ ἀρωματοπωλεῖα καὶ εἰς τὰ φαρμακεῖα.
ΔΩΡΟΝ. Ἀρκεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ τις εἰς τὸν κ. Φ. Ι. Κόρπην, πλατεῖα Καπνικαρέας 8 Ἀθῆναι, τὴν παροῦσαν ἀγγελίαν τῆς ἐφημερίδος «Πρωΐα» ἵνα λάβῃ δωρεὰν ἓν δεῖγμα DENTOL.

Ο ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΗΛΙΑΣ Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΛΑΜΑΙ ΟΔΟΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ ΤΗΛΕΦ. (139)
ἀσχολούμενος μὲ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν εἰδῶν τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου Ὑφασμάτων, Ἀποικιακῶν, Ὑαλικῶν, Σιδηρικῶν, Ναυτιλιακῶν, Δερμάτων, Ψιλικῶν κλπ. ὡς καὶ ἐγχωρίων προϊόντων, ΖΗΤΕΙ νὰ ἀναλάβῃ διαφόρους ἀντιπροσωπείας Οἴκων καὶ Ἐργοστασίων Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ. Δίδει Références τραπεζιτικάς.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου Ἀνδριτσαίνης

ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑ (Ταχ. ἀν)σις). — Τὸ συνελθὸν ἐνταῦθα συνέδριον, μετὰ τὰς ἀναπτυχθείσας ὑπὸ τῶν ὁμιλησάντων γνώμας, ἐνέκρινε τὸ κάτωθι ψήφισμα:

«Τὸ συγκροτηθὲν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Συλλόγου Τεχνιτῶν Ἀνδριτσαίνης Συνέδριον τῶν ἐμπόρων, τεχνιτῶν, γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας, συνεδριάσαν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου τὴν 27, 28, 29 καὶ 30 Αὐγούστου 1928 καὶ ἀφοῦ συνεζήτησεν ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀκούσαν καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν γνώμας τῶν ὁμιλησάντων Σου Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Ἀνδρέα, τοῦ κ. Χ. Μ. Αἰλιανοῦ δικηγόρου καὶ προέδρου του, Γεν. Γαρδίκη νομογεωπόνου Μεσσηνίας, Εὐγ. Μασσούρα δοκίμου νομογεωπόνου Μεσσηνίας, Κ. Ἀδαμοπούλου ἐπόπτου Γεωργ. Συνεταιρισμῶν Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, Ἀντ. Θ. Παπαγεωργίου, δικηγόρου, Ἰωάννου Κοσμοπούλου ὀργανωτοῦ Συλλόγων, Κ. Ι. Παπαηλιοπούλου δασάρχου, Δημ. Κιουσοπούλου, Ι. Γουλιάμου, Κ. Προυσαλίδου καθηγητῶν, Ἀντ. Γραικιώτου δικηγόρου, Ἀνδρ. Ἀνδριοπούλου ἰατροῦ καὶ Ι. Μπούτη βουλευτοῦ Ὀλυμπίας

Ψηφίζει

Νὰ παρακληθῇ ἡ Κυβέρνησις:

1) Νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα δημητριακῶν καρπῶν διὰ τὴν πρώϊμον σποράν τοῦ ἀρχομένου ἔτους 1928—1929 εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων τοῦ δήμου Ἀνδριτσαίνης, Ἀλιφείρας καὶ ὀρεινῆς Φυγαλείας, τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ τοῦ παρελθόντος ἔτους κατεστράφη ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν καὶ τῆς ἐνσκηψάσης ἀκρίδος.

2) Νὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς σκληρῶς δοκιμασθέντας κατοίκους τῶν ἀνωτέρω δήμων ἀνάλογον χρηματικὸν βοήθημα, ἔστω καὶ ὑπὸ τύπον δανείου, ὅπως συντηρηθῶσι μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας, καθόσον λιμώττοντες διατρέχουν ἄμεσον κίνδυνον νὰ ἀποθάνωσιν ἐκ τῆς πείνης.

3) Νὰ ἀποπερατωθῇ τὸ ἀπὸ Φρύο— Γκρέκα ἀπομένον τμῆμα τῆς ἁμαξιτῆς ὁδοῦ Ἀνδριτσαίνης — Κρεσταίνων, ζήτημα ζωτικώτατον τῆς ἐπαρχίας.

4) Νὰ ἀποπερατωθῇ ἡ ἀπὸ ἐτῶν ἀρξαμένη ἁμαξιτὴ ὁδὸς ἀπὸ Ἀνδριτσαίνης εἰς ναὸν τοῦ Ἐπικουρίου Ἀπόλλωνος, χάριν τῶν πολυαρίθμων ἐπισκεπτῶν τοῦ περικαλλοῦς τούτου μνημείου τῆς ἀρχαιότητος.

5) Νὰ διορισθῇ γεωπόνος μὲ ἕδραν τὴν Ἀνδρίτσαιναν ὅστις περιοδεύων νὰ διδάσκῃ τοὺς χωρικοὺς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ τὴν δενδροκομίαν, ὡς ἐπίσης νὰ παραδίδῃ γεωπονικὰ μαθήματα εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἑλλην. σχολεῖον, παρακαλουμένου τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὅπως περιλάβῃ τὸ μάθημα τοῦτο ὡς ὑποχρεωτικὸν εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ εἰρημένου σχολείου.

6) Νὰ ἀποσταλῇ μὲ εἰδικὸν δενδροκόμον, ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἢ Μαρτίου ἱκανὴ ποσότης ἐμβόλων, ἀπὸ καστανέας, ἐλαίας, ἀχλαδέας καὶ φυστικέας πρὸς ἐμβολιασμὸν τῶν ὑπαρχόντων ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰ ὀρεινὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας ἀγρίων τοιούτων δένδρων, διδασκομένων ἐν ταὐτῷ τῶν χωρικῶν ἐμπράκτως τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν δένδρων.

7) Νὰ ἀποσταλῶσι κατὰ τὸν προσεχῆ Φεβρουάριον εἰς τὸν διορισθησόμενον γεωπόνον, ἄλλως εἰς τὴν ἐνταῦθα Φιλοδασικὴν Ἕνωσιν, κατ' ἐλάχιστον ὑπὲρ τὰ χίλια φυτώρια μωρεοδένδρων, ἅτινα εὐδοκιμοῦσιν εἰς τοὺς ὀρεινοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας μας, ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς χωρικούς, πρὸς ἀναγέννησιν τῆς ἄλλοτε ἀκμαζούσης σηροτροφίας.

8) Νὰ λειτουργήσῃ τὸ ταχύτερον ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα καὶ νὰ ἱδρυθῇ ὑποκατάστημα ἐν Ἀνδριτσαίνῃ.

Νὰ διαβιβασθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν Σὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς ἄλλας ἁρμοδίας ἀρχάς, εἰς τοὺς βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας κ.κ. Ι. Μπούτην καὶ Κ. Βουδούρην καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ Τύπου.

Ἐγένετο ἐν Ἀνδριτσαίνῃ τὴν 30ὴν Αὐγούστου 1928.

Ὁ Πρόεδρος
ΧΡ. Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Κιουσόπουλς, Ν. Παπανικολάου»

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Ποῖαι Κοινότητες θὰ πληρωθοῦν Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον

Συνεχιζομένης τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ Συμπληρωματικοῦ μητρῴου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνεργείων αὐτῆς τῶν λειτουργούντων ἐν τῷ κτιρίῳ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 146 (Β' Πάτωμα) καὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ὑποκαταστήματός της.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ τὰ ἀκόλουθα:

Τὴν Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον 6ην, 7ην καὶ 8ην Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους θὰ καταβληθῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων, τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι κοινότητας:

Ἀριθ. Μητρ.		
421	Κιουπλίων	Ἐπαρχίας
438	Λύγδων	Νικαίας
470	Λαμψάκου	Ἡλιουπόλεως
405	Λοντζίων	Δαρδανελλίων
414	Λαραχάνης	Χαλδείας
390	Λερίου	Ροδοπόλεως
424	Λειβαδίων—Τσοπανοῦ	Θεοδοσουπόλεως
377	Λαχανᾶ	Ροδοπόλεως
507	Λεύκης	Χαλδείας
457	Λαγκάδος	Νικαίας
415	Λατίκ-Κιοπρου	Κυζίκου / Ἀμασείας

Οἱ δικαιοῦχοι θὰ πληρώνωνται τὴν ἀποζημίωσιν των εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων καὶ ἑνὸς πιστοποιητικοῦ ταυτότητος μὲ τὴν φωτογραφίαν των ἐκδιδομένου ὑπὸ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προσφυγικῆς Ὀργανώσεως ἢ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ ὅπερ θὰ φέρῃ βεβαίωσιν τῆς Ἀστυνομίας περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ δικαιούχου καὶ τῆς μονίμου διαμονῆς του.

(Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος)

E. ZEPF'SCHES INSTITUT, STUTTGART
Εἰδικὴ Ἐμπορικὴ Σχολὴ Stuttgart μετ' Οἰκοτροφείου, ἱδρυθεῖσα τῷ 1904
Ἀποστέλλει δωρεὰν Κανονισμὸν εἰς πάντα αἰτοῦντα

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Π. Παπαδόπουλον. Παλ. Ἀκράτας. Οἱ στρατεύσιμοι τῆς ἐπαρχίας Ναυπάκτου θὰ κληθοῦν μὲ τὴν πρώτην σειράν, δηλαδὴ 1—8 Σεπτεμβρίου.

κ. Χρῆστον Λαμπρόπουλον. Τρίπολιν. Ἐδημοσιεύθησαν καὶ αἱ δύο ἐγκύκλιοι (καὶ τῆς ὀνομασίας καὶ τῆς τοποθετήσεως). Ἡ ἐγκύκλιος τῆς ὀνομασίας φέρει ἀριθμὸν 313.

κ. Θ. Θεοδωρόπουλον. Μεσσήνην Καλαμῶν. Διαγωνισμὸς διὰ τὴν πρόσληψιν δὲν ἔχει γίνει, οὔτε πρόκειται νὰ γίνῃ. Εἶχε προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς διὰ τὴν εἰσαγωγὴν μαθητῶν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἰατρικὴν Σχολήν, ἀλλὰ ἡ προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων ἔληξε.

κ. Νικ. Κασκ. Κιάτον Κορινθίας. Θὰ ὑποβάλητε αἴτησιν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπισυνάψητε καὶ τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Γυμνασίου. Αἱ ἐξετάσεις θὰ διενεργηθοῦν τὴν 15 7)βρίου.

κ. Σαράντον Θεοδωρακόπουλον Ἄργος. Πρέπει νὰ εἶνε ἐντελῶς ἀρτιμελεῖς.

κ. Κ. Π. Κωστόπουλον. Αἴγιον. Θὰ ὑποβάλητε αἴτησιν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπισυνάψετε τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Γυμνασίου μετὰ πιστοποιητικοῦ ἀρτιμελείας. Ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς λήγει τὴν 15 Σεπτεμβρίου.

κ. Δ. Γρυπιώτην Σόροβιτς. Αἰτηθεῖσαν ἐφημερίδα ἀποστέλλομεν ταχυδρομικῶς.

κ. Γ. Νικολάου Πάτρας. Δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ τοιοῦτος διαγωνισμός.

κ. Φαίδωνα Κέρκυραν. Ἡ Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολὴ ἔγινε τμῆμα τῶν Φυσικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὥστε πρέπει νὰ ἀποταθῆτε ἐκεῖ.

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ
«Φαρμακεῖον Σπυρ. Μάνεση
Ἀργοστόλιον
Σᾶς παραθέτω δύο περιστατικὰ βεβαιωθείσης ἑλονοσίας, εἰς ἃ ἡ ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ ἔδωκεν ἄριστα ἀποτελέσματα, ἐφ' ὃ καὶ συγχαίρω ὑμᾶς».
Ἔκθεσις Ἀρχιάτρου κ. Σωφρόνη Ἐμμανουὴλ
Ἐπὶ τοῦ δοκιμασθέντος φαρμάκου (ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ)
Δεσποινὶς Α. Ν. Δ., Διδασκάλισσα Ναυπλίου, ἐτῶν 24.
Πρὸ τριετίας ἔπαθεν ἐξ ἑλονοσίας μετὰ γαστρικῶν φαινομένων. Οἱ παροξυσμοὶ ἐπανελήφθησαν τετράκις παρὰ τὴν δι' ἐνέσεων θεραπείαν καὶ ἐσωτερικὴν χρῆσιν Κινίνης (1—15 γραμμ. ἡμερησίως) κατέπαυσαν δὲ μετὰ 1 1)2 μῆνα. Ἔκτοτε διῆγε καλῶς.
Π. Κ. Τὴν 10ην Μαΐου πρὸ τετραώρου ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεώς μου κατελήφθη ὑπὸ πυρετοῦ (40.1°) εἰσβαλλόντος διὰ ρίγους ἰσχυροῦ. Γλῶσσα ἐπίχριστος ἐλαφρῶς. Κοιλία μαλακή, σπλὴν διογκωμένη. Ἀναπνευστικόν, κυκλοφορικὸν οὐδέν. Ἀλγεῖ κατὰ τὰς ἀρθρώσεις καὶ αἰσθάνεται κακουχίαν καὶ κάματον. Ἐξέτασις αἵματος διὰ πλασμώδια Λαβεράν θετική.
Χρῆσις.—Τρία tria cid Ehrlich- Μετὰ 8 ὥρας ἡ θερμοκρασία κατῆλθεν εἰς τοὺς 37.5°. Τὴν ἐπομένην (16-5-27) ἀπύρετος. Ἐχορηγήθη ἡ (Παστερίνη) ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς 16 Μαΐου, ἔλαβε 4 Κάψουλες τὴν ἐπομένην καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ἐλάμβανε 5 Κάψουλες ἡμερησίως. Εἶτα ἐπὶ 6 ἡμέρας μίαν ἡμερησίως καὶ εἶτα ἐπανάληψις 5 τὴν ἡμέραν ἐπὶ 3 ἡμέρας.
Ὁ παροξυσμὸς δὲν ἐπανελήφθη μέχρι σήμερον (19-6-27).
Ν. Γ. Ναύπλιον, ἐτῶν 16, (24 Μαΐου 1927).
Παροξυσμὸ ὅμοιος τῷ ἄνω. Ρῖγος ὄχι ἔντονον. Σπλὴν διογκωμένη ἀρκετά. Ἔπαθε καὶ πάσχει ἐξ ἑλονοσίας. Ἐχορηγήθη ἡ (Παστερίνη) διὰ 4 Καψοῦλες ἡμερησίως ἐπὶ πενθήμερον. Εἶτα 2 δι' ἡμέρας ἐπὶ ὀκταήμερον.
Ἡ (Παστερίνη) δοκιμασθεῖσα εἰς τὰ δύο ταῦτα σαφῆ περιστατικὰ ἐξηλεγμένης ἑλονοσίας ἔδωκεν ἄριστα ἀποτελέσματα.
Ἐμμαν. Σωφρόνης

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοπρασία προμηθείας γαιανθράκων

Ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Σιδ)μων τοῦ Ἑλλην. Κράτους ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν προμήθειαν 5000 περίπου τόννων γαιανθράκων Κάρδιφ, παραδοτέων τσὶφ εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης, συμφώνως τοῖς ὅροις τοῖς κατατεθειμένοις παρὰ τῷ τμήματι Προμηθειῶν, Γ' Σεπτεμβρίου ἀριθ. 5. Προσφοραὶ δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 15ης τρέχοντος ἡμέρας Πέμπτης. Οὐδεμία προσφορὰ δεκτὴ ἄνευ τῆς ἐν τοῖς ὅροις τῆς δημοπρασίας καθοριζομένης ἐγγυοδοσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1928

(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ.)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἀνοικτῶν προσφορῶν τὴν 13ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) ὁδὸς Κηφισσίας 3, ἐνταῦθα, διὰ τὴν προμήθειαν 1055 αἰγοπροβάτων, ἐξ ὧν 375 αἶγες, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν συνοικισμῶν Πλατανακίου, 330 πρόβατα Σκάλας Ὠρωποῦ καὶ 350 πρόβατα Ἀναβύσσου.

Τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα ἡμῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὸ προχθεσινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἑλληνική» συνεχιζούσης ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῶν ἐκλογῶν τὴν κατὰ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος πολεμικήν της, ἀνέγνωσα ὅσα περὶ τῶν εὐθυνῶν μου διὰ τὴν ἐκλογικὴν ἀποτυχίαν τῶν περιφερειῶν Πατρῶν καὶ Καλαβρύτων, ἀνέγραφε ὁ εἰδικῶς εἰς ταῦτα ἀσχολούμενος ἀρθρογράφος της.

Χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ ἀναμιχθῶ εἰς τὴν διεξαγομένην συζήτησιν περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐκλογικῆς ἀποτυχίας τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, συζήτησιν ἣν θεωρῶ ἄκαιρον, ὡς ἐκ τοῦ τύπου δὲ ὑφ' ὃν διεξάγεται καὶ τῶν ὑποδηλουμένων σκοπῶν τῶν ἐπιτιθεμένων κατὰ τῶν διαχειρισαμένων τὰ τοῦ Ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, ἀνάρμοστον, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω τὰ ἑξῆς:

Ὅτι τὰς εὐθύνας μου, θὰ ἀποδώσω ἐν καιρῷ, οὐ μακρὸν ἀπέχοντι, εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ Λαϊκὸν Κόμμα τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος ἐντολεῖς μου, μόνοις δικαιουμένοις εἰς τοῦτο.

Ὅτι δὲν θὰ λείψω νὰ ἐκπληρώσω πάσας τὰς ἐπιβαλλομένας μοι ὑποχρεώσεις ὡς μέλους τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, τόσον πρὸς τὴν ὑπεύθυνον Διεύθυνσιν τούτου, ὅσον καὶ τοὺς ὁμόφρονάς μου.

Ὅτι, πρὸ παντός, οὐδεμίαν αἰσθάνομαι ὑποχρέωσιν λογοδοσίας, οὐδὲ δύναμαι νὰ ἐπιτρέψω εἰς ἐμαυτὸν οἱανδήποτε ἐμπλοκὴν εἰς συζήτησιν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες καθ' ὅλην τὴν διαρεύσασαν περίοδον, καθ' ἣν τὸ Λαϊκὸν κόμμα διεξῆγε τραχύτατον ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀντιπάλων, ἀντὶ νὰ παρίστανται αὐτῷ καὶ ἐνισχύουσι τὸν ἀγῶνά του, ὡς μοναδικὸν σκοπόν των ἔθετον, τὴν διὰ παντὸς τρόπου κατατριβήν του καὶ μείωσιν τοῦ κύρους τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ παραγόντων, ἐν ταὐτῷ καὶ κυριωτέρων παραγόντων τῆς ἀντιβενιζελικῆς παρατάξεως.

Μετὰ ἰδιαιτέρας τιμῆς
Βασίλειος Ν. Σαγιᾶς

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΖΗΤΟΥΝ ΠΑΡΑΤΑΣΙΝ

Κύριε Διευθυντά,

Ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιδράσεως, τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ἐπὶ τῆς ὑγείας ἡμῶν ἡ τελευταίως ἐνσκήψασα γνωστὴ ἐπιδημία, αὕτη τείνει νὰ δημιουργήσῃ ζήτημα ἀπωλείας τοῦ παρόντος πανεπιστημιακοῦ ἔτους δι' ἡμᾶς τοὺς φοιτητάς, οἵτινες πρόκειται νὰ προσέλθωμεν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ 8)βρίου. Καὶ ἐξηγούμεθα: Πάντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς κατηγορίας αὐτῆς οἱ φοιτηταὶ σπουδάζομεν καὶ συγχρόνως ἐργαζόμεθα ἄλλοι πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου καὶ ἄλλοι πρὸς συντήρησιν οἰκογενειῶν, μὴ ἔχοντες τὰ χρήματα καὶ τὰ πρὸς ἄνεσιν ἀπαραίτητα ἐφόδια, ἅτινα θὰ μᾶς ἐπέτρεπον τὴν προσέλευσιν κατὰ τὸν Ἰούνιον. Ἂν καὶ ἐκοπιάζωμεν ἕνεκα τῆς ἐργασίας, ἐν τούτοις διὰ νὰ σπουδάσωμεν, δὲν παύομεν ἀφιεροῦντες τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς μας πρὸς μελέτην, πολλῶν ἐξ ἡμῶν παρακολουθούντων καὶ νυκτερινὰ φροντιστήρια. Ἐνέσκηψεν ἡ ἐπιδημία τοῦ δαγκείου καὶ ἀπωλέσαμεν ἀνεκτίμητον δι' ἡμᾶς χρόνον. Δέκα ἡμέρας στὸ κρεββάτι, 10—15 διὰ νὰ συνέλθωμεν ἐκ τῆς ἀναποφεύκτου ἐξαντλήσεως καὶ αὐτὰς ὄχι ἀναπαυόμενοι ἀλλ' ἐργαζόμενοι.

Εἶνε φυσικόν, εἶνε δίκαιον, εἶνε φιλάνθρωπον νὰ δοθῇ μία παράτασις τοὐλάχιστον 15 ἡμερῶν εἰς τὸν χρόνον τῶν ἐξετάσεων. Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, κύριε Διευθυντά, ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὸ δίκαιον ἡμῶν, δὲν θὰ παύσετε διακηρύσσοντες ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος σας τὴν ὀφειλομένην ἀναγνώρισιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Σ)τῆς Πρυτανείας.

Μὲ ἐκτίμησιν
Πολλοὶ Φοιτηταί

3)9)28.

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν δηλώσεων τοῦ ἐμπορικοῦ συμβούλου τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως κ. Σόλμον πρὸς τὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» ἐν Παρισίοις, εἶνε λυπηρὸν ταυτοχρόνως καὶ εὐχάριστον, ὅτι ἔρχεται ξένος ἐπιφανὴς νὰ ὑποδείξῃ τὸ συμφέρον ὅπερ θὰ ἔχῃ ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ τουρισμοῦ. Εἶνε λυπηρὸν διότι καὶ μεταπολεμικῶς ἰδίᾳ ὁπότε τόσην μεγάλην σημασίαν ἔχει ἡ εἰσροὴ ξένου ὑγιοῦς νομίσματος εἰς τὴν χώραν μας, οὐδεμία κατεβλήθη παρ' ἡμῖν σοβαρὰ προσπάθεια ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐκ τοῦ τουρισμοῦ ὠφελημάτων.

Καὶ ναὶ μὲν ἐπῆλθον βελτιώσεις εἰς τοὺς ὅρους διαμονῆς τῶν ξένων ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' αὕτη περιωρίσθη μόνον εἰς ὀλίγας μεγαλοπόλεις της, εἰς τὰς ὁποίας διάφοροι ὀργανισμοὶ καὶ ἰδιῶται, ὡς ἡ ἑταιρεία Ξενοδοχείων ἐν Ἀθήναις, οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ «Μεντιτερρανὲ» ἐν Θεσσαλονίκῃ κλπ. ἀντὶ μεγίστων χρηματικῶν θυσιῶν ἀνήγειραν ὁμότιμα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ξενοδοχείων, ἀποβλέποντες κυρίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, καθότι αἱ σημεριναὶ των ἐπιχειρήσεις μόνον ζημίας τοῖς ἀποφέρουν. Πρόσφατος εἶνε ὁ θόρυβος ὅστις ἠγέρθη ἐκ τοῦ κινδύνου ὃν διέτρεξε τὸ δεύτερον νὰ περιέλθῃ εἰς ξένας χεῖρας. Καὶ πότε εἴδομεν τὸ Κράτος συγκινούμενον ἐκ τῆς ἀπωλείας ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων, νὰ ἡγηθῇ μιᾶς τελείως ὠργανωμένης κινήσεως εἰς τὴν ὁποίαν νὰ κληθῶσι πάντες, ἐπίσημοι καὶ ἰδιῶται, νὰ συμβάλωσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ;

Ἀντὶ τούτου εὑρίσκομεν εὐκολώτερον νὰ καταφερώμεθα ἑκάστοτε ἐναντίον ἑνὸς ἀποδιοπομπαίου τράγου, τῆς ταλαιπώρου ὑπηρεσίας Ξένων καὶ Ἐκθέσεων, ὡς ἐὰν ἦτο δυνατὸν μὲ τὰ ἀστείως γλίσχρα μέσα ἅτινα τῆς παρέχει ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς καὶ μὲ τὰ γνωστὰ ἐν τῇ ἑλληνικῇ γραφειοκρατίᾳ ἐμπόδια καὶ ἀντιπολιτευτικὰς στενοκεφαλίας ἑτέρων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὧν ἐπικαλεῖται τὴν συνεργασίαν νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ὄγδοον θαῦμα τῆς ἀνακτήσεως ἐν Ἑλλάδι τοῦ τουρισμοῦ. Κατόπιν τούτων εἶνε δυνατὸν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαν νὰ διαφημίσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸν ἑλληνικὸν τουρισμόν, ἐφόσον εἶνε εἰς πάντας γνωστὴ ἡ ἐν Ἑλλάδι κατάστασις ἀπὸ ἀπόψεως ξενοδοχείων, ἐλλείψεως συγκοινωνίας, εἰς ἃς προστεθῇ ἤδη καὶ τὸ ζήτημα ἀσφαλείας τῶν περιηγητῶν;

Διὰ νὰ ἐννοηθῇ δὲ ποίας ἀντιλήψεις σχετικῶς εἶχον οἱ ἰθύνοντες μέχρι τοῦδε ἀρκεῖ τὸ ἑξῆς γεγονός:

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως ἡ ἡμετέρα ὀργάνωσις ἐν συνεννοήσει πρὸς τὴν Πανελλήνιον Ἕνωσιν Αὐτοκινητιστῶν εἶχεν ὑποβάλει ὑπόμνημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δι' οὗ ὑπεδείκνυε τὸν τρόπον τῆς χρηματικῆς ἐνισχύσεως διὰ τὴν... ὅτι ἄνευ αὐτῆς οὐδεμία συζήτησις δύναται νὰ γίνῃ περὶ ἀναπτύξεως τοῦ τουρισμοῦ, ἀφ' ἑνὸς τῆς Κρατικῆς Ὑπηρεσίας Ξένων καὶ Ἐκθέσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τόσον τῆς ἡμετέρας ὀργανώσεως, ἥτις παρ' ὅλας τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων ἃς δαπανᾷ κατ' ἔτος ἐξ εἰσφορᾶς τῶν μελῶν της, διὰ τὸν τουρισμὸν παρ' ἡμῖν, ἔχει ἐκκρεμεῖς τὰς περισσοτέρας τῶν προγραμματικῶν της ἐργασιῶν ἐλλείψει ἐπαρκῶν χρηματικῶν μέσων, ὅσον καὶ τῆς εἰρημένης Ἑνώσεως πρὸς ἵδρυσιν ταμείου συντάξεως καὶ ἀλληλοβοηθείας καὶ τεχνικῆς σχολῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ὁδηγῶν, καὶ τοῦτο ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ Κράτους, ἀλλ' αὐτόχρημα ἐξ εἰσφορᾶς αὐτῶν τῶν αὐτοκινητιστῶν, οἵτινες διέβλεπον ἐκ τῆς ἑκουσίας ταύτης εἰσφορᾶς τὸ προφανὲς συμφέρον των. Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτὴ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας Ξένων καὶ Ἐκθέσεων, ἥτις συνέταξε σχετικὸν νομοσχέδιον. Κατόπιν τούτου βεβαίως πᾶς τις θὰ ἐνόμιζεν ὅτι πρὸ καιροῦ τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον θὰ εἶχε μεταβληθῇ εἰς νόμον. Αὐτὸ βεβαίως θὰ ἐγίνετο ἀλλοῦ, ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ἐξακολουθεῖ νὰ αὐξάνῃ τὸ πλούσιον ὑλικὸν τῆς γραφειοκρατίας παρ' ὅλα τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς ὑποσχέσεις τῶν διατελεσάντων ὑπουργῶν ὅτι υἱοθετοῦν τοῦτο καὶ ἤθελον φροντίσει διὰ τὴν ἄμεσον ψήφισίν του.

Ἐν τούτοις δὲν ἀποκαρδιούμεθα ἐλπίζοντες ὅτι ταχέως ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων ἡ ἡμετέρα χώρα θὰ ἀναγκασθῇ νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τῆς Ἰταλίας καὶ Ἑλβετίας καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν γειτονικῶν μας κρατῶν καὶ θὰ ἐντείνῃ τὰς προσπαθείας της πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ καὶ παρ' ἡμῖν. Μὴ λησμονῶμεν ἄλλως τε ὅτι σπουδαῖον συντελεστὴν τῆς φυσικῆς μας ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι «ξένος ἔφη». Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ, ὡς ἐτονίσαμεν ἐν ἀρχῇ, τὴν εὐχάριστον ὄψιν τοῦ ζητήματος.

Μετὰ τιμῆς
Ἑλληνικὴ Λέσχη αὐτοκινήτου καὶ περιηγήσεων. Τμῆμα Τουρισμοῦ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΔΥΟ ΛΗΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΑΤΡΙΣΣΑΝ

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΤΩΝ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λαμίας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἐγένετο χθὲς εἰς τὴν δημοσίαν ὁδὸν Δομοκοῦ—Φαρσάλων ἡ διὰ τυφεκισμοῦ ἐκτέλεσις τῶν ληστῶν Σ. Κατσακιώρη καὶ Δ. Λευκαδίτη ἢ Τουρκοβασίλη.

Τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα ἀνέφερε τὰ ἑξῆς:

«Ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ Δομοκοῦ—Φαρσάλων καὶ εἰς τὸ 21ον χιλιόμετρον βορείως Δομοκοῦ εἰς θέσιν Γυναικόκαστρο τὴν 7ην πρωϊνὴν ὥραν μετὰ τῆς κεκανονισμένης ἐπισημότητος καὶ παρουσίᾳ χωρικῶν ἐξετελέσθη θανατικὴ ποινὴ (διὰ τυφεκισμοῦ) τῶν ληστῶν Σ. Κατσακιώρη καὶ Βασ. Λευκαδίτη ἢ Τουρκοβασίλη. Πλήρης τάξις ἐπεκράτησεν.»

Οἱ τυφεκισθέντες κατεδικάσθησαν κατὰ τὸ 1926 ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις συνέδρων, διότι ὄντες μέλη τῆς ληστοσυμμορίας Καράση, τὴν 10ην Ἰουλίου 1921, ἐν τῇ ὁδῷ Δομοκοῦ—Φαρσάλων καὶ ἀκριβῶς παρὰ τὴν θέσιν Πετρομαγούλα ἢ Γυναικόκαστρο ἐφόνευσαν τὸν πλούσιον κτηματίαν Δημ. Μαραθέαν, πυροβολήσαντες κατ' αὐτοῦ ἐπανειλημμένως, διὰ λόγους ληστείας.

Ὁ Στυλιανὸς Κατσακιώρης, γεωργός, ἐγεννήθη τὸ 1889 ἐν τῷ χωρίῳ Ἔλοβα Εὐρυτανίας. Εἶνε ἔγγαμος καὶ πατὴρ 3 θηλέων τέκνων. Ὁ Βασίλειος Λευκαδίτης ἢ Τουρκοβασίλης, ἐργατικός, ἐγεννήθη εἰς Ρυσόκαν τῆς ἐπαρχίας Βερατίου τῆς Ἀλβανίας τὸ ἔτος 1889, ἐγκατασταθεὶς ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ἐν Θεσσαλονίκῃ. Εἶνε ἔγγαμος καὶ πατὴρ δύο τέκνων.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι ἔχουν διαπράξει σωρείαν ἐγκληματικῶν πράξεων.

Ὁ Κατσακιώρης κατεδικάσθη δεκάκις ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἔτος 1909 ὑπὸ τῶν Συνέδρων Εὐρυτανίας ἐπὶ κλοπῇ εἰς φυλάκισιν 4 μηνῶν. Τὸ ἔτος 1909 ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου Εὐρυτανίας, ἐπὶ κλοπῇ εἰς φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους. Τὸ ἔτος 1909 ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου Εὐρυτανίας, ἐπὶ κλοπῇ, εἰς φυλάκισιν 5 ἐτῶν. Τὸ ἔτος 1910, ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου Εὐρυτανίας ἐπὶ ζωοκτονίᾳ καὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει εἰς φυλάκισιν 3 ἐτῶν. Τὸ ἔτος 1912 ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου Δαμίας ἐπὶ ζωοκλοπῇ καὶ κλοπῇ εἰς φυλάκισιν 2 μηνῶν. Τὸ ἔτος 1918 ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου Εὐρυτανίας ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσεις εἰς φυλάκισιν 3 ἡμερῶν. Τὸ ἔτος 1923 ὑπὸ τῶν συνέδρων Ἀθηνῶν, ἐπὶ ληστείᾳ, εἰς εἱρκτὴν 7 ἐτῶν. Τὸ ἔτος 1923 ὑπὸ τῶν συνέδρων Λαμίας ἐπὶ ληστείᾳ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ 16 ἐτῶν. Τὸ ἔτος 1926 ὑπὸ τῶν συνέδρων Ἀθηνῶν ἐπὶ ληστείᾳ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ 15 ἐτῶν καὶ τέλος διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Μαραθέα, δι' ἣν τῷ ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Ὁ δεύτερος Βασ. Λευκαδίτης ἔχει ἐπίσης καταδικασθῇ: Τὸ ἔτος 1909 ὑπὸ τῶν συνέδρων Ζακύνθου ἐπὶ τραύμασι εἰς εἱρκτὴν 5 ἐτῶν. Τὸ ἔτος 1922 ὑπὸ τῶν συνέδρων Λαρίσσης διὰ ληστείας καὶ ἐκβιάσεις εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ 15 ἐτῶν. Τὸ ἔτος 1925 ὑπὸ τῶν Συνέδρων Λεβαδείας ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως εἰς εἱρκτὴν 9 ἐτῶν. Τὸ ἔτος 1926 ὑπὸ τῶν συνέδρων Ἀθηνῶν ἐπὶ ληστείᾳ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ 15 ἐτῶν καὶ τέλος εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου διὰ τὴν ληστείαν Μαραθέα.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ποινὴ ἐξετελέσθη διὰ τυφεκισμοῦ καὶ ὄχι διὰ τῆς λαιμητόμου, ἐλλείψει δημίου, τοῦ σχετικοῦ νόμου ὁρίζοντος ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται δι' ἑνὸς ἐκ τῶν δύο τούτων τρόπων.

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, εἶνε πιθανὸν τὰς ἄνω ἐκτελέσεις νὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλαι εἰς περιωρισμένην σχετικῶς κλίμακα.

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΝ ΚΑΛΚΟΛΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. (Ἀσύρματος). — Τηλεγράφημα ἐκ Καλκούτας ἐπιβεβαιοῖ τὴν εἴδησιν ὅτι ἕνδεκα ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν καὶ τριάκοντα τέσσαρες ἐπληγώθησαν κατὰ τὰς συγκρούσεις αἵτινες συνέβησαν εἰς Καραγκαπούρ τῶν Ἰνδιῶν τὴν Κυριακὴν ἀφοῦ ἐρρίφθησαν βόμβαι εἰς τὸν Ναὸν Σίκ. Ἡ ἀστυνομία ἐνήργησεν ἔρευναν εἰς πολλὰς οἰκίας καὶ εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἀνεῦρε τὰ πτώματα 4 Μουσουλμάνων δολοφονηθέντων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μιᾶς νεάνιδος δέκα ὀκτὼ ἐτῶν. Χθὲς ἐπεκράτησε σχετικὴ ἡσυχία, ἀλλ' εἰς τὴν περιφέρειαν ὅπου ἐγένοντο αἱ ταραχαὶ ἀνευρέθησαν τρία πτώματα ἀνθρώπων οἵτινες πιθανῶς ἐδολοφονήθησαν τὴν νύκτα. Ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς πρόληψιν ἐπαναλήψεως τῶν ταραχῶν.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΥΠΟΝΑΥΠΗΓΟΙ

Κατὰ τὰ ἐκδοθέντα ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς κατάληψιν κενῶν θέσεων ὑποναυπηγῶν τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ ἐπέτυχον κατὰ σειρὰν οἱ κ.κ. Βασ. Φραγκούλης καὶ Δημ. Θεοδωρίδης.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΟΥΣ ΝΕΑΣ

Κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου Κορωπίου πρὸς τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Ἀττικοβοιωτίας, ἐντὸς τοῦ ἀχυρῶνος τῆς οἰκίας τοῦ Δημ. Σοφρώνη εὑρέθη ἀπηγχονισμένη ἡ 20έτις θυγάτηρ αὐτοῦ Γεωργοῦλα.

Τὰ αἴτια τῆς αὐτοκτονίας δὲν ἐξηκριβώθησαν, ὑποτίθεται ὅμως ὅτι αὕτη προέβη εἰς τὸ διάβημά της λόγῳ τῆς νευρασθενείας, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀπὸ ἔτους κατετρύχετο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Προκήρυξις ἐγγραφῶν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1928—1929

Δηλοῦται ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ φοιτήσωσιν εἴς τινα τῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης: 1) Φιλοσοφικήν, 2) Σχολὴν τῶν Φυσικομαθηματικῶν (Τμῆμα Γεωπονικὸν) καὶ 3) Σχολὴν Νομικῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν (τμῆμα οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν) δέον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ Πανεπιστημίου μέχρι 19 Σ)βρίου ἐ. ἔ. αἴτησιν μετὰ τῶν κάτωθι ἐγγράφων:

1) Ἀπολυτήριον Δημοσίου Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου (διὰ τὴν Φυσικομαθηματικὴν μόνον Σχολὴν) ἢ ἄλλης ἰσοτίμου σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους δι' ἐγγραφὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

2) Ἀποδείξεως τοῦ γραμματέως τῶν σχολῶν, ἐμφαινούσης τὴν εἰς αὐτὸν κατάθεσιν δραχ. 100 ὡς ἐξέταστρων, μετὰ 2 φωτογραφιῶν.

3) Ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ αἰτοῦντος ὅτι δὲν ὑπέπεσεν εἰς ἀδίκημα προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21—24 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις ἐνεργηθήσονται ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαημέρου ἀπὸ τὰς 20 Σ)βρίου ἐ. ἔ.

Ἐξεταστέα μαθήματα διὰ μὲν τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν καὶ τὴν τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν εἶνε: 1) Ἑλληνικὰ ἀρχαῖα, 2) Λατινικά, 3) Ἱστορία, 4) Νέα Ἑλληνικὰ (ἔκθεσις ἰδεῶν), διὰ δὲ τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν 1) Ἔκθεσις ἰδεῶν, 2) Μαθηματικά, 3) Φυσική.

Διὰ τὰς λεπτομερείας ἀπευθυντέον εἰς τὴν Γραμματείαν.

Σημ. Τὰ κατὰ τὸ προσεχὲς πανεπιστημιακὸν ἔτος διδαχθησόμενα μαθήματα τῆς Σχολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Νομικῶν Ἐπιστημῶν θὰ εἶνε κοινὰ δι' ἀμφότερα τὰ τμήματα τῆς Σχολῆς, ἤτοι τὸ Τμῆμα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τὸ μέλλον νὰ ὀργανωθῇ Νομικόν, τὰ αὐτὰ δὲ περίπου πρὸς τὰ διδασκόμενα τὸ πρῶτον ἔτος ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, οὕτως ὥστε οἱ φοιτηταί, οἵτινες θὰ παρακολουθήσωσι τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου ἔτους ἐν τῇ ἐν λόγῳ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης θὰ δύνανται μετὰ εὐδοκίμους ἐξετάσεις νὰ συνεχίσωσι τὰς σπουδάς των καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 30 Αὐγούστου 1928

Ὁ Πρύτανις κ. ἁ. α.
Χ. ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ

Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΠΑΥΣΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 4. (Ἐπίσημον)— Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἁγίου Σεβαστιανοῦ ἡ ἱσπανικὴ ἐφημερὶς «Βὸξ Ντὲ Γκιπουσκόα» ἐπαύθη ἀορίστως. Διὰ τὴν παῦσιν ταύτην ἐδημοσιεύθη μακρὸν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν καθ' ὃ ἰδίως ἡ ἔλλειψις ἀντιλήψεως ἢ ἡ ἀμέλεια τοῦ ὑπαλλήλου τῆς λογοκρισίας τοῦ Τύπου ἐπέτρεψεν εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην νὰ δημοσιεύσῃ ἄρθρον στερούμενον πάσης βασιμότητος καὶ οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως καὶ μὲ ὕφος προσβλητικὸν ὥστε πρέπει νὰ καταδιωχθῇ ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ δυσφημίσει τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἑνὸς κράτους ἰδιαιτέρως φίλου τῆς Ἰσπανίας, χωρὶς νὰ ἀναλογισθῇ τὰς μεγάλας ζημίας αἵτινες δύνανται νὰ προξενηθοῦν εἰς τὴν πίστιν τῆς Ἰσπανίας. Τοιαῦται ἐλλείψεις φρονήσεως δὲν συμβαίνουν ποτὲ εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Μαδρίτης οὐχὶ μόνον διότι αἱ ἐφημερίδες τῆς Μαδρίτης δὲν λησμονοῦν ποτὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐθιμοταξίαν, ἀλλ' ἀκόμη διότι αὗται ἔχουν πεποίθησιν περὶ τῆς πολιτικῆς δραστηριότητος ἥτις δὲν δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου ὅπως δημιουργήσει δυσκολίας καὶ πλήξεις εἰς τὴν ἰδίαν χώραν των. Πιθανὸν εἶναι ἡ πρᾶξις τῆς παραβλάψεως τῆς πίστεως μιᾶς χώρας νὰ συνιστᾶται ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων κομμάτων ἀλλ' εἶναι ἄτοπον τὸ ὁποῖον ἡ Ἰσπανικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐπιτρέψῃ. Ἐν τέλει τὸ ἀνακοινωθὲν τονίζει τὴν σοβαρότητα τῶν ἐπιθέσεων κατὰ τῆς πίστεως μιᾶς χώρας καὶ κατὰ μιᾶς Κυβερνήσεως τῆς ὁποίας ὁ θερμὸς πατριωτισμὸς ἀφοσιοῦται ὁλόκληρος εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀνορθώσεως καὶ ἥτις δὲν θὰ ἀνεχθῇ ποτὲ νὰ δημοσιευθοῦν διὰ τὴν Ἰσπανίαν τοιαῦται τερατώδεις διαδόσεις.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Κατὰ ραδιογράφημα ἐκ Βελιγραδίου, τὸ διεθνὲς συνέδριον διὰ τὴν προστασίαν τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων θὰ ἀρχίσῃ ἐν Βελιγραδίῳ τὴν 27ην τρ. μηνὸς ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Ἡ ἐναρκτήριος συνεδρίασις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἑορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βελιγραδίου. Τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου θὰ γίνουν δεκτὰ εἰς τὸ Βασιλικὸν Ἀνάκτορον ὑπὸ τοῦ Ἄνακτος.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Ἀνώνυμος Οἰκοδομικὴ Ἑταιρεία «Τέκτων» ἐντολῇ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν διὰ τὰ ἔργα ὁδοποιίας τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Φιλαδελφείας:

Διὰ 8 (ὀκτὼ) τόννους στρογγυλῶν σιδήρων.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 13ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 ἐν τῷ Τεχνικῷ Γραφείῳ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ.

Οἱ νέοι ὅροι προκηρύξεως εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Α.Ο.Ε. «Τέκτων» (Σανταρόζα 1) εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀνωτάτη Ἐπιτροπὴ ἐφαρμογῆς Συνθηκῶν

Ἀνακοίνωσις

Ὑπομιμνήσκει εἰς τοὺς ὑποστάντας ζημίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου τοὺς δικαιουμένους εἰς λῆψιν ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν νόμον 3125 ὅτι ἡ ἡμέρα λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἄνω νόμου αἰτήσεως, ὡρίσθη διὰ μὲν τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἡ 15 Σεπτεμβρίου 1928 διὰ δὲ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡ 30 Νοεμβρίου 1928.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1928

Ὁ ὑπουργὸς
Α. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΥ
ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 16—ΤΗΛ. 3-02

ΜΕΓΑ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
ἀπενεμήθησαν κατὰ τὴν λήξασαν
ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΛΙΕΓΗΣ 1928
μόνον εἰς τὰ μοναδικὰ
ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
Lina Cavalieri
ΑΘΗΝΑΙ, ὁδὸς Βουκουρεστίου 3

"ΓΚΡΕΚΑ„
30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Ἀνοίγει ἡ Γ' Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης
ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΚΘΕΤΩΝ ΔΕΚΤΑΙ ΜΕΧΡΙ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ Γ. ΣΑΜΑΡΑΣ-ΓΕΡΑΝΙΟΥ 44
ΕΤΑΙΡΙΑ "ΓΚΡΕΚΑ„-ΒΟΥΛΗΣ 15

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΔΑΓΚΕΙΟΥ

Η ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΛΥΨΙΝ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΔΙΑΚΟΠΤΕΤΑΙ Η ΠΑΡΟΧΗ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς κ. Δοξιάδης μετέβη χθὲς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων, ὅπου ὡς γνωστόν, ἔχει ἐγκατασταθῇ ὁ ὑγιειονομικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κ. Μάκενζι, καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς καταπολεμήσεως τοῦ δαγκείου.

Ὁ κ. Μάκενζι ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Δοξιάδην ὅτι ἀπέστειλεν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἔκθεσιν περὶ τῆς διαδόσεως ἐνταῦθα τῆς ἐπιδημίας. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἀναφέρονται ὁ ἀριθμὸς τῶν κρουσμάτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων καὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πρὸς καταπολέμησιν τοῦ δαγκείου.

ΤΟ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Τὰ συνεργεῖα τοῦ Δήμου μεταβάντα εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς ἐξηκολούθησαν τὸ ἔργον τῆς καθαριότητος καὶ ἀπολυμάνσεως διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου, ἀκαθάρτου πετρελαίου καὶ κρεολίνης.

Οἱ τομεάρχαι μετὰ τῶν ἰατρῶν καὶ μηχανικῶν ἀφ' ἑτέρου περιερχόμενοι τοὺς διαφόρους τομεῖς κατέγραφον τοὺς ἀσθενεῖς.

Ὡσαύτως ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς ἤρχισεν ἡ ἀπολύμανσις τοῦ ταχυδρομικοῦ μεγάρου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Βλαβιανὸς συνειργάσθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν μετὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας σχετικῶς μὲ τὴν ἀπολύμανσιν τῶν σχολείων.

Ὁ κ. Βλαβιανὸς καλέσας τοὺς ἰατροὺς συνέστησεν εἰς αὐτούς, ὅπως ἐξετάζουν μετὰ πάσης προσοχῆς τοὺς ἀσθενεῖς συντάσσουν δὲ καὶ ὑποβάλλουν ἑκάστην μεσημβρίαν εἰς τὸν κ. Παπαμάρκου τὰς ἐντύπους καταστάσεις περὶ τῆς πορείας τῆς ἐπιδημίας, ἵνα λαμβάνῃ γνῶσιν αὐτῶν προσκειμένου νὰ προβῇ οὗτος εἰς τὴν σύνταξιν τῆς σχετικῆς μὲ τὸν δάγκειον ἐκθέσεώς του.

ΠΩΛΟΥΝ ΤΟΝ ΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ΑΣΒΕΣΤΗΝ

Ὁ μηχανικὸς τοῦ συνοικισμοῦ Δουργούτη δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου τονίζει ὅτι οἱ Ἀρμένιοι κάτοικοι αὐτοῦ ἀρνοῦνται νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ὑποδείξεις του σχετικῶς μὲ τὴν λῆψιν ὑγιεινῶν μέτρων εἰς τὰς οἰκίας των πωλοῦν δὲ τὴν ἄσβεστον καὶ τὰ ἀπολυμαντικὰ τὰ ὁποῖα οἱ τομεάρχαι τοὺς χορηγοῦν διὰ τὴν ἀπολύμανσιν τῶν οἰκιῶν.

ΑΝΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὑπεγράφη χθὲς διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ὅτι τὸ σχολικὸν ἔτος 1928—29 εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους, δημόσια καὶ ἰδιωτικά, ἄρχεται τὴν 1ην 8)βρίου τὰ δὲ μαθήματα τὴν 16ην ἰδίου μηνός.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὁρίζεται ὅτι ἡ προθεσμία διὰ τὰς ἐγγραφὰς καὶ τὴν διεξαγωγὴν παντὸς εἴδους ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν παρατείνεται ἐπὶ 15 ἡμέρας.

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Διὰ χθεσινῆς διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀναβάλλεται, λόγῳ τῆς ἐπιδημίας, ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῶν σχολῶν Εὐελπίδων καὶ ὑπαξιωματικῶν διὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου, ἀντὶ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου. Αἱ σχολαὶ διετάχθησαν ὅπως εἰδοποιήσουν τὰ φρουραρχεῖα τῶν μερῶν δι' ἃ ἔλαβον κανονικὰς ἀδείας οἱ μαθηταὶ νὰ παρατείνουν ἀναλόγως τὰς κανονικὰς των ἀδείας.

Η ΚΑΛΥΨΙΣ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΩΝ

Ὁ Δήμαρχος κ. Πάτσης συνειργάσθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα μετὰ τῶν κ.κ. Γουναρόπουλου διευθυντοῦ τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου καὶ Μιχαλοπούλου μηχανικοῦ.

Κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς σειρᾶς τῆς καλύψεως τῶν ἀσκεπῶν ρευμάτων. Ὁ κ. Γουναρόπουλος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον, ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ τεχνικὴ ὑπηρεσία ἔχει ἕτοιμον τὸ σχέδιον τῆς καλύψεως τοῦ μεταξὺ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Λαρίσσης καὶ τῆς πλατείας Ἀττικῆς ρεύματος.

Ὁ κ. Δήμαρχος ἔδωσεν ἐντολὴν ὅπως προσληφθῇ ἔκτακτος εἰδικὴ ὑπηρεσία πρὸς μελέτην τῶν ρευμάτων Ἁγ. Παντελεήμονος, Ἰλισσοῦ κλπ.

Ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τὴν σύσκεψιν ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

Μὲ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ἠσχολήθημεν σχετικῶς μὲ τὴν κάλυψιν τῶν ἀσκεπῶν ρευμάτων ἅτινα ἀποτελοῦν διαρκῆ μολυσματικὴν ἑστίαν. Ἀπεφασίσαμεν ὅπως μὲ τὸ δάνειον τῶν 40 ἑκατομμυρίων τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς χορηγήσῃ τὸ Κράτος καλύψωμεν τὰ ἑξῆς ρεύματα: 1) Τὸ μεταξὺ σταθμοῦ Λαρίσσης καὶ πλατείας Ἀττικῆς.

2) Τοῦ ρεύματος Ἀγγελοπούλου, 3) τοῦ ρεύματος Πολυγώνου, 4) τοῦ ρεύματος Λεβίδου, 5) τῶν δύο ρευμάτων (δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ) τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, 6) τριῶν μικρῶν ρευμάτων τοῦ Παγκρατίου, 7) τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος, 8) Ἰλισσοῦ. Ὡσαύτως διὰ τῆς κατασκευῆς ὑπονόμου θὰ σκεπασθῇ τὸ ρεῦμα τῆς ὁδοῦ Χέϊδεν.

Διὰ τῆς καλύψεως τῶν ἐν λόγῳ ρευμάτων κατέληξεν ὁ κ. Δήμαρχος θὰ λείψῃ ἐπὶ τέλους ὁ διαρκὴς κίνδυνος μολύνσεως τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ πόλις.»

ΤΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

Ἀκολούθως ὁ κ. Δήμαρχος συνειργάσθη μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Δήμου κ. Ροδοκανάκη σχετικῶς μὲ τὰ ἐξαχθέντα καὶ διανεμηθέντα εἴδη.

Ὁ κ. διευθυντὴς ὑπέβαλε τὴν κάτωθι κατάστασιν:

Ἡ ἀποθήκη παρέλαβε μέχρι σήμερον τὰ ἑξῆς:

Γάλα 625 κιβ. ἀξίας	Δρχ.	278.756
Λεμόνια 218 κιβώτια	»	178.600
Πετρέλαια 200 βυτία	»	107.000
Ἐν ὅλῳ	Δρχ.	564.356

Ἡ διανομὴ τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

α) Μέσῳ τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Σωματείων διαφόρων συνοικισμῶν καὶ συνοικιῶν γάλα, κιβώτια 156, λεμόνια 68 κιβώτια, πετρέλαια 26 βυτία.

β) Μέσῳ τῶν κ. Τομεαρχῶν γάλα 382 κιβώτια, λεμόνια 128 κιβώτια. Διενεμήθησαν εἰσέτι εἰς διαφόρους ἀπόρους 29 κιβώτια γάλα, λεμόνια 16 κιβώτια. Ἐπίσης διενεμήθησαν εἰς διαφόρους πτωχοὺς 8 κιβώτια γάλακτος καὶ 4 κιβώτια λεμονίων.

Ἐκ τῶν 200 βυτίων ἀκαθάρτου πετρελαίου ἐκτὸς τῶν 26 τὰ ὁποῖα διενεμήθησαν εἰς τὰς συνοικίας, καὶ εἰς τοὺς συνοικισμούς, τὰ συνεργεῖα τοῦ Δήμου πρὸς ἀπολύμανσιν ἐχρησιμοποίησαν 153 βυτία, ἡ δὲ ἀποθήκη διένειμεν εἰς διαφόρους πολίτας, δύο ἕτερα βυτία.

Πρὸς τούτοις ἡ ἀποθήκη τοῦ Δήμου κατηνάλωσε βυτία τῶν 500 χιλιογράμμων ἕκαστον κρεολίνης τόσον διὰ τὴν ἀπολύμανσιν τῆς ἀγορᾶς καὶ ἄλλων δημοτικῶν κτιρίων ὅσον καὶ διὰ διανομῆς εἰς πτωχοὺς πολίτας.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Δήμαρχος συνειργάσθη μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Βλαβιανοῦ. Κατὰ τὴν συνεργασίαν διεπιστώθη ὅτι τόσον ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τὸ ψηφισθὲν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐπιδημίας καὶ τὴν παροχὴν βοηθημάτων εἰς τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς κονδύλιον τῶν 500.000 δραχ. ἐξηντλήθησαν. Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη ὅπως ἐλαττωθῇ ἡ διανομὴ γάλακτος καὶ λεμονίων εἰς τοὺς ἀπόρους παύσῃ δὲ αὕτη ἐντὸς ὀλίγου.

Ὁ κ. Πάτσης ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιδημία ὑπεχώρησεν, ἐξηντλήθη δὲ καὶ ἡ πίστωσις, θὰ παύσῃ ἡ διανομὴ βοηθημάτων ἐκτὸς τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν καὶ τῶν πτωχῶν συνοικιῶν εἰς τὰς ὁποίας θὰ συσταθοῦν εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ αἵτινες θὰ διανέμουν μικρὰς ποσότητας γάλακτος καὶ λεμονίων εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀπόρους.

Μετὰ τὴν συνεργασίαν ἐξεδόθη τὸ κάτωθι σχετικὸν ἀνακοινωθέν:

«Ἐξαντληθείσης τῆς πιστώσεως τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἐπιδημία σχεδὸν ὑπεχώρησεν ἀφοῦ τοὐλάχιστον τὰ 9)10 τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν προαστείων προσεβλήθησαν ἀπὸ τὴν νόσον καὶ εὑρίσκονται ἐν ἀποθεραπείᾳ, ἀνεκόπη ἡ περαιτέρω προμήθεια γάλακτος καὶ λεμονίων, διετάχθησαν δὲ καὶ οἱ κ.κ. Τομεάρχαι ἵνα τὸ ὑπόλοιπον ὑλικὸν τὸ εὑρισκόμενον εἰς τὰς χεῖρας των διαθέσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀπορωτέρων ὑπολειπομένων ἀσθενῶν. Ἐπίσης εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. Τομεάρχαι ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τὰς καταστάσεις των πρὸς τακτοποίησιν τῆς λογοδοσίας ἑκάστου ἐξ αὐτῶν».

Ὁ κ. Βλαβιανὸς παρεκάλεσε νὰ διαψευσθοῦν τὰ γραφέντα εἴς τινας ἐφημερίδας περὶ πλημμελοῦς ἀπογραφῆς τῶν ἀσθενῶν καὶ ἐνεργείας τῶν κ.κ. Τομεαρχῶν.

Ὁ κ. Πρόεδρος προσέθεσεν ὅτι θέτει εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς βουλομένου τοὺς φακέλλους τοὺς περιλαμβάνοντας τὰς καταστάσεις καὶ δελτία τῶν ἰατρῶν καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν Τομεαρχῶν «ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ εὐσυνειδησία καὶ πολύμοχθος ἐργασία των, καὶ τὸ ἄχαρι ἔργον τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσαν εἰς διάστημα ὀλιγίστων ἡμερῶν».

Εἰς τὸ Δημαρχιακὸν μέγαρον ἐγένετο χθὲς προσύσκεψις σχετικῶς μὲ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου τῶν 40.000.000 δρχ. μεταξὺ Κράτους καὶ Δήμου.

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ὁ κ. Δήμαρχος ἐγνωστοποίησεν εἰς τοὺς Δημοτικοὺς συμβούλους τὰς ἐνεργείας του διὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου, ἀνέφερε δὲ περαιτέρω τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως αὐτοῦ πρὸς κάλυψιν τῶν ἀσκεπῶν ρευμάτων.

Ἀκολούθως ὡμίλησαν ὁ μηχανικὸς τοῦ Δήμου κ. Μιχαλόπουλος, ὁ κ. Βλαβιανὸς καὶ ὁ ἀρχίατρος κ. Παπαμάρκου. Ἡ ἔγκρισις τῆς συνάψεως τοῦ Δανείου θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ὁπότε θὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγείας κ. Δοξιάδης συνεζήτησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα μετὰ τοῦ κ. Παπαμάρκου σχετικῶς μὲ τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος τῆς ἐπιδημίας τοῦ δαγγείου.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ

Αἱ μέχρι τῆς νυκτὸς ὑποβληθεῖσαι εἰς τὸν κ. Παπαμάρκου καταστάσεις τῶν ἰατρῶν τῶν τομέων ἔχουν ὡς ἑξῆς:

2ος Προσφυγικὸς τομεὺς Πολυγώνου. Ὁ ἰατρὸς ἐπεσκέφθη σήμερον 60 ἀσθενεῖς, παρατηρεῖται σχετικὴ ὕφεσις. Θάνατος 1.

9ος τομεύς. Ὁ ἰατρὸς ἐπεσκέφθη 54 ἀσθενεῖς, ὕφεσις, θάνατος οὐδείς.

3ος προσφυγικὸς τομεὺς Ν. Σφαγεῖα. Ὁ ἰατρὸς ἐπεσκέφθη 50 ἀσθενεῖς. Μορφὴ μᾶλλον ἐλαφρά. Θάνατος οὐδείς. Ὕφεσις.

4ος τομεύς. Προσεβλήθησαν εἰς τὸν τομέα τοῦτον τὰ 95 ο)ο τῶν κατοίκων. Θάνατος οὐδείς.

5ος τομεύς. Ὁ ἰατρὸς ἐπεσκέφθη 200 ἀσθενεῖς. Μορφὴ ἠπιωτάτη. Νέα κρούσματα σήμερον καὶ χθὲς 3. Θάνατοι 1. Σχετικὴ ὕφεσις.

1ος Τομεύς. Παρεσχέθη ἰατρικὴ περίθαλψις εἰς 200 ἀσθενεῖς. Μορφὴ ἠπία. Θάνατοι οὐδείς. Διάρκεια νόσου 6—7 ἡμέραι. Ρινορραγίαι ἄφθονοι εἰς τοὺς πλείστους τῶν ἀσθενῶν. Μεγάλη ὕφεσις. Ἐλάχιστοι νέοι ἀσθενεῖς.

6ος τομεύς. Ἤρχισεν ἀπολύμανσις τοῦ τομέως. Ὑπάρχει ἀνάγκη καθαρισμοῦ καὶ ἀπολυμάνσεως: 1) τοῦ εἰς τὴν ὁδὸν Κλεομένους ἀριθ. 9 ἀπεριφράκτου οἰκοπέδου πλήρους ἀκαθαρσιῶν. 2) τοῦ περιβόλου τῆς Δεξαμενῆς. 3) Διαδρόμων τελμάτων τῆς ὁδοῦ Κηφισίας οἰκίας χώρου. 4) Τοῦ ἔναντι τῆς Ἀμερικανικῆς Βιβλιοθήκης. 5) Τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ξενοκράτους ἀριθ. 42 χώρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ὁ ὑγειονόμος Πειραιῶς ὑπέβαλε μακρὰν ἔκθεσιν δι' ἧς συνιστᾷ σειρὰν μέτρων διὰ τὴν τήρησιν τῆς καθαριότητος τοῦ λιμένος.

Κατ' ἀρχὴν ὁ κ. ὑγειονόμος συνιστᾷ τὴν κατεδάφισιν ὅλων τῶν παραγκῶν τοῦ λιμένος καὶ τὴν μεταφορὰν ἢ καταστροφὴν τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἐμπορευμάτων διότι πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν νοσογόνους ἑστίας.

Ἐπίσης συνιστᾷ τὴν κατάργησιν πάντων τῶν ἀνοικτῶν χώρων ἰδίως τῆς ἀκτῆς Ξαβερίου καὶ Τζελέπη ἔνθα παραμένουν ἀζήτητα ἐμπορεύματα.

Ἡ προσοχὴ τῶν ἁρμοδίων, τονίζει ὁ κ. ὑγειονόμος δέον νὰ στραφῇ εἰς τὴν καθαριότητα τοῦ λιμένος.

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ δάγκειος ἐξαπλοῦται ἐπικινδύνως καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν. Εἰς τὴν Καβάλλαν αἱ Τράπεζαι ἐργάζονται μὲ ἐλαχίστους ὑπαλλήλους.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΟΠΛΩΝ

Κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προεκλήθη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τοποθετοῦνται οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ, φαρμακευτικοῦ καὶ διαχειρίσεως ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ὡς ἑξῆς:

Στρατ. Παθολογ. νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν ἀρχίατρος Ζαχ. Ζαχαριάδης καὶ ἐπίατρος Στ. Φραντζεσκάκης.

Α' σῶμα στρατοῦ. Ἀρχίατρος Σπ. Ταχαρόσης καὶ ἀνθυπολ. διαχ. ὑγειον. ὑπηρ. Στ. Βασιλάκος. ΧΙΙ Μεραρχίαν ἐπίατρος Ἀνδρ. Μπρίνιας. 3ον συνοριακὸν τομέα ὑπίατρος Ι. Μόραλης, ΙΙΙ σύνταγμα ὀρειβ. πυροβ. ἀνθυπίατρος Κ. Ἀρβανίτης, Β' σύνταγμα ἀεροπλάνων ἀνθυπίατρος Ε. Παπαστάθης. Στρατ. νοσοκομ. Ἡρακλείου ἀνθυπίατρος Κ. Ἠλιάδης. Συνορ. τομέα Ἕβρου ἀνθυπίατρος Ι. Οἰκονομόπουλος. Στρατ. νοσοκομ. Σερρῶν ἀνθυπίατρος Δ. Σταυρόπουλος καὶ ὑποφαρμακοποιὸς Σωτ. Φατσιώσης, στρατ. νοσοκομεῖον Ἰωαννίνων ἀνθυπίατροι Δ. Σκαλτσᾶς καὶ Ι. Ντόβας. Στρατ. νοσοκομεῖον Βερροίας ἀνθυπίατρος Δ. Κατσίλης καὶ ὑπολ. διαχ. ὑγειον. ὑπηρεσίας Λέων Παληατσάρας. Στρατ. Παθολ. Νοσοκομεῖον Θεσσαλονίκης ἀνθυπ. Κ. Παπαδάκης. Στρατ. νοσοκομεῖον Δαμίας ἀνθυπίατρος Ν. Ζηκάκος. Νοσοκομ. Καβάλλας ἀνθυπίατρος Δ. Ἀλεξανδρῆς. Νοσοκομεῖον Ναυπλίου ἀνθυπίατρος Ν. Γιαννακούλιας. Νοσοκομεῖον Κοζάνης ἀνθυπολ. διαχ. ὑγειον. ὑπηρεσίας Ἀπ. Τριανταφύλλου. Ὑγειον. Ἀποθήκην Θεσσαλονίκης ἀνθυπολ. διαχειρ. ὑγειον. ὑπηρεσίας Ι. Λαγονάρης. Βάσιν Πρεβέζης ἀνθυπολ. διαχ. ὑγειον. ὑπηρεσίας Δ. Ἀρβανιτάκης. 1ον σύνταγμα ἱππικοῦ ἀνθυπίατρος Ε. Σπέντζος ΙΧ σύνταγμα ὀρειβ. πυροβολικοῦ ἀνθυπ. Α. Ἀνδρεόπουλος. Στρατ. σχολὴν τεχνιτῶν Θεσσαλονίκης ἀνθυπίατρος Ε. Γιαννούλης, Χ. συνορ. τομέα ἀνθυπίατρος Γ. Τσῶγκος καὶ ΙΧ συνορ. τομέα ἀνθυπίατρος Δ. Δάρας.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Δ. Ι. Χριστάκου, Πειραιῶς 13 (Ὁμόνοια)
Μαθήματα καθ' ὅλον τὸ θέρος. Τμήματα πρωϊνά, μεσημβρινὰ καὶ ἑσπερινὰ τμηματικῶν καὶ διπλωματικῶν ἐξετάσεων. Κατάρτισις ἀρτιωτάτη καὶ ἠγγυημένη.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀμβούργου ὅτι ὁ Πρόεδρος Λάϊπαρτ ἐγκαινιάζων τὸ Συνέδριον τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων τῆς Γερμανίας ἐτόνισεν ὅτι αἱ 35 ὀργανώσεις ἀριθμοῦν ἐν συνόλῳ 4 1)2 ἑκατομμύρια μελῶν περίπου. Ἀνεκοίνωσεν ἐπίσης τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἀποκλείσῃ τοῦ Συνεδρίου τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κομμουνιστῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας ὡμίλησεν εἶτα περὶ τῆς ἱδρύσεως νέων νόμων ἐργασίας διαπνεομένων ὑπὸ νεωτεριστικοῦ πνεύματος. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Κούρτιους ὑπέβαλεν εἰς τὸ συνέδριον σχέδιον σχετικὸν πρὸς τὴν ἐγκαθίδρυσιν βιομηχανικῆς δημοκρατίας. Εἶτα ὁ Πρόεδρος Λάϊπαρτ ἐπεξήγησε τὸ σχέδιον τῆς αὐξήσεως τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς μὲ ταυτόχρονον περιορισμὸν τῶν τιμῶν.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀναβάλλεται ὁ προκηρυχθεὶς διὰ τὴν 31 Αὐγούστου διαγωνισμὸς πρὸς κατάταξιν τεχνιτῶν γ' τάξεως εἰς τὰ συνεργεῖα τοῦ Πολ. Ναυστάθμου καὶ ὁρίζεται ἡμερομηνία ἐνάρξεως τούτου ἡ 17 7)βρίου. Χρονολογία ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων ὑπὸ τῆς Ἀν. Ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ὁρίζεται ἡ 7η 7)βρίου ἐ.ἔ.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΕΡΓΑΤΗΝ

Ὁ ἐλαιοχρωματιστὴς Ε. Γρηγορόπουλος 40ούτης, ἐνῷ διήρχετο ἕνα χάνδακα τῶν παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν ἔργων τῆς Πάουερ βάθους 2 μέτρων κατέπεσεν ἐντὸς αὐτοῦ λόγῳ ὑποχωρήσεως τῶν σανίδων αἱ ὁποῖαι τὸν ἐκάλυπτον.

Κατὰ τὴν πτῶσίν του ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὰ πλευρὰ συνθλιβέντων καὶ τῶν δύο του πνευμόνων.

Ὁ παθὼν μετεφέρθη εἰς τὴν κλινικὴν Γερουλάνου.

Ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων προέκυψεν ὅτι αἱ σανίδες εἶχον πλημμελῶς τοποθετηθῇ ἐπὶ τοῦ χάνδακος.

Ἐν τῇ τελειοτάτῃ Ὀφθαλμολογικῇ Κλινικῇ ΜΙΧ. Π. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ. Εἰδικὴ θεραπεία τῶν ὀφθαλμικῶν νοσημάτων. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου Τηλέφ. 1—13.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΤΕ

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗΣ ΛΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΩΝ κ. κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΚΑΙ ΦΡΑΣΑΡΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Γενεύης ὅτι σήμερον τὴν πρωΐαν ἐπανελήφθη ἡ συνεδρίασις τῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Συνέλευσις ἐξέλεξεν ὡς ἀντιπροέδρους τοὺς κ.κ. Ἀντάτσι (Ἰαπωνίας), Νίετεπ (Γερμανίας), Μπριὰν (Γαλλίας), λόρδον Κούσεντον (Ἀγγλίας), Κίγκ (Καναδᾶ) καὶ Σάϊπελ (Αὐστρίας).

Ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις διεκόπη λόγῳ τοῦ ὅτι κανεὶς ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων κρατῶν δὲν ἐζήτησε τὸν λόγον νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

Ὁ κ. Μπριὰν συνωμίλησε διὰ μακρῶν ἐν Γενεύῃ μετὰ τοῦ Αὐστριακοῦ Καγκελλαρίου κ. Σάϊπελ.

Ἡ Κίνα ἔθεσεν ὑποψηφιότητα ἵνα ἐκλεγῇ καὶ πάλιν ὡς μέλος τοῦ Συμβουλίου.

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ-ΜΟΛΩΦ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Γενεύην καταβάλλονται προσπάθειαι ὅπως ἐξευρεθῇ συμβιβαστικὴ λύσις εἰς τὸ ζήτημα τῆς συμβάσεως Καφαντάρη - Μολώφ. Μέλη τινὰ τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς μεσολαβοῦν ὅπως οἱ Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι δεχθοῦν τὴν διαιτησίαν ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας ζητημάτων διὰ νὰ δεχθῇ καὶ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως.

Ὑπάρχουν ἐλπίδες ὅτι μέχρι τῆς αὔριον θὰ κατορθωθῇ ἡ ἐξεύρεσις συμβιβαστικῆς λύσεως. Ἐὰν τοῦτο ἐπιτευχθῇ θὰ ἀνταλλαγοῦν σχετικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς κύρωσιν τῆς συμβάσεως.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Καραπᾶνος συνηντήθη χθὲς τὴν νύκτα μὲ τὸν ἐν Γενεύῃ ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀλβανίας Μιδὰτ Φράσσαρι. Ὁ τελευταῖος ἐβολιδοσκόπησε τὸν Ἕλληνα ὑπουργὸν σχετικῶς μὲ τὰς διαθέσεις τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἔναντι τῆς ἐπελθούσης ἐν Ἀλβανίᾳ πολιτειακῆς μεταβολῆς. Ὁ κ. Καραπᾶνος ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ θέλει ρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁπωσδήποτε ὅμως προσέθηκεν, ἡ Ἑλλὰς ἐννοεῖ νὰ μὴ ἀναμιγνύεται εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν γειτόνων της.

Ἀκολούθως ἐπηκολούθησε συζήτησις διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου ὅπως ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ σύμβασις περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν καθ' ὅσον πλεῖσται συμμορίαι εὑρίσκουν καταφύγιον εἰς τὸ ἀλβανικὸν ἔδαφος.

Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΠΩΣ ΔΙΗΛΘΕ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΚΑΛΗ Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος διῆλθε κατὰ τὴν προχθεσινὴν νύκτα εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» κρίσιμον φάσιν τῆς προσβολῆς τοῦ δαγκείου. Ὁ πυρετὸς εἶχεν ἀνέλθει πέραν τῶν 40ο, ἐδέησε δὲ νὰ γίνῃ ἐπειγούσης φύσεως ἐπέμβασις μεθ' ἣν καὶ μόνον ἡ θερμοκρασία ἤρχισε κατερχομένη περὶ τὰς πρωϊνὰς ὥρας.

Τὴν 8ην π. μ. χθὲς τὸν κ. Βενιζέλον ἐπεσκέφθη ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς ἰατρὸς κ. Δοξιάδης ὅστις ἐξετάσας αὐτὸν, εὗρε τὴν κατάστασίν του καλὴν, ὡς ἀνεκοίνωσεν. Ὁ κ. Δοξιάδης ἐπεσκέφθη τὸν κ. Βενιζέλον καὶ ἀργότερον, περὶ τὴν 11ην π. μ., ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δαγκειολόγου κ. Μάκενζυ.

Τὴν 9ην π. μ. συνεκροτήθη ἰατρικὸν συμβούλιον τῶν θεραπόντων ἰατρῶν κ. κ. Χρηστομάνου, Πορτοκάλλη καὶ Βοΐλα, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον δελτίον :

«Εὐαγγελισμός», πρωΐα 4 Σεπτεμβρίου.

»Νὺξ σχετικῶς ἥσυχος. Σήμερον τὴν πρωΐαν σφυγμοὶ 80 πλήρεις, θερμοκρασία 38.6. Γενικὴ κατάστασις καλή».

Οἱ ἰατροί : Χρηστομᾶνος, Πορτοκάλλης καὶ Βοΐλας.

Ὁ πυρετὸς τὴν μεσημβρίαν κατῆλθεν εἰς 37.8, ἐσημειώθη δὲ καὶ ἀνάλογος βελτίωσις εἰς τὴν γενικὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς. Ὁ κ. Βενιζέλος ἔχων ὄρεξιν ἐζήτησε νὰ φάγῃ, τοῦ ἐδόθη δὲ γάλα καὶ ζωμός.

Τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐπεσκέφθησαν τὴν πρωΐαν οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπουργῶν του καὶ συγγενεῖς, τῷ συνεστήθη ὅμως ἐκ μέρους τῶν ἰατρῶν του ν' ἀποφεύγῃ τὰς συνομιλίας ἐφ' ᾧ καὶ οὐδένα ἐδέχθη.

Περὶ τὴν 2αν μ. μ. ὁ πυρετὸς ἀνῆλθε καὶ πάλιν εἰς 38.6 βαθμούς.

Τὴν 6ην μ. μ. συνεκροτήθη καὶ δεύτερον συμβούλιον τῶν θεραπόντων του ἰατρῶν, προστεθέντος καὶ τοῦ κ. Δοξιάδη, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον δελτίον :

«Θερμοκρασία 39.2ο. Σφυγμοὶ 96 κανονικοί. Γενικὴ κατάστασις καλή».

Οἱ ἰατροί : Χρηστομᾶνος, Δοξιάδης, Πορτοκάλλης, Βοΐλας.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» τὸ ἀπόγευμα ἐσημειώθη ἐμφάνισις ἐλαφροῦ ἐρυθήματος τὸ ὁποῖον ἐχαρακτηρίσθη ὡς πρόδρομος ἀναρρώσεως. Τὸ κανονικὸν ἐρύθημα τοῦ δαγκείου ἐμφανίζεται ὡς γνωστόν, περὶ τὴν ἕκτην ἡμέραν κατὰ τὸ τέλος τῆς προσβολῆς.

Κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν θεραπόντων ἰατρῶν, ἡ καρδία καὶ τὰ ἄλλα ὄργανα τοῦ ἀσθενοῦς ὑπέστησαν τὸν προχθεσινὸν ὑψηλὸν πυρετὸν χωρὶς ἰδιαιτέραν κόπωσιν. Ἐξάντλησις ἐπίσης τοῦ ἀσθενοῦς μετὰ τὸν προχθεσινὸν πυρετὸν δὲν παρετηρήθη.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ μετάκλησις τοῦ γνωστοῦ Γάλλου καρδιολόγου κ. Βακέζ.

Τὴν 9ην μ. μ. γενομένης θερμομετρήσεως ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καθολογικοῦ τμήματος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε πυρετὸν 39.4.

Ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου μετέβη καὶ πάλιν εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» ὁ κ. Χρηστομᾶνος ἐξετάσας μετὰ τοῦ κ. Βοΐλα τὸν ἀσθενῆ. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε πυρετὸν 38.6, σφυγμοὺς δὲ 80.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Χρηστομάνου, ὁ κ. Βενιζέλος ὀλίγον βραδύτερον ἐκοιμήθη.

Η ΝΕΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΔΗ ΒΕΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Τηλ)κῶς). — Εἰς τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύεται μακρὰ συνέντευξις τοῦ εἰς Ἄγκυραν ἤδη εὑρισκομένου ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου του κ. Ἄσμετ Μπάρλετ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη.

Ὁ Ρουσδῆ βέης ἐτόνισεν ἐν πρώτοις, ὅτι οὐδεμία πλέον πιθανότης ὑπάρχει ν' ἀποβῇ καὶ πάλιν πρωτεύουσα ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ ὁποία γεωγραφικῶς εἶνε ἀκατάλληλος πρὸς τοῦτο. Ἡ Ἄγκυρα, τοὐναντίον, εἶνε εἰς κεντρικωτέραν θέσιν καὶ συγκοινωνεῖ καλύτερον μεθ' ὅλων τῶν σημείων τοῦ κράτους. Ἡ Ἄγκυρα, ἐν τούτοις, στερεῖται διασκεδάσεων καὶ τοῦτο στενοχωρεῖ τοὺς ξένους.

«Πάντως — ἐξηκολούθησεν ὁ Ρουσδῆ βέης — οἱ πρέσβεις μὲ βλέπουν εἰς τὴν Ἄγκυραν διὰ τὰς ὑποθέσεις των. Διετηρήσαμεν σταθερῶς τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ δὲν παρέχει συνεντεύξεις ἢ ἀκροάσεις εἰς ἰδιώτας, ὁμιλῶν πάντοτε διὰ μέσου τῶν ὑπουργῶν του. Ὁ Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ οὐδέποτε ὁμιλεῖ περὶ τοῦ πολέμου, φρονεῖ, ὅτι τὸ παρελθὸν ἐνδιαφέρει μόνον τοὺς ἱστορικούς, ἀλλὰ τὰ προβλήματα τοῦ μέλλοντος ἀπορροφοῦν ὅλην του τὴν ἐνεργητικότητα, ὡς καὶ αἱ μεγάλαι μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας πραγματοποιεῖ εἰς τὴν χώραν.»

«Αἱ σχέσεις μας μὲ τοὺς γείτονας—ἐξηκολούθησεν ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης — εἶνε φιλικώταται, οὐδενὸς νέφους ἐμφανιζομένου εἰς κανὲν σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος. Εἴμεθα κατενθουσιασμένοι ἐκ τῆς ἐκλογικῆς νίκης τοῦ κ. Βενιζέλου, καθότι συμφέρον ἡμῶν εἶνε νὰ ἔχουν οἱ γείτονές μας σταθερὰν κυβέρνησιν, ἱκανὴν νὰ ἐφαρμόσῃ μίαν καθωρισμένην πολιτικὴν ἐπὶ τινα ἔτη. Εἴμεθα ἱκανοποιημένοι μὲ τὰ σημερινὰ εὐρωπαϊκὰ σύνορά μας, τὰ ὁποῖα εἶνε δι' ἡμᾶς ἀσφαλέστερα παρὰ ἐὰν ἦσαν στρατηγικῶς ὀχυρά, καθ' ὅτι οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἐδάφη μας.

»Δὲν ὠχυροῦμεν τὰ Δαρδανέλλια, καὶ εἰς περίπτωσιν ἔτι, καθ' ἣν θὰ ἐπιτρέπωμεν ν' ἀνοιχθοῦν εἰς τὴν ἐλευθέραν ναυσιπλοΐαν πάντων τῶν σκαφῶν. Ὅσοι φαντάζονται, ὅτι ἡ Τουρκία τρέφει βλέψεις ἐπιθετικάς, δὲν ἔχουν ἰδέαν τῶν δυσχερειῶν μας ἢ τῆς περιωρισμένης φύσεως τοῦ ἔργου τοῦ Γαζῆ καθ' ὅλον τὸν βίον του—ἔργου ἔχοντος ἀπόλυτον ἀνάγκην εἰρήνης».

Ὁ Ρουσδῆ βέης προσέθεσεν, ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Τουρκίας, μετὰ τῆς Ρουμανίας, τῆς Νοτιοσλαυΐας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρωσσίας εἶνε ἀπολύτως φιλικαί. Ἐτόνισε δέ, ὅτι μελετᾷ ἤδη τὸ πολυμερὲς σύμφωνον τοῦ κ. Κέλλογκ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ λάβῃ ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐν καιρῷ, ἀφήσας νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι θὰ τὸ ὑπογράψῃ ἐφόσον καὶ ἡ Ρωσσία προσεκλήθη νὰ τὸ ὑπογράψῃ.

Ὁ Ρουσδῆ, φέρων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, εἶπεν, ὅτι ἡ Τουρκία δαπανᾷ 37 ο)ο τοῦ προϋπολογισμοῦ της διὰ τὸν στρατόν της.

«Τοῦτο—ἐξηκολούθησε — δύναται νὰ φανῇ μέγα ποσόν, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ παραιτηθῶμεν τῆς διατηρήσεως τοῦ στρατοῦ μας, ἔχοντες δύναμιν 150 χιλιάδων ἀνδρῶν, καθ' ὅτι μᾶς ἀναγκαιοῖ ἀπολύτως διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν καὶ διὰ τὴν φύλαξιν τῶν ἀσιατικῶν μας συνόρων, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης ὁ στρατὸς οὗτος ἀποτελεῖ ἐγγύησιν εἰρήνης.»

«Ἡ Τουρκία, προσέθεσε, στρέφεται ἤδη πρὸς τὸν ἐκβιομηχανισμὸν ἄνευ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀρμενίων.»

Ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ ὡμίλησε κατόπιν περὶ τῶν προθέσεων τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἔχοντος ὡς ἔμβλημα τὸ ρητόν: «Ἔχει καὶ ἡ εἰρήνη τὰς νίκας της, ὄχι ὀλιγώτερον ἐνδόξους ἀπὸ τὰς πολεμικάς.» Ἐξήγησεν εἰς τὸν Ἄγγλον δημοσιογράφον, ὅτι σκοπὸς τοῦ Κεμὰλ εἶνε νὰ ἐξευρωπαΐσῃ τὴν Τουρκίαν, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐντὸς 25 ἐτῶν ἡ Τουρκία θ' ἀποβῇ εὐημεροῦν ὁμοιογενὲς ἔθνος 25 ἑκατομμυρίων ἀσιατικοῦ λαοῦ μὲ Δυτικὸν πολιτισμόν, διαδραματίζον δεσπόζοντα ρόλον ἐν Μικρασίᾳ, ὄχι δαπάναις τῶν γειτόνων της, ἀλλ' ἐν ἴσῳ μέτρῳ πρὸς ὅλους.

«Μέχρι πρό τινος—προσέθεσεν ὁ Ρουσδῆ βέης—κυβερνῶντες ξένους πρὸς ἡμᾶς λαούς, ἠμελήσαμεν τὰ ἰδικά μας συμφέροντα. Σήμερον, ἐὰν ἡ Εὐρώπη μᾶς προσέφερεν ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν, δὲν θὰ ἐδεχόμεθα τοιοῦτον ἄδωρον δῶρον. Εἴμεθα ἀπολύτως εὐχαριστημένοι μὲ τὰ σημερινὰ σύνορά μας. Ὁ δὲ Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ λέγει, ὅτι καμμία πολιτικὴ νίκη δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποφέρῃ τόσην δόξαν, ὅσην ἡ ἐξύψωσις τοῦ γνώμονος τοῦ βίου ἑνὸς λαοῦ.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» σχολιάζων ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν συνέντευξιν ταύτην, παρατηρεῖ, ὅτι εἶνε ἀναντίρρητος ἡ εἰλικρίνεια τῆς φιλειρηνικῆς πολιτικῆς τῆς Τουρκίας εἰς χεῖρας τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη.

ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΜΕΤΑΔΟΣΙΝ ΤΟΥ ΔΑΓΚΕΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐπιδημίας τοῦ δαγκείου, ἐκφράζουσαι ἀνησυχίας δι' ἐνδεχομένην μετάδοσιν τῆς νόσου καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Αἱ ὑγειονομικαὶ ὑπηρεσίαι ἐρωτηθεῖσαι σχετικῶς ἀπεφάνθησαν ὅτι παρακολουθοῦν τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιδημίας, γνωστῆς ἄλλως τε εἰς τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἔλαβον τὰ κατάλληλα μέτρα εἰς τοὺς λιμένας πρὸς ἀποσόβησιν τῆς μεταδόσεως.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 4. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ, ἤρχισεν ἡ ὑποβολὴ προτάσεων εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐκ μέρους Γαλλικῶν, Ἰταλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν ἐργοστασίων, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος τῆς Τουρκίας.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν ναυπήγησιν 3 ἀντιτορπιλλικῶν 1500 τόννων καὶ ταχύτητος 36 κόμβων, 4 ὑποβρυχίων τῶν 700 τόννων, 5 ναρκοθετίδων καὶ 10 τορπιλλοβενζινακάτων ταχύτητος 44 κόμβων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΙΘΑΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΤΙΚΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας, ἐπειδὴ προβλέπεται ὅτι ἡ ἀνάρρωσις τοῦ κ. Βενιζέλου, καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς προσβολῆς τοῦ δαγκείου, θὰ παραταθῇ, ἴσως δὲ ἀπαιτήσῃ καὶ τὴν μετάβασίν του εἰς ἐξοχὴν πρὸς ἀνάπαυσιν, γίνεται σκέψις περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἥτις, ὡς γνωστόν, ἔχει ὁρισθῇ διὰ τὴν 17 τρέχοντος.

Ἡ ἀναβολή, ἀποφασιζομένη, θὰ γίνῃ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔχει τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα ἐκ τοῦ ἄρθρου 80 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ὁρίζει ὅτι οὗτος δικαιοῦται ν' ἀναστείλῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου ἅπαξ μόνον, εἴτε ἀναβάλλων τὴν ἔναρξιν αὐτῆς εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησίν της. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀναβολῆς εἶνε, κατὰ τὸ ἄρθρον 80, τριάκοντα ἡμέραι δι' ἑκάστην βουλευτικὴν σύνοδον, μὴ ἐπιτρεπομένης ἄλλης ἀναστολῆς κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον ἄνευ συναινέσεως τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἡ ἔκδοσις τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς πορείας τῆς ἀναρρώσεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Αἱ ἐκ κυβερνητικῆς πηγῆς πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ὁπωσδήποτε ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς δὲν θὰ εἶνε μεγαλυτέρα τοῦ δεκαπενθημέρου.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ σκέψις περὶ ἀναβολῆς δὲν ἐτέθη εἰσέτι ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Βενιζέλου, διὰ νὰ μὴ ἀνησυχήσῃ οὗτος περὶ τῆς καταστάσεώς του.

Μεταξὺ ὡρισμένων κυβερνητικῶν κύκλων ἤρχισε νὰ συζητῆται ἀπὸ χθὲς, κατόπιν τῆς ἀσθενείας τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ γνώμη περὶ ἀνασυστάσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀντιπροεδρίας τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, λόγῳ τῆς ἀνάγκης τῆς λήψεως ὑπευθύνων ἀποφάσεων ἐπὶ ὡρισμένων ἐπειγόντων κυβερνητικῶν ζητημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα προβλέπεται ὅτι οἱ ἰατροὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ν' ἀσχοληθῇ ἐπί τινα τοὐλάχιστον χρόνον.

Εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ ἄποψις περὶ ἀντιπροεδρίας τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου θὰ προκαλέσῃ προστριβὰς μεταξὺ ὡρισμένων ὑπουργῶν, φιλοδοξούντων νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν. Συγκεκριμένως δὲ, μεταξὺ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου καὶ τοῦ κ. Σοφούλη. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἄλλως τε, δὲν ἀνεκινήθη μέχρι τοῦδε τὸ ζήτημα τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ θεσμοῦ, μολονότι ὁ κ. Βενιζέλος εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τοῦτο πρὸ καιροῦ, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς ἀρχῆς.

Ἤδη, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν προστριβῶν, πιστεύεται ὅτι ὁ θεσμὸς τοῦ ἀντιπροέδρου δὲν θὰ ἐπαναφερθῇ μονίμως, ἀλλὰ θὰ ὁρισθῇ προσωρινὸς ἀντιπρόεδρος εἷς ἐκ τῶν προαναφερθέντων ὑπουργῶν—ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖται, αἱ σχετικαὶ γνῶμαι ἀχθοῦν ἐν καιρῷ εἰς γνῶσιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ πεισθῇ οὗτος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐφαρμογῆς των.

Κατὰ τὰς πιθανωτέρας προβλέψεις, ὁ κ. Βενιζέλος θ' ἀποφύγῃ νὰ ὑποδείξῃ ἐπισήμως ὁ ἴδιος τὸν ἀντιπρόεδρον, συνιστῶν ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ὑπουργούς του τὴν σιωπηρὰν ἀναγνώρισιν ἑνός.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΑΚΙΝΗΘΗ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΡΚΟΜΩΣΙΑΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Περὶ τὸ μεσονύκτιον διῆλθεν ἐντεῦθεν ταξειδεύων εἰς Εὐρώπην ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης. Ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Τσαλδάρη ἐθέσατηνπληροφορίαν περὶ ὁρκωμοσίας τῶν βουλευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὑπὸ ἐπιφύλαξιν. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπήντησεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἀνακινηθῇ κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν καθεστωτικὸν ζήτημα. Ὁ ὅρκος ἄλλως τε, προσέμεσεν ὁ κ. Τσαλδάρης, ἀποτελεῖ καθαρὸν τύπον ἄνευ οὐδεμιᾶς σημασίας. Δὲν πρόκειται δὲ νὰ θέσωμεν ἐπιφυλάξεις καθόσον κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὁ λαὸς δὲν ἀπέβλεψεν εἰς καθεστωτικὸν ζήτημα ψηφίσας μόνον ἐσωτερικὰ προγράμματα καὶ ἀποβλέψας εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἰδιωτικῆς καὶ γενικῆς ζωῆς. Ἐὰν μάλιστα, κρίνωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ καθεστωτικῆς ἀπόψεως, φθάνομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ λαὸς κατεψήφισε τὴν δημοκρατίαν ἀφοῦ ὁ λαὸς ἐψήφισε τὸν κ. Βενιζέλον καταδικάσαντα ἄλλοτε τὴν Δημοκρατίαν διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν αὕτη ἐπεβλήθη.»

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν στάσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Τσαλδάρης ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ λαὸς ἐνεπιστεύθη εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐφόσον ὁ κ. Καφαντάρης ἔχει ἴδιον μὲ τὸν κ. Βενιζέλον πρόγραμμα. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν συμφώνως μὲ τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ χαίρει δὲ διότι ὁ κ. Βενιζέλος συμφωνεῖ πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ θὰ βοηθήσῃ αὐτὸν ἐφόσον θελήσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ γινόμενον σφάλμα. Φρονῶ, ὅμως, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως.»

Σχετικῶς μὲ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς ὁ κ. Τσαλδάρης ἐβεβαίωσε ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ μετάσχῃ τούτων μὲ οἱονδήποτε σύστημα.

Ὁ κ.Τσαλδάρης ἐδήλωσεν, ὅτι ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας θὰ ζητήσῃ νὰ περιφρουρηθῇ κατὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῶν διπλοψηφιῶν. Ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ προτείνῃ πρὸς τοῦτο τὴν ἐφαρμογὴν νέου συστήματος τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, πιθανὸν δὲ νὰ προτείνῃ τὴν ἐπικόλλησιν τῶν φωτογραφιῶν ἐπὶ τῶν καταλόγων.

ΤΑ ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑΝ ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΝ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

ΕΝΙΑΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν συνειργάσθη χθὲς ἐν Κηφισσιᾷ μετὰ τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν χωροφυλακῆς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ καὶ τῷ ἀρχηγείῳ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς λήψεως μέτρων διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν μεταξὺ τῶν ὑπὸ συζήτησιν μέτρων ἔχει ὑπ' ὄψει του, ἔθεσε δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνεργασθέντων, ὑπόμνημα τοῦ ἀνωτέρου διοικητοῦ χωροφυλακῆς Ἠπείρου κ. Καράμπελα, τονίζοντος κυρίως τὴν ἀνάγκην τῆς καθιερώσεως ἑνιαίας διοικήσεως χωροφυλακῆς Ἠπείρου—Μακεδονίας εἰ δὲ δυνατὸν καὶ Θεσσαλίας, διότι λόγῳ τῆς μὴ συνοχῆς τῶν καταδιωκτικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως ἑνιαίας κατευθύνσεως οἱ λησταὶ ἐπιτυγχάνουν, μετακινούμενοι νὰ διαφεύγουν τὴν καταδίωξιν.

Ἐπίσης ὁ κ. Καράμπελας συνιστᾷ τὴν ἀπόσπασιν, εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀποσπασμάτων Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας, ἀνδρῶν κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν εὐζωνικῶν συνταγμάτων.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συμφωνοῦν πρὸς τὰς ἀνωτέρω γνώμας τοῦ κ. Καράμπελα, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον αὗται συμπίπτουν μὲ τὰς ἐκτεθείσας ὑπὸ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ἔχει δὲ ὑπ' ὄψει νὰ καταθέσῃ νομοσχέδιον ἢ νὰ θεσπίσῃ διὰ διατάγματος, ἂν ἀναβληθῇ ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς, τὴν καθιέρωσιν ἑνιαίας διοικήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν χωροφυλακῆς Μακεδονίας, Θράκης καὶ Ἠπείρου. Ἐπίσης θὰ προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἀπόσπασιν στρατιωτῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀποσπασμάτων, ἐφόσον δὲν θὰ παρακωλυθῇ ἐκ τούτου ἡ ἐκπαίδευσις.

ΝΕΑ ΛΗΣΤΕΙΑ ΕΞΩΘΙ ΤΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΛΥΤΡΑ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας .— Τηλεγραφοῦν ἐκ Κοζάνης ὅτι ὁ ἰατρὸς Προκοπίου ἐκ Περιβολίου τῶν Γρεβενῶν ἐπιστρέφων ἐκεῖ ἐξ Ἀβδάλλας, ᾐχμαλωτίσθη ὑπὸ τῆς συμμορίας Ζώγα. Οἱ λησταὶ ζητοῦν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του 600 χιλιάδας δραχμῶν ὡς λύτρα, μέγα μέρος τῶν ὁποίων εἰς χρυσόν.

Ὁ αἰχμάλωτος διεμήνυσε εἰς τὴν οἰκογένειάν του ὅπως φροντίσῃ καὶ ἐξοικονομήσῃ ὅσα δύναται χρήματα, διότι ἄλλως θὰ σφαγῇ ὑπὸ τῶν ληστῶν.

Ἀποσπάσματα ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Ἀβράζην ἐκινήθησαν πρὸς κύκλωσιν τῶν ληστῶν. Εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι εἰς τὸν ἰατρὸν εἶχε στηθῇ ἐνέδρα ὑπὸ τῶν ληστῶν, ὁ δὲ πράκτωρ αὐτῆς Ἀχιλλεὺς Δόλας, τὸν ἀπησχόλησε σκοπίμως εἰς τὸν δρόμον μέχρις ὅτου φθάσουν οἱ λησταί.

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΜΕΣΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως, ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῆς ἀμέσου φορολογίας, ὡς καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ζητήματος θὰ βραδύνῃ εἰσέτι, διότι ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν τὰ περισσότερα ἀπουσιάζουν.

Καθίσταται δὲ ἀπαραίτητος ἡ κατὰ τὰς πρώτας συνεδριάσεις παρουσία ὅλων τῶν μελῶν, καθ' ὅσον, λόγῳ τοῦ πολυειδοῦς τοῦ ἔργου αἱ ἐπιτροπαὶ θὰ κατατμηθοῦν εἰς ὑποεπιτροπὰς πρὸς ἐμπεριστατωμένην μελέτην ἀμφοτέρων τῶν ζητημάτων.

Κρίνεται ἄλλως τε καὶ οὐδεμία ὑπάρχει βία διὰ τὴν σύγκλησιν τῶν ἐπιτροπῶν, ἀφοῦ αἱ ὑποδείξεις αὐτῶν θὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς οἰκονομικοῦ ἔτους.

Η ΤΕΛΙΚΗ ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κατὰ χθεσινὰς ἐκ κυβερνητικῆς πηγῆς πληροφορίας, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καταρτίζει εἰς τελικὴν διατύπωσιν τὸ περὶ Γερουσίας νομοσχέδιον, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις εἰς τὰς ὁποίας ἀπέληξεν ἡ εἰδικὴ ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν κ. κ. Μαρῆ καὶ Γόντικα ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν ἐν Κηφισσιᾷ σύσκεψίν της τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Τὸ νομοσχέδιον καταρτιζόμενον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν. Αἱ ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας ὁρίζονται διὰ τὴν 18ην Νοεμβρίου δι' ἀμέσου ψηφοφορίας (διὰ τοὺς 110 γερουσιαστάς) μὲ πλειοψηφικὸν καὶ μὲ περιφέρειαν τὸν νομόν, πλὴν τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, διαιρουμένου εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ ἓν ἀπαρτίζουν ὁμοῦ αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεύς. Οἱ ὑπόλοιποι 10 γερουσιασταὶ θὰ ἐκλεγοῦν, συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα, παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας εἰς κοινὴν αὐτῶν συνεδρίασιν.

Κατὰ τὰς παρεχομένας πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑπ' ὄψει της νὰ ὑποδείξῃ διὰ τὰς 10 τελευταίας ταύτας θέσεις, τοὺς καλλιτέρους ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων πολιτικῶν, ἵνα οὕτως ἐκπροσωπηθῇ, ἐπαρκῶς κατ' αὐτήν, καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς τὴν Γερουσίαν. Κατόπιν, τούτου, ἡ περὶ κοινῶν κυβερνητικῶν συνδυασμῶν εἰς τοὺς ὁποίους νὰ συμπεριληφθοῦν καὶ ἀντιπολιτευόμενοι ἐγκατελήφθη. Ἀντ' αὐτοῦ, ἡ Κυβέρνησις, ἀποκλείσασα τὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, προτίθεται νὰ περιλάβῃ εἰς τοὺς συνδυασμούς της ὡρισμένον ἀριθμὸν ἀντιπροσώπων τῶν ὀργανώσεων τούτων. Τὴν λύσιν ὅμως ταύτην, δὲν εἶνε διατεθειμένα νὰ δεχθοῦν τὰ ὠργανωμένα ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Περὶ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναμένει σχετικὴν ἔκθεσιν ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Ρακτιβᾶν, παρακληθέντος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸ ἡμερῶν. Εἰς τὴν ἔκθεσιν θ' ἀναφέρωνται αἱ ἐνδεικνυόμεναι ὑπὸ τῶν σημερινῶν συνθηκῶν τροποποιήσεις τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου τοῦ κ. Ρακτιβᾶν τὸ ὁποῖον εἶχε μὲν ψηφισθῇ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν, δὲν ἐτέθη ὅμως ποτὲ εἰς ἐφαρμογήν.

Ὡς ἐν καιρῷ ἐγράψαμεν, ἡ Κυβέρνησις προορίζει ὡς πρόεδρον τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας τὸν κ. Ρακτιβᾶν.

ΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΖΩΝΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Συνελήφθησαν ὡς ἐνεχόμενοι εἰς τὰς καταχρήσεις τῆς ἐλευθέρας ζώνης οἱ ἀποθηκάριοι Διαμαντόπουλος, Πολιατῆς, Μίκας, Βλιόπουλος, Κανδυλάκης καὶ ἡ χήρα Κοντζέ.

ΠΤΩΜΑ ΑΝΔΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Εἰς τὴν Ἠετιωνείαν ἀκτὴν τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος ἐξεβράσθη χθὲς πτῶμα ἀγνώστου ἐργατικοῦ νέου. Τὸ Λιμεναρχεῖον ἐπελήφθη ἀνακρίσεων. Ἡ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐντύπωσις εἶνε ὅτι πρόκειται περὶ δυστυχήματος.

ΤΟ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΜΕ ΙΤΑΛΙΔΑ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) —Τηλεγραφήματα τῶν ἐν Σόφιᾳ ἀπεσταλμένων τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων ἀγγέλλουν ὅτι ἀνεκοινώθησαν ἐπισήμως οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Βασιλέως Βόριδος μὲ τὴν πριγκήπισσαν Ἰωάνναν, τριτότοκον θυγατέρα τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Ἡ εἴδησις αὕτη δὲν ἐπεβεβαιώθη εἰσέτι ὑπὸ ἰταλικῆς πηγῆς.

ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι κατόπιν ἰδιαιτέρας συνεργασίας τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, πρὸ τῆς ἀσθενείας τούτου, ἀπεφασίσθη ἡ ἐκτέλεσις ὡρισμένοι ἀριθμοῦ καταδίκων διὰ λόγους ἐντυπώσεως. Ἔναρξις τοῦ μέτρου ἐγένετο χθὲς διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ληστῶν Κατσακύρη καὶ Λευκαδίτη, παρὰ τὸν Δομοκόν.

Ἐκτὸς τούτων πρόκειται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν νὰ ἐκτελεσθοῦν καὶ ἄλλοι τῶν ὁποίων ἔχει καταρτισθῇ καὶ κατάλογος, τηρούμενος ἀπολύτως μυστικός.

Λέγεται ὅτι ὁ κατάλογος περιλαμβάνει περὶ τοὺς 10—12 ληστάς, καταδικασμένους πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς θάνατον καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις εἶχε μέχρι τοῦδε ἀναβληθῇ.

ΝΕΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

Ἀντιπροσωπεία τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐκ τῶν κ.κ. Α. Μαγκάκη καὶ Νικ. Κρανωτάκη, ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Διανόπουλον, ἀπουσιάζοντος τοῦ ὑπουργοῦ καὶ παρεκάλεσαν ὅπως ἀναβληθῇ ἡ προαγγελθεῖσα διὰ σήμερον ἔκδοσις τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, προκειμένου ἐντὸς τῶν ἀμέσως προσεχῶν ἡμερῶν νὰ ὑποβάλῃ τὸ κόμμα εἰς τὴν κυβέρνησιν ὑποδείξεις περὶ τοῦ σκοπιμωτέρου τρόπου τῆς ἀναθεωρήσεως.

Ὁ κ. Διανόπουλος ἀπήντησεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θ' ἀναστείλῃ πράγματι τὴν ἔκδοσιν τοῦ διατάγματος ἐν ἀναμονῇ τῶν ὡς ἄνω ὑποδείξεων.

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα πλὴν τούτου θὰ ὑποβάλῃ κατ' αὐτάς, ὡς ἐδηλώθη, εἰς τὸν κ. Διανόπουλον καὶ σχέδιον ἐξελέγξεως τῶν κατατεθέντων εἰς τὰ τμήματα βιβλιαρίων τῶν ψηφοφόρων κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογήν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἤνοιξε χθὲς μὲ ἐπιφυλακτικότητα. Ἡ κίνησις ἦτο περιωρισμένη, καὶ αἱ διακυμάνσεις μέτριαι. Ἐν τούτοις αἱ τάσεις τῆς ἀγορᾶς ἦσαν σταθεραί, αἱ δὲ τιμαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἦσαν κρατημέναι. Κατὰ τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς συνεδριάσεως, ἀπησχολήθη ἡ κερδοσκοπία μὲ τὰς μετοχὰς τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, αἵτινες καὶ ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς. Βραδύτερον ὅμως ἡ ἀναβατικὴ τάσις ἐπεξετάθη καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν Πυριτιδοποιείου καὶ Λιπασμάτων, αἵτινες καὶ ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκανόνισε χθὲς τὰς ἑξῆς τιμὰς ἐξωτερικῶν συναλλαγμάτων : Λίρα Ἀγγλίας 374.25—375, δολλάριον 77.05—77.24, Γενεύης 14.85—14.89, Βρυξελλῶν 2.14.25—2.15.25, λιρέττα 4.04—4.05 Ἀμστερνταμ 30.91—31, Παρισίων 3.01—3.02.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 3)9 ΛΟΝΔΙΝΟΥ	
5 ο)ο 1881	65.—
5 ο)ο 1884	65.—
4 ο)ο 1887	53.—
4 ο)ο 1889	51.—
5 ο)ο 1890	61.—
5 ο)ο 1893	60.—
4 ο)ο 1902	62.25
4 ο)ο 1907	57.—
5 ο)ο 1910	61.50
5 ο)ο 1914	73.—
7 ο)ο 1924	103.—
6 ο)ο 1928	91.—
Κτηματικῆς	101.—

Κλείσιμον 4)9 ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1914	
Τράπ. Ἀθηνῶν	
» Ἀνατολῆς	
Οἴνων	
Δ	
[illegible]χυρίου	634
Ἠλεκτρικῆς	24
Σ.Π.Α.Π.	
Σιδ. Θεσσαλίας	223
	323

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξέλλ.	Βουκουρ.	Κ)πολ.
Δραχμή		375	—.—	—.—	—.—	0.331	0.245	0.433	0.741	—.—	—.—	250
Στερλίνα	375.		4.8534	25.20	12.105	124.27	92.67	163.63	273.—	34.90	798	925
Δολλάριον	77.24	4.853	—.—	—.—	—.—	24.412	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.89	25.20	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	31 —	12.105	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	3.02	124.27	3.794	20.178	—.—	—.—	0.634	1.298	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.05	92.67	6.153	27.382	—.—	1.365	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.15	163.68	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.355	276.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	3.91	—.—
Βελγικ. φρ.	2.15	34.503	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λεϊ	0.48	796.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.50	925	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 4ης Σεπτεμβρίου 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	4880	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4880	5 ο)ο	1893	70.—
4 ο)ο	1887	3970	5 ο)ο	1900	70.—
4 ο)ο	1889	3750	1 ο)ο	1903	54.—
5 ο)ο	1890	4725	6 ο)ο	1917	83.50
5 ο)ο	1893	4230	6 ο)ο	1918	81.50
2 1)2 ο)ο	1898	31539	8 ο)ο ΑΒ	1919	81.—
4 ο)ο	1902	4500	» Γ.ΣΤ.	1919	82.—
5 ο)ο	1907	1270	5 ο)ο 1920	π.	205.—
4 ο)ο	1910	4380		μ.	205.—
5 ο)ο	1914	5570	6 1)2 ο)ο	1924	94.—
7 ο)ο	1924	7660	6 ο)ο	1926	87.—
8 ο)ο	1925	80000	8 ο)ο	1926	95.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1880	1470	7.— ο)ο 1925	245.—
2.50 ο)ο 1904	75.—	7.— ο)ο 1926	250.—
3.50 ο)ο 1913	73.—	8.— ο)ο 1926	309.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ		ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	
Ἐθνικῆς	5900	Ἑρμῆς	250	Οἰνοποιΐας	1025
Ἀθηνῶν	1035	Καπνοῦ	216.—	Οἴνων	1925
Ἀνατολῆς	1100	Ἀπόλλων	250	Καμπᾶ	457
Λαϊκῆς	6000	Βασιλειάδη	100	[illegible]	133.—
Ἐμπορικῆς	945	Πυριτιδοπ.	2050	Ἕνωσις	320
Πειραιῶς	330	Λιπασματ.	1855	[illegible] Βιομ.	380
Βιομηχανίας	691	Χρωματ.	454	Οἴνων (προσ.)	1725
Οἰκονομίας	170	Ἄγκυρα	47	ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Γενικῆς	2000	ΒΙΟ	362	Ἠλεκτρικ.	420
Κεντρικῆς	383	Παλλάς	830	[illegible]	570
Κοσμ)πούλου	710	Ἀδεξάπ	40	[illegible]	60
Θεσσαλίας	132	Κυλινδρομ.	110	[illegible]	5400
Χίου	670	Ἥλιος	45	Κορίνθου	900
Ἑλ. Ἐμ. Πίστ.	230	Ψυγεῖα Θεσ.	290	Γεν. Ἀποθ.	590
Ἀγγλοαμερικ.	72.—	Ἀθηνᾶ	245		
Καρτοβασιλ.	4800	Παγ. Πατησ.	96		
Σάμου	105	Σάνιτας	57	ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		Ἀλεξοπούλ.	840		
Κάππαρη	7.50	Κονσέρβαι	200	Ἀλιβερίου	138
Ἀχαϊκῆς	128	Ψυγ. Πειραιῶς	300	Ἀνθρακωρ.	31
Ἐθνικῆς	635	Ἀνατολή	115	Ἐπ.) Κοινα	164
Παληοῦ	7	Χημ. Βιομηχ.	130	) Προν.	200
Μιχαληνοῦ	575	Μακρῆ	1225	Λαυρίου	41.—
[illegible]	362	Ἅλατος	220	[illegible]	197
Γιαννουλάτ.	240				
Κροκόδειλ.	280				

ΟΙΚΟΔΟΜ
Ἡρακλῆς
Τιτάν
Σέκεοτης
Τέκτων
Ἄτλας
Ἔργον
Κέκροψ
Κύκλωψ
Ἐργολήπτ
Ὄλυμπος
ΑΚΤΕ
Πρόνοια
Καφαμπ

ΥΦΑΝΤΟΥΡ
Πειρ. Ἐρ
Ἐριουργ
Βερμίου
Ἔρια
Ἑλλ. Τ
Χρυσαλλ
Ὑφαντουρ

ΣΙΔΗΡΟΔΡ
Θεσσαλίας
ΣΠΑΠ
Ἠλεκτρ.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 8850, Κτηματικῆς Τραπέζης 1930, Τραπέζης Ἀθηναϊκῆς Πίστεως 80, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 202, Ἱπποδρομίου 270, Δίσκο 124. Ἐλαιουργικῆς 48.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν Ἀνταλλαξίμων, ἐσημειώθη χθὲς σχετικὴ ὕφεσις, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας αἱ διακυμάνσεις ἦσαν περιωρισμέναι. Πάντως ὅμως ἐσώθησαν αὗται ἐπὶ χαλαρωτέρων ἐπιπέδων. Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν [illegible] καὶ [illegible] καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ [illegible]. Τὸ ἀπόγευμα περιεστράφησαν μέχρι τῶν [illegible].

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα.

Σῖτος : Μανιτόμπα Νο 3 δολλ 100 φιλ. τσιφ ἑτ. (Πωλ).

Σῖτος: Μανιτόμπα Νο 3 δολλ χιλ. τσιφ ἐν πλῷ (Πωλ).

Κριθή : Μακεδονίας Δρχ. 5.8 λευθ. μικτοδ. ἑτ. (Πωλ).

Βρώμη : Μακεδονίας Δρχ. 5. λευθ. μικτοδ. ἑτοίμη (Πωλ).

Φασόλια: Παζαρτζὶκ 25.0,0 κατὰ τόννον τσιφ φόρτ.

2Α ΕΚΔΟ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΕΛΕΙ ΥΠΟ ΠΑΡ

ΑΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4 κριτοῦ μας). — Σόφιας ἀναφέρου λώθη ἡ ἐξ αἰτίας νῆς εἰς τὸ ὑπουργ πουργοῦ τῶν κ. Βολκὼφ ἀπὸ νουσα διαφωνία πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τερικῶν κ. Μπού ριζομένου καὶ ὑπὸ πρωθυπουργοῦ κ. Ἐπείγοντα ἀγγέλλουν ὅτι τος ὁ συμβιβασμ βέρνησις Λιάπτσεφ νὰ παραιτηθῇ. Ἀντιθέτως Βουλγαρικοῦ διαψεύδει τὰ περὶ ὡς τοῦ κ. Λιάπτσεφ Ἐπὶ τῇ ἐπεκειμέ σει, λέγει τὸ βουλ νακοινωθέν, οἱ ἡγέτ βερνητικοῦ κόμ Λιάπτσεφ, Μπ Τσάγκωφ συνεκρότ νειλημμένας συσκέψ τὴν διάρκειαν τῶν ἐζητήθη ἡ γενική τῆς χώρας καὶ εἰδι θέσεις τῆς Κυβερνήσ βαιοῦται ὅτε πλήρ διεπιστώθη κατὰ τ αν τῶν συσκέψεων ταξὺ τῶν ἡγετῶν τοῦ ἐφ' ὅλων τῶν ζητημ ἐκκρεμούντων καὶ ἀνεζήτησαν τὰς λύσει δη ἀφ' ἑτέρου τὸ κεον τοῦ ὑπουργείου κοινωνίας παραμέν δύναται νὰ λεχθῇ δυασμῷ πρὸς τὸν πουργοῦ ἐξητάσθη νότης μερικοῦ σμοῦ τῆς Κυβερνήσ Ἡ Βουλὴ ἐξ θεῖσα σήμερον. ἀνεβ νεδρίασιν της δι'

Η ΜΕΙΩΣ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ ΤΩΝ Ο ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛ

Αἱ χθεσιναὶ πληροφορίαι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὁμ ταλλαξίμων δι' ὧν ἀπεδ ναται νὰ ἐπέλθῃ μείωσις λόγῳ ὁμολογιῶν, ἐγένοντο κουφίσεως ὑπὸ τῶν φύγων.

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀν παδᾶτος ὁμιλῶν χθὲς ἐπὶ θορύβου διὰ τὸ ζήτημα τὰ ἑξῆς:

—Ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐγένετο κυβερνητικὴ σκέψ τοῦ τόκου τῶν ὁμολογιῶν Οἱ πρόσφυγες πρέπει νὰ αὐτὰς φήμας, τῶν ὁποίων γνωστός.

»Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπρό θῇ μὲ τοιοῦτόν τι, δὲν θὰ ρίσῃ ἀμέσως τοῦτο εἰς νους. Ἀλλὰ τονίζω καὶ σκέψις δὲν ἐγένετο.

Ἐπίσης πληροφορούμεθα καὶ ὀργανώσεις μελετοῦν τὰ μέλη των ν' ἀποφεύγ τῶν ὁμολογιῶν των, καθόσ πεσμοῦ τῶν ὁμολογιῶν ρὰν ἐκ τῶν προσφύγων τιμὰς χαμηλάς.

Ἐπίσης αἱ ἐν λόγῳ σεις θὰ διαμαρτυρηθῶσιν σιν διὰ τὴν καταβαλλομέν πό τινων κύκλων ὅπως ὁμολογιῶν.

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΦΙ

Χθεσιναὶ τηλεγραφικαὶ Παρισίων ἀνέφερον ὅτι ἡ νησις ἀκολουθοῦσα σαφῶς πρόγραμμα, ἐναρμονιζόμενον μα τοῦ Λοκάρνο, καὶ ἔχουσα τῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι τοιαύτης εἰρηνευτικῆς κινήσεως θη εἰς συμφωνίας μὲ τὰ γει τεινούσας εἰς τὴν παγίωσιν τῆς Βαλκανικῆς. Συγκεκριμένως ρὶς νὰ παραιτηθῇ οὐδενὸς ἀπὸ δικαιωμάτων της, θὰ συνάψῃ φωνα περὶ φιλίας καὶ μὴ ἐπιθ τῆς Σερβί , καὶ τῆς Τουρκίας